

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

woensdag

mercredi

10-01-2001

10-01-2001

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Regeling van de werkzaamheden	1
<i>Sprekers: Gerolf Annemans, voorzitter van de VLAAMS BLOK-fractie, Karel Van Hoorebeke</i>	
Interpellatie van de heer Gerolf Annemans tot de eerste minister over "de uitbreiding van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding" (nr. 601)	2
<i>Sprekers: Gerolf Annemans, voorzitter van de VLAAMS BLOK-fractie, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid</i>	
<i>Moties</i>	5
Samengevoegde mondelinge vragen en interpellaties van:	5
- mevrouw Kristien Grauwels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de kandidaat-asielzoekers" (nr. 2974)	5
- de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de huidige asieltoevoed" (nr. 3005)	5
- mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de behandeling van de asielzoekers bij de dienst Vreemdelingenzaken" (nr. 3016)	5
- de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de repatriëring van uitgeprocedeerden naar Kazakstan" (nr. 3036)	5
- mevrouw Marie-Thérèse Coenen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de behandeling van dossiers van Oeigoerse asielzoekers" (nr. 3051)	6
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de chaos ontstaan aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen vanaf 3 januari 2001" (nr. 3054)	6
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de instroom en de repatriëring van asielzoekers en illegalen uit Kazakstan en een aantal andere pieklanden" (nr. 3055)	6
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de verscherpte grenscontroles tussen 26 december 2000 en 10 januari 2001" (nr. 3056)	6
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het aantal asielaanvragen in het jaar 2000 en het aantal al dan niet gedwongen uitwijzingen van uitgeprocedeerden en illegalen in datzelfde jaar" (nr. 3057)	6
- de heer Jacques Lefevre aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de recente gebeurtenissen met betrekking tot de asielpolitiek" (nr. 3058)	6
- de heer Guido Tastenhoye tot de vice-eerste minister en minister van Begroting,	6

SOMMAIRE

Ordre des travaux	1
<i>Orateurs: Gerolf Annemans, président du groupe VLAAMS BLOK, Karel Van Hoorebeke</i>	
Interpellation de M. Gerolf Annemans au premier ministre sur "l'extension des compétences du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme" (n° 601)	2
<i>Orateurs: Gerolf Annemans, président du groupe VLAAMS BLOK, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de l'Emploi</i>	
<i>Motions</i>	5
Questions orales jointes et interpellations de:	6
- Mme Kristien Grauwels au ministre de l'Intérieur sur "les candidats demandeurs d'asile" (n° 2974)	6
- M. Karel Van Hoorebeke au ministre de l'Intérieur sur "l'actuel afflux de demandeurs d'asile" (n° 3005)	6
- Mme Karine Lalieux au ministre de l'Intérieur sur "le traitement des demandeurs d'asile à l'Office des étrangers" (n° 3016)	6
- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "le rapatriement de Kazakhs ayant épuisé toutes les voies de recours" (n° 3036)	6
- Mme Marie-Thérèse Coenen au ministre de l'Intérieur sur "le traitement de dossiers de demandeurs d'asile politique ouïghours" (n° 3051)	6
- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "le chaos né depuis le 3 janvier 2001 au Commissariat général pour les réfugiés" (n° 3054)	6
- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "l'afflux et le rapatriement de demandeurs d'asile et d'illégaux venant du Kazakhstan et d'un certain nombre d'autres pays principalement responsables de cet afflux" (n° 3055)	6
- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "les contrôles renforcés aux frontières entre le 26 décembre 2000 et le 10 janvier 2001" (n° 3056)	6
- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "le nombre, d'une part, de demandes d'asile et, d'autre part, d'expulsions forcées ou non de personnes ayant épuisé toutes les voies de recours et d'illégaux en 2000" (n° 3057)	6
- M. Jacques Lefevre au ministre de l'Intérieur sur "les derniers événements relatifs à la politique d'asile" (n° 3058)	6
- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de	6

Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie en tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het inwerkingtreden vanaf 10 januari 2001 van het nieuwe opvangsysteem voor asielzoekers" (nr. 613)

- de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de asielcrisis die in ons land is ontstaan en de improvisatie en ontreding die het falend regeringsbeleid veroorzaakt" (nr. 615)

- de heer Jo Vandeurzen aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de bestemming van het vakantiecentrum Hengelhof in Houthalen" (nr. 3035)

- mevrouw Michèle Gilkinet tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opvang van de kandidaat-vluchtelingen" (nr. 619)

- de heer Guido Tastenhoye aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het onderbrengen van vermeende asielzoekers door OCMW's van de provincie Antwerpen in hotelkamers in het Antwerpse" (nr. 3082)

Sprekers: Kristien Grauwels, Karel Van Hoorebeke, Karine Lalieux, Pieter De Crem, Guido Tastenhoye, Jacques Lefevre, Jo Vandeurzen, Michèle Gilkinet, Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie, Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, Marie-Th. Coenen

L'Economie sociale et au ministre de l'Intérieur sur "l'entrée en vigueur, le 10 janvier 2001, du nouveau système d'accueil pour les demandeurs d'asile" (n° 613)

- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "la crise qui a éclaté dans notre pays en ce qui concerne l'accueil des demandeurs d'asile et l'improvisation et la confusion qui règnent à la suite de l'échec de la politique gouvernementale" (n° 615)

- M. Jo Vandeurzen au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "la destination du centre de vacances Hengelhof à Houthalen" (n° 3035)

- Mme Michèle Gilkinet au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'accueil des candidats réfugiés" (n° 619)

- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'hébergement de supposés demandeurs d'asile par les CPAS de la province d'Anvers dans des chambres d'hôtel de la région d'Anvers" (n° 3082)

Orateurs: Kristien Grauwels, Karel Van Hoorebeke, Karine Lalieux, Pieter De Crem, Guido Tastenhoye, Jacques Lefevre, Jo Vandeurzen, Michèle Gilkinet, Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale, Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur, Marie-Th. Coenen

Moties

34

Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de lessen die dienen getrokken te worden uit de elektronische stemming te Jurbise" (nr. 3006)

Sprekers: Jean-Pierre Viseur, Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde mondelinge vragen van
- de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de hulpverleningszones voor de brandweer" (nr. 3008)

- de heer Jan Peeters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de afbakening van de brandweergebieden in de provincie Antwerpen, meer bepaald voor de gemeente Lille" (nr. 3013)

Sprekers: Marcel Hendrickx, Jan Peeters, Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Paul Tant aan de minister van Binnenlandse Zaken over "artikel 76bis van de gemeentekieswet" (nr. 3020)

41

Motions

34

Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au ministre de l'Intérieur sur "les leçons à tirer du scrutin électronique à Jurbise" (n° 3006)

Orateurs: Jean-Pierre Viseur, Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur

Questions orales jointes de
- M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "les zones de recours pour les services d'incendie" (n° 3008)

- M. Jan Peeters au ministre de l'Intérieur sur "la délimitation des zones de services d'incendie dans la province d'Anvers, plus particulièrement pour la commune de Lille" (n° 3013)

Orateurs: Marcel Hendrickx, Jan Peeters, Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Paul Tant au ministre de l'Intérieur sur "l'article 76bis de la loi électorale communale" (n° 3020)

41

Sprekers: **Paul Tant, Antoine Duquesne**,
minister van Binnenlandse Zaken

Orateurs: **Paul Tant, Antoine Duquesne**,
ministre de l'Intérieur

Mondelinge vraag van de heer Marcel Hendrickx 42
aan de minister van Binnenlandse Zaken over
"zitpenningen en vergoedingen in de politieraden"
(nr. 3034)

Sprekers: **Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne**,
minister van Binnenlandse Zaken

Question orale de M. Marcel Hendrickx au 42
ministre de l'Intérieur sur "les jetons de présence
et les indemnités dans les conseils de police"
(n° 3034)

Orateurs: **Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne**,
ministre de l'Intérieur

Samengevoegde mondelinge vragen en 43
interpellaties van:

- de heer Willy Cortois aan de minister van 43
Binnenlandse Zaken over "de leidinggevende
functies in het gerechtelijk arrondissement
Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 3049)

- de heer Karel Van Hoorebeke tot de eerste 43
minister over "de desastreuze selectiewijze van
de directeurs bij de federale politie" (nr. 618)

- de heer Dirk Pieters tot de minister van 43
Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de
gerechtelijk directeur van de gedeconcentreerde
gerechtelijke eenheid te Brussel" (nr. 622)

- de heer Bart Laeremans aan de minister van 43
Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de
politiedirecteurs in Brussel-Halle-Vilvoorde"
(nr. 3065)

Sprekers: **Willy Cortois, Karel Van Hoorebeke, Dirk Pieters, Bart Laeremans, Antoine Duquesne**,
minister van Binnenlandse Zaken

Questions orales et interpellations jointes de: 43

- M. Willy Cortois au ministre de l'Intérieur sur "les 43
fonctions dirigeantes dans l'arrondissement
judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 3049)

- M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur 43
"la façon désastreuse dont ont été sélectionnés
les directeurs de la police fédérale" (n° 618)

- M. Dirk Pieters au ministre de l'Intérieur sur "la 43
nomination du directeur judiciaire de l'unité
judiciaire déconcentrée de Bruxelles" (n° 622)

- M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur 43
"la nomination des directeurs de police à
Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 3065)

Orateurs: **Willy Cortois, Karel Van Hoorebeke, Dirk Pieters, Bart Laeremans, Antoine Duquesne**,
ministre de l'Intérieur

Moties

46

Motions

46

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 10 JANUARI 2001

14:15 uur

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 10 JANVIER 2001

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.22 uur door de heer Paul Tant, voorzitter.

La séance est ouverte à 14.22 heures par M. Paul Tant, président.

01 Regeling van de werkzaamheden

01 Ordre des travaux

De **voorzitter**: Dames en heren, voorafgaandelijk bied ik u mijn beste wensen aan voor het komende jaar.

Voorts deel ik u mee dat we na de behandeling van de interpellatie van de heer Annemans van gedachten zullen wisselen over de te volgen procedure voor de vragen en de interpellaties in verband met de asielproblematiek en de andere punten van de agenda.

Ik geef u dit al mee - op die manier kunnen de fracties de nodige voorbereidselen nemen -: aangezien de heer Cortois erop staat zijn vraag, punt 15 van de agenda, te stellen en hij dus niet ingaat op het voorstel dat in de Conferentie van voorzitters werd gedaan om de vraag te verdagen, zullen zij die eveneens het woord wensen te voeren over de aanstelling van de dirju van Brussel-Halle-Vilvoorde, dat kunnen doen voor zover ze op dat ogenblik aanwezig zijn. Ce que Cortois veut, Dieu le veut.

01.01 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik ga daarmee akkoord, voor zover het punt niet wordt behandeld vooraleer de heer Laeremans hier aanwezig kan zijn. Zo was de afspraak in de Conferentie van voorzitters. Ik had overigens in de Conferentie

begrepen dat de heer Cortois niet zou worden verzocht, maar dat hij veeleer met stevige aandrang te horen zou krijgen dat zijn vraag aan het debat van volgende week zou worden toegevoegd.

De **voorzitter**: Ik had de suggestie klaar, mijnheer Annemans, om woensdagochtend de problematiek Brussel-Halle-Vilvoorde en woensdagmiddag deze van de tweede reeks benoemingen voor het nieuwe politieapparaat te behandelen.

01.02 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): De heer Cortois had daar blijkbaar geen oren naar?

De **voorzitter**: Hij heeft in ieder geval een ontkennend gebaar gemaakt.

01.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik steun de vraag van de heer Cortois om zijn vraag vandaag te kunnen stellen. Ik zou er mij immers graag bij aansluiten: het gaat tenslotte om een dringende aangelegenheid die niet tot volgende week kan wachten. Ik heb er dus alle begrip voor dat de heer Cortois zijn vraag handhaaft. De heer Annemans kent de problematiek niet zo goed en ik begrijp dan ook dat hij instemt met een uitstel.

De **voorzitter**: We zullen proberen om degenen die zich in het debat over de benoeming van de dirju in Brussel-Halle-Vilvoorde wensen in te schrijven, op tijd hierheen te krijgen. Slagen we daar niet in, dan wordt het een interpellatie in twee schuifjes. Ik kan niet anders. Met andere woorden, wie hier is, kan het woord krijgen. Wie hier niet is,

omdat hij of zij niet tijdig kon worden gewaarschuwd, zal volgende week nog op het thema kunnen terugkomen. Ik zie geen andere mogelijkheid om de rechten van eenieder optimaal te vrijwaren.

02 Interpellatie van de heer Gerolf Annemans tot de eerste minister over "de uitbreiding van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding" (nr. 601)

02 Interpellation de M. Gerolf Annemans au premier ministre sur "l'extension des compétences du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme" (n° 601)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid).
(La réponse sera donnée par la vice-première ministre et ministre de l'Emploi).

02.01 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik interpelleer u vandaag in hoofdzaak om de regering te verplichten de zaak van de verdere uitbreiding van de bevoegdheden en de nieuwe bepalingen inzake een zogenaamd ontwerp antidiscriminatie even scherp te stellen, want de verwarring daarover wordt nu wel erg groot.

Het voorstel van de vijf de senatoren wordt door de Raad van State op een min of meer genuanceerde manier strijdig verklaard met de mensenrechten en op een draconische en duidelijke manier terugverwezen. Het voorstel wordt enigszins doorkruist door wat wij uit de pers vernemen, met name dat er een voorstel van voorontwerp van wet zou zijn, dat door de regering wordt gestuurd en rondgestuurd.

Ik zeg "naar aanleiding van artikelen uit de pers", want wij zijn voorsnog afhankelijk van wat de regering zelf hierover heeft meegedeeld en dat is letterlijk niets meer dan de volgende paragraaf: "Op voorstel van de minister van Werkgelegenheid keurde de Ministerraad een voorontwerp van wet goed op de versterking van de wetgeving tegen racisme en xenofobie. Verder keurde de Ministerraad een aantal amendementen goed op het wetsvoorstel voor de verspreiding van de discriminatie."

Is het correct wat de pers over uw voorontwerp schrijft? Wanneer zult u het voorontwerp aan het Parlement, met name de publieke opinie, voorstellen? Dat is het hoofddoel van mijn interpellatie, want ik herhaal dat alles wat wij weten niet meer is dan wat in de pers is

verschenen.

Het voorontwerp van wet dat door de Ministerraad is goedgekeurd zou, naar verluidt, naast de bestaande racismewetgeving, een antidiscriminatiewetgeving invoeren die iedere discriminatie bestraft, en ik citeer "op grond van geslacht, huidskleur," - zogenaamd - "ras, seksuele voorkeur, etnische of nationale afstemming, burgerlijke stand, geboorte, leeftijd, religieuze of filosofische overtuiging, gezondheidstoestand en handicap".

Iemand om die redenen pesten is - naar verluidt - discriminatie. Indirecte discriminatie zou ook onder de wet vallen. Iemand die niet wordt aangeworven of wordt ontslagen omdat hij te oud is, omdat oude mensen teveel kosten, is discriminatie. De antiracismewet blijft bestaan, maar met andere strafbepalingen en gedeeltelijk andere betichtingen en strafbepalingen. Ik zeg wel duidelijk naar verluidt, want wij krijgen er geen duidelijkheid over van de regering.

Ook de term, het begrip of het concept belediging zou in die antidiscriminatiewet worden geïntroduceerd. Het concept verwerpelijk motief zou worden ingevoerd en zou erop gericht zijn alle straffen uit de normale strafrechtelijke sfeer te verdubbelen, indien het motief discriminatie zou betreffen. Dit betekent een verdubbeling van de bestaande strafgronden, een soort verzwarende omstandigheid vermoed ik, maar dat is niet duidelijk, vermits wij het voorontwerp voorsnog niet in ons bezit hebben. Op burgerlijk vlak worden de discriminaties verboden bij de levering van diensten, bij sollicitaties, bij aanwervingen en dies meer.

Het vaststellen van de misdrijven zou in de toekomst door een deurwaarder kunnen gebeuren. Naar verluidt - ik ben niet zeker dat dit zo is - zou meteen de bewijslast worden omgekeerd. Dit sluit rechtstreeks aan bij de opmerkingen die de Raad van State heeft geformuleerd in verband met de Europese mensenrechten naar aanleiding van het voorstel van de senatoren. Daar was ook sprake van een omkering van de bewijslast. Mijn vraag is dan ook of het inderdaad zo is dat door het invoeren van de bewijsvoering via deurwaarders ook de bewijslast wordt omgekeerd? Dit is toch een heldere vraag?

Bovendien wordt hier het zogenaamde statistische bewijs ingevoerd. Wanneer statistisch kan worden aangetoond dat er sprake is van discriminatie in verband met sociale woningen in een bepaalde

regio of in een bepaald geval ten opzichte van andere regio's en andere gevallen, zou men door het aantonen van een statistische discrepantie tegenover andere gevallen de discriminatie kunnen bewijzen. Bovendien zouden de schadevergoedingen verhoogd worden. Er zou een Sociale Inspectie worden geïnstalleerd en bevoegd gemaakt worden om dergelijke discriminaties te gaan naspeuren. Er zou een onderzoeksrecht komen naast het vorderingsrecht dat het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Discriminatiebestrijding van pater Leman uitoefent. Dit zou van pater Leman meteen een onderzoeksrechter maken. Dit zou naar verluidt dus allemaal in uw ontwerp staan en het zou goedgekeurd zijn door de Vlaamse Liberalen en Democraten, voor zover ik begrijp. Het inquisitiecentrum van de pater zou volgens het 'toetje' dat aan uw ontwerp werd toegevoegd ook een verdubbeling van zijn begroting mogen verwachten.

Ik heb geprobeerd om via onze studiediensten na te gaan wat de vergelijkingsfactor is tussen uw ontwerp en het voorstel van de vijf senatoren. Ik ben daar niet in geslaagd. Ik kan ook niet nagaan in hoeverre uw voorontwerp door dezelfde fouten zou besmet zijn als het senaatsvoorstel. Indien dat zo is, zou uw ontwerp trouwens gewoon door de Raad van State naar de vuilnisbak verwezen worden. Als ik het advies van de Raad van State goed lees, lees ik daar ook de principiële vragen die deze Raad opwerpt in verband met het voorstel van de vijf senatoren, namelijk dat het voorstel strijdig is met de mensenrechten en dat er grondwettelijke bezwaren bestaan tegen het overhevelen van onderzoeksdaten naar een privé-instelling. Er bestaan ook grondwettelijke bezwaren tegen het omkeren van de bewijslast. Als ik al deze kritieken van de Raad van State goed lees, en als de pers uw voorstel niet verkeerd heeft voorgesteld, vermoed ik dat ook tegen uw voorontwerp van wet ernstige grondwettelijke, verdragrechtelijke, Europese en mensenrechtelijke bezwaren zullen bestaan.

Ik wil u dus vragen, mevrouw de minister, in welke mate u en de regering bereid zijn inzicht te geven over het al dan niet bestaan van zo'n voorontwerp en over hoe dit voorontwerp aan het Parlement bekend zal worden gemaakt. Moeten wij ons misschien beperken tot het lezen van de drie lijntjes die daarover door de heer Verhofstadt op een blauwe vrijdag na de Ministerraad werden meegedeeld?

02.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de regering heeft tijdens de

Ministerraad van 6 december 2000 inderdaad een wetsontwerp goedgekeurd ter versterking van de wetgeving tegen het racisme en de xenofobie, net als amendementen op het wetsvoorstel dat in de Senaat wordt besproken.

02.03 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, om te vermijden dat we in hetzelfde euvel terechtkomen, zou ik willen vragen dat de microfoon van de minister wordt aangezet want ik hoor niets.

De **voorzitter**: Ik merk dat de microfoon van de minister wel degelijk is ingeschakeld maar klaarblijkelijk is er een technisch probleem. De technische diensten zijn hiervan in kennis gesteld maar vooralsnog heeft dat niet veel veranderd.

02.04 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, u moet er misschien een chauffagist bij halen? Ik zal mijn best doen om aandachtig te luisteren.

02.05 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, ik herhaal even het begin van mijn antwoord.

De regering heeft tijdens de Ministerraad van 6 december 2000 inderdaad een ontwerp van wet goedgekeurd ter versterking van de wetgeving tegen het racisme en de xenofobie, net als ontwerpen van amendementen op het wetsvoorstel dat in de Senaat wordt besproken. Het is juist dat de bevoegdheden van het Centrum voor de Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding worden uitgebreid.

Het wetsontwerp ter versterking van de wetgeving tegen het racisme wijzigd de wet-Moureaux van 30 juni 1981 voornamelijk op volgende punten: racistische beledigingen...

(Men maakt de voorzitter erop attent dat de minister niet kan worden verstaan)

De **voorzitter**: Mevrouw de minister, probeert u alstublieft nog eens.

02.06 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, voor de derde keer.

De regering heeft tijdens de Ministerraad van 6 december 2000 inderdaad een ontwerp van wet goedgekeurd ter versterking van de wetgeving tegen het racisme en de xenofobie, net als ontwerpen van amendementen op het wetsvoorstel-Mahoux dat in de Senaat wordt besproken.

Mijnheer de voorzitter, is het nu goed?

De **voorzitter**: Aan de gezichten te zien wel, mevrouw de minister.

02.07 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, het is juist dat de bevoegdheden van het Centrum voor de Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding worden uitgebreid.

Het wetsontwerp ter versterking van de wetgeving tegen het racisme wijzigt de wet-Moureaux van 30 juli 1981 voornamelijk op volgende punten. Racistische beledigingen worden als strafbaar beschouwd. Ingeval van verwerpelijke reden bestaat de mogelijkheid van verdubbeling van de straf bij bepaalde inbreuken. Er wordt in een sanctie voorzien voor daden van discriminatie op het werk tegenover een groep en tegenover een persoon. Er komt een uitbreiding van de bevoegdheden van de arbeidsinspectie tot het vaststellen van inbreuken op de wet van 30 juli 1981.

De amendementen van de regering op het voorstel van de wet-Mahoux ter bestrijding van discriminaties slaan op een aantal punten. De discriminatie moet op een precieze manier gedefinieerd worden op strafrechtelijk niveau. In geval van verwerpelijke redenen moet de mogelijkheid bestaan voor verdubbeling van de straf bij bepaalde inbreuken. Op burgerlijk niveau komt er een verschuiving van de bewijslast naar de dader van de discriminatie via de mogelijkheid om een discriminatie te bewijzen door een situatietest of door statistische gegevens. Wat het arbeidsrecht betreft, wordt de werknemer die een klacht tegen zijn werkgever indient beschermd: een ontslagen werknemer kan worden heringeschakeld en de bevoegdheden van de arbeidsinspectie worden uitgebreid tot het vaststellen van inbreuken op de wet.

De wet van 15 februari 1993 tot oprichting van het centrum voor de Gelijkheid van Kansen zal worden gewijzigd. De bevoegdheden van het centrum worden uitgebreid inzake discriminaties. Het zal eveneens de slachtoffers van discriminatie ten laste kunnen nemen. Het centrum zal samenwerken met de verenigingen die dezelfde opdrachten uitvoeren of die betrokken zijn bij discriminatie. Het centrum is niet bevoegd voor vormen van discriminatie op het geslacht. Het centrum zal bijgevolg drie functies hebben: een bemiddelings- en begeleidingsfunctie van de slachtoffers, een overlegfunctie en een deskundighedsfunctie. Het centrum zal eveneens de opdracht hebben na te gaan of de

fundamentele rechten van de vreemdelingen worden nageleefd worden en de voorlichting van de overheid over de migrantenstromen voor zijn rekening te nemen. De federale gemeenschap en de gewestelijke besturen zullen de verplichting hebben inlichtingen in te winnen over discriminaties en het centrum op de hoogte te houden van de resultaten van enquêtes in dit verband.

J'ajouterai que l'ensemble de ce projet et de ces amendements à la proposition de loi sénatoriale s'inscrit parfaitement dans les directives européennes qui viennent d'être adoptées concernant la lutte contre les discriminations dans les Etats de l'Union européenne.

Nous attendons l'avis du Conseil d'Etat quant au projet de loi actuellement à l'examen avant de le présenter au parlement. Quant aux amendements de la loi Mahoux, ils ont été déposés en commission sénatoriale.

Les critiques du conseil d'Etat ne portaient ni sur le projet de loi ni sur les amendements déposés par le gouvernement mais bien sur la proposition de loi telle qu'elle a été déposée par certains sénateurs. Je puis d'ores et déjà vous dire que ces critiques portent sur le respect des compétences fédérales et communautaires, sur la définition de la discrimination, sur la liberté d'expression, d'association et sur la liberté de culte.

Le projet de loi et les amendements avaient prévenu les remarques du Conseil d'Etat et dès lors, il ne semble pas que le projet de loi et les amendements connaissent de difficultés eu égard aux remarques que le Conseil d'Etat a transmises au Sénat.

Lorsque le projet sera déposé au parlement après avis du Conseil d'Etat et lorsqu'il aura été présenté au Sénat pour ce qui concerne la partie «amendements», nous en reparlerons, mais j'ai été très heureuse que le gouvernement se soit inscrit dans la volonté de lutte contre les discriminations qui touchent tous les pays européens.

Nous sommes précurseurs en la matière et nous pourrions dire que nous aurons fait de la lutte contre les discriminations, les intolérances, l'une des priorités du gouvernement.

02.08 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik ben blij dat ik deze interpellatie heb kunnen houden omdat wij, buiten

wat wij reeds wisten via het persbericht van de Ministerraad, nu toch iets meer specifieke informatie hebben gekregen over dat fameuze ontwerp. Ik denk dat wij niet de enigen zijn en dat wij een brede stroom van de publieke opinie in Vlaanderen achter ons hebben wanneer wij ons ernstig zorgen maken over het verder ontmantelen van de rechtsstaat. Wij denken dan vooral aan zaken als de onderzoeksbevoegdheid van privé-organisaties, zij wezen dan nog opgericht bij wet, of de omkering van de bewijslast. Ik heb dat door de minister niet horen bevestigen, evenmin als de strafrechtelijke vaststelling bij deurwaardersexploot. Die zaken heb ik niet horen terugkeren in de uiteenzetting, behoudens vergissing van de minister. Bij al die zaken begint niet alleen de Raad van State of het Vlaams Blok, maar naar mijn oordeel ook de hele publieke opinie zich ernstig vragen te stellen. Die vragen gaan in de richting van de vaststelling dat de zogenaamde bestrijding van het racisme of de bestrijding van het zogenaamde racisme langzaam waanzinnige vormen begint aan te nemen. Dit geldt dan niet in het raamwerk van een Europese regelgeving, maar is te zien in het licht van Belgische hysterie wegens de verkiezingsoverwinningen van het Vlaams Blok. Wij zien het uitdrukkelijk in dat perspectief. Op Europees vlak is men doorgaans veel voorzichtiger. Zelf ben ik lid van de parlementaire assemblee van de Raad van Europa, waar men ieder jaar een rapport uitbrengt over racistische partijen en organisaties. Al naargelang die partijen in een regering komen, vallen zij weg van de lijst. Neem het geval van Oostenrijk. Tot voor een jaar was het paniek in het rapport van de Raad van Europa inzake de FPÖ. Die FPÖ is nu een regeringspartij en is nu plots geen racistische partij meer. Al die politiek geïnspireerde en op basis van diplomatieke criteria geïnspireerde zogenaamde wetgeving die tegelijk een gevaar vormt voor een normale en ordentelijke ordening van een rechtsstaat, al die op en neergaande jobbewegingen van wetgevingen tegen discriminatie en racisme, zijn voor de publieke opinie in Vlaanderen en zeker ook voor het Vlaams Blok onaanvaardbaar. Na mevrouw de minister goed te hebben beluisterd inzake dat ontwerp, denk ik dat als de Raad van State consequent blijft met het in de zaak van de senatoren uitgebrachte advies, ook het ontwerp van de regering nog steeds op zeer ernstige bezwaren zal stuiten.

Het lijkt mij voorbarig zoals mevrouw de minister te beweren dat hiermee reeds voldoende rekening werd gehouden en dat men verder niets hoeft te vrezen. Is dat wel zo, dan zullen wij elkaar

uiteraard opnieuw ontmoeten bij de behandeling van dat te betreuren wetsontwerp.

Moties **Motions**

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Gerolf Annemans en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heer Gerolf Annemans
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid,
verzoekt de regering bewust ontwerp onverwijld in te trekken en desgevallend eerst in overeenstemming te brengen met de grondwet en het EVRM."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Gerolf Annemans et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Gerolf Annemans
et la réponse de la vice-première ministre et ministre de l'Emploi,
demande au gouvernement de retirer sans délai le projet en question, et, le cas échéant, de le mettre d'abord en conformité avec la Constitution et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Willy Cortois, de dames Corinne De Permentier en Kristien Grauwels en de heer Charles Janssens.

Une motion pure et simple a été déposée par M. Willy Cortois, Mmes Corinne De Permentier et Kristien Grauwels et M. Charles Janssens.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

03 Samengevoegde mondelinge vragen en interpellaties van:

- mevrouw Kristien Grauwels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de kandidaat-asielzoekers" (nr. 2974)

- de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de huidige

asieltoevloed" (nr. 3005)

- mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de behandeling van de asielzoekers bij de dienst Vreemdelingenzaken" (nr. 3016)

- de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de repatriëring van uitgeprocedeerden naar Kazakstan" (nr. 3036)

- mevrouw Marie-Thérèse Coenen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de behandeling van dossiers van Oeigoerse asielzoekers" (nr. 3051)

- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de chaos ontstaan aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen vanaf 3 januari 2001" (nr. 3054)

- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de instroom en de repatriëring van asielzoekers en illegalen uit Kazakstan en een aantal andere pieklanden" (nr. 3055)

- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de verscherpte grenscontroles tussen 26 december 2000 en 10 januari 2001" (nr. 3056)

- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het aantal asielaanvragen in het jaar 2000 en het aantal al dan niet gedwongen uitwijzingen van uitgeprocedeerden en illegalen in datzelfde jaar" (nr. 3057)

- de heer Jacques Lefevre aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de recente gebeurtenissen met betrekking tot de asielpolitiek" (nr. 3058)

- de heer Guido Tastenhoye tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie en tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het inwerkingtreden vanaf 10 januari 2001 van het nieuwe opvangsysteem voor asielzoekers" (nr. 613)

- de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de asielcrisis die in ons land is ontstaan en de improvisatie en ontreding die het falend regeringsbeleid veroorzaakt" (nr. 615)

- de heer Jo Vandeuren aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de bestemming van het vakantiecentrum Hengelhof in Houthalen" (nr. 3035)

- mevrouw Michèle Gilkinet tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opvang van de kandidaat-vluchtelingen" (nr. 619)

- de heer Guido Tastenhoye aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het onderbrengen van vermeende asielzoekers door OCMW's van de provincie Antwerpen in hotelkamers in het Antwerpse" (nr. 3082)

03 Questions orales jointes et interpellations de:

- Mme Kristien Grauwels au ministre de l'Intérieur sur "les candidats demandeurs d'asile" (n° 2974)

- M. Karel Van Hoorebeke au ministre de l'Intérieur sur "l'actuel afflux de demandeurs d'asile" (n° 3005)

- Mme Karine Lalieux au ministre de l'Intérieur sur "le traitement des demandeurs d'asile à l'Office des étrangers" (n° 3016)

- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "le rapatriement de Kazakhs ayant épuisé toutes les voies de recours" (n° 3036)

- Mme Marie-Thérèse Coenen au ministre de l'Intérieur sur "le traitement de dossiers de demandeurs d'asile politique ouighours" (n° 3051)

- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "le chaos né depuis le 3 janvier 2001 au Commissariat général pour les réfugiés" (n° 3054)

- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "l'afflux et le rapatriement de demandeurs d'asile et d'illégaux venant du Kazakhstan et d'un certain nombre d'autres pays principalement responsables de cet afflux" (n° 3055)

- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "les contrôles renforcés aux frontières entre le 26 décembre 2000 et le 10 janvier 2001" (n° 3056)

- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "le nombre, d'une part, de demandes d'asile et, d'autre part, d'expulsions forcées ou non de personnes ayant épuisé toutes les voies de recours et d'illégaux en 2000" (n° 3057)

- M. Jacques Lefevre au ministre de l'Intérieur sur "les derniers événements relatifs à la politique d'asile" (n° 3058)

- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale et au ministre de l'Intérieur sur "l'entrée en vigueur, le 10 janvier 2001, du nouveau système d'accueil pour les demandeurs d'asile" (n° 613)

- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "la crise qui a éclaté dans notre pays en ce qui concerne l'accueil des demandeurs d'asile et l'improvisation et la confusion qui règnent à la suite de l'échec de la politique

gouvernementale" (n° 615)

- M. Jo Vandeurzen au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "la destination du centre de vacances Hengelhof à Houthalen" (n° 3035)

- Mme Michèle Gilkinet au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'accueil des candidats réfugiés" (n° 619)

- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'hébergement de supposés demandeurs d'asile par les CPAS de la province d'Anvers dans des chambres d'hôtel de la région d'Anvers" (n° 3082)

Collega's, aangezien er meer dan drie samengevoegde vragen zijn wens ik artikel 89, 7° van het Reglement toe te passen. Dit biedt ons de mogelijkheid, conform de wil van de Conferentie van voorzitters, om over dit onderwerp een minidebat te houden. Het spreekt voor zich dat alle vraagstellers opeenvolgend het woord kunnen voeren. Ik vestig er de aandacht op dat, conform artikel 87bis dat deze aangelegenheid regelt, de spreektijd van elke spreker die een vraag stelt beperkt is tot twee minuten. De spreektijd van de regering voor haar antwoord is beperkt tot vijf minuten.

Hier wens ik nog twee opmerkingen aan toe te voegen. Ten eerste, alle fracties die niet aan het woord zijn geweest via hun vraagstellers of interpellanten kunnen bijkomend het woord vragen, hetzij voor hetzij na het antwoord van de regering.

Vermits aan deze vragen ook interpellaties gekoppeld zijn, zal de spreektijd voor die interpellaties iets ruimer zijn. Ik nodig echter alle collega's die in dat geval verkeren uit om zoveel mogelijk hun spreektijd te beperken want anders wordt dit een eindeloze aangelegenheid.

03.01 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag dateert van 18 december 2000. Intussen is de situatie een beetje veranderd. Ik zal mijn vragen op basis van een aantal nieuwe gegevens enigszins wijzigen.

Wat hetzelfde bleef is de rij mensen die elke dag voor de gebouwen van de dienst Vreemdelingenzaken staat aan te schuiven om zich daar als kandidaat-asielzoeker te melden. We hebben de beelden veelvuldig kunnen zien. In het begin liet de administratie van de dienst

Vreemdelingenzaken de mensen nog wel binnen. Omdat de capaciteit van de wachtzaal blijkbaar te beperkt was, kregen de wachtenden later een routinebriefje, zonder de vermelding van enige persoonlijke gegevens, waarop stond dat ze over twee of drie weken moesten terugkomen. Deze situatie is nu enigszins veranderd. De rijen zijn wel gebelev, maar men heeft de mensen verwezen naar tenten in de omgeving. Daar worden ze nu opgevangen in afwachting van hun overbrenging naar de dienst Vreemdelingenzaken.

De laatste dagen bleek duidelijk dat een groot aantal mensen blijft toestromen, ondanks de verwachte terugloop van dat aantal en ondanks de kritiek op de opvang ter plaatse. Verenigingen zoals Artsen zonder Grenzen hebben getuigd dat de opvang chaotisch verliep en dat zij zelf moesten instaan voor hulp in de vorm van soepbedeling en koffiebedeling om de mensen menswaardiger de wachttijd te laten doorkomen.

Ik wil u een aantal vragen stellen over deze situatie, mijnheer de minister. Kan het wettelijk nog wel dat mensen zich aanmelden als kandidaat-asielzoekers op een ander moment dan ze dat oorspronkelijk wilden doen zonder dat ze de kans kregen op een eerste behandeling of een eerste gesprek? Kan er bijvoorbeeld niet meteen van hen een foto worden genomen? Kan dit nog altijd nog niet geregeld worden? Ik denk dat de dienst Vreemdelingenzaken een humanitaire tegemoetkoming wou doen door tentenkampen in te richten. Wat de administratieve opvang en het wettelijke asielrecht betreft, is er echter nog altijd een probleem. Is het werkelijk onmogelijk om al die mensen gewoon een eerste administratieve formaliteit te laten vervullen? Ik bedoel bijvoorbeeld het noteren van hun naam, het maken van een foto, het geven van een juiste datum waarop zij zich kunnen aanmelden, het geven van juiste instructies over hoe de procedure verder zal verlopen, en wat ze in de tussentijd kunnen doen.

In de beginperiode, toen de rij wachtenden nog voor de gebouwen van de dienst Vreemdelingenzaken stond, was het niet duidelijk in welke situatie die mensen zich precies bevonden. Waren zij reeds ingeschreven als kandidaat-asielzoekers? Hadden zij als dusdanig recht op opvang in bijvoorbeeld een asielcentrum of om naar een OCMW te gaan? Dit bleef in het ongewisse. Volgens de informatie die ik heb is daar nu toch enige verandering in gekomen. Nu zouden deze mensen worden weggebracht naar de kazernes waar ze dezelfde dag en nacht kunnen verblijven.

Het is niet duidelijk welke instructies die mensen krijgen, welke informatie zij krijgen over hoe het nu verder met hen zal verlopen, wanneer ze moeten terugkomen, wat er dan met hen zal gebeuren, enzovoort. Vanochtend is reeds door de heer Cortois aangehaald dat de heer Tant ter plaatse is geweest. De heer Tant kan ongetwijfeld bevestigen dat de dingen op een chaotische manier werden georganiseerd. De mensen die zich daar aanmeldden hadden niet de zekerheid of ze nu administratief als kandidaat-asielzoeker zijn ingeleid, noch over wat de volgende dagen met hen zal gebeuren.

Ik had graag wat meer uitleg gekregen over al deze vragen, mijnheer de minister.

03.02 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op verschillende tijdstippen heb ik u al geïnterpelleerd en ondervraagd over de manier waarop u in dit land het asielbeleid voert. Tegenwoordig stel ik vast dat het chaotische en het onvoorspelbare van uw beleid dagelijks wordt voortgezet. Het opvallende is dat u terzake geen beleid hebt, maar wel de verantwoordelijkheid en de schuld naar anderen toeschuift. In dit verband wil ik even aanstippen dat u er ondertussen in geslaagd bent om de commissaris-generaal van het Commissariaat tot ontslag te dwingen. Weliswaar komt het over als vrijwillig ontslag, maar iedereen die de precieze omstandigheden kent, weet dat u de man onder druk hebt gezet om vrijwillig ontslag te nemen. Wanneer we vandaag het interview lezen met uw gewezen adjunct-kabinetschef, die nu de commissaris-generaal is op dat Commissariaat, dan is het duidelijk dat u de beleidsverantwoordelijkheid voor uw politiek falen naar anderen doorschuift, die wellicht beter uw politieke visie daaromtrent uitvoeren.

Het voorbije jaar heb ik u altijd een zekere goodwill verleend, alhoewel ik u kritisch benaderd heb. Ik vrees echter dat wat nu met de commissaris-generaal is gebeurd, uw geloofwaardigheid volledig heeft ondergraven. In elk geval bieden de gebeurtenissen rond Kerstmis en nieuwjaar ons op dit moment geen garantie dat het in de toekomst beter zal gaan.

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn vragen. Ten eerste, al maanden zeggen we waar de grote aanzuigkracht omtrent de asielzoekers in dit land ligt. Vanaf 10 januari 2001 zou een bepaalde maatregel afgeschaft worden, met name de geldelijke steun van de OCMW's. U moest dus eigenlijk weten dat dit een periode zou creëren

waarin het aanzuigeffect nog groter zou worden. U beschikte over al uw ervaring, over uw task-force die u dagelijks bijstaat in deze materie en over uw adjunct-kabinetschef die op dat ogenblik nog in dienst was. Waarom hebt u dit dan niet voorzien? Het was mogelijk om de genoemde maatregel op 3 januari 2001 te laten ingaan. Waarom hebt u de invoering pas voor 10 januari voorzien, de datum daarna vervroegd en zodoende de chaotische situatie nog vergroot?

Ten tweede, u had aangekondigd dat u verscherpte grenscontroles zou laten uitvoeren. Zo'n aankondiging en maatregel doet en neemt u niet voor de eerste keer. Wat is het resultaat ervan geweest? Niettegenstaande de verscherpte controles zijn er namelijk nog nooit zoveel asielzoekers toegekomen als in die periode. Enkele collega's zijn ter plaatse gaan kijken. Men spreekt van 1.000 tot 1.200 asielzoekers per dag. Het is duidelijk dat de grenscontroles, net zoals sommige andere maatregelen, door u wel worden aangekondigd maar zonder resultaat blijven.

Ten derde wil ik graag weten of u het eens bent met de huidige commissaris-generaal. Hij vindt dat men eerst de dossiers moet behandelen van degenen die binnenkomen en de oudere dossiers laten liggen. Deze mening blijkt ook uit het interview met de huidige commissaris-generaal, die blijkbaar de politieke krijtlijnen aan het uitstippelen is van het toekomstig asielbeleid. Ik neem aan dat u achter zijn beleid staat en vraag me af of zijn visie ook uw visie is.

Gaat u op deze manier niet opnieuw een aanzuigeffect creëren en zal u op deze manier niet ongetwijfeld naar een tweede regularisatieronde moeten overgaan? Alle oudere dossiers zullen niet binnen een normale termijn afgewerkt kunnen worden. Ze zullen blijven aanslepen. Binnen de kortste tijd zullen we voor de situatie staan dat heel wat kandidaat-asielzoekers hier al langere tijd dan redelijk aanvaardbaar verblijven, zodat zij aanspraak zullen maken op een regularisatieronde.

Deze vragen had ik graag in het begin van het debat gebracht.

In het algemeen wil ik graag nog weten of u ons vandaag, na ongeveer anderhalf jaar chaotisch asielbeleid, kunt garanderen dat het vanaf morgen op een andere manier zal gaan. Kunt u de toevloed van asielzoekers, die u de jongste weken en maanden zelf hebt gecreëerd, een halt toeroepen? Kunt u op een behoorlijke wijze, waarmee ik een correcte maar efficiënte wijze

bedoel, alle dossiers afwerken?

03.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, le 22 novembre dernier, en des temps non suspects et non médiatiques, je posais une question orale au ministre sur la gestion de la file devant l'Office des étrangers. Déjà à cette époque, je vous faisais part de l'urgence de la situation tant au point de vue humanitaire qu'au point de vue de la santé publique et de l'ordre public. J'attirais également votre attention sur les nuisances causées aux habitants du quartier.

A cette époque, monsieur le ministre, vous aviez promis d'organiser une réunion avec l'ensemble des partenaires ce qui a d'ailleurs été fait mais sans beaucoup de succès, me semble-t-il, vu les développements que nous avons vécus ces dernières semaines.

J'habite le quartier et j'ai été interpellée par les services sociaux, par les associations et par les habitants que j'ai rencontrés à deux reprises. Ces personnes ont énormément de patience puisqu'elles vous avaient déjà écrit en avril 2000 pour vous demander de prendre cette problématique en considération et de tenter de remédier aux nuisances tout en traitant avec dignité les familles qui se trouvaient à l'extérieur.

Ce bref rappel des faits montre bien que la situation dégénère depuis des mois et qu'elle était donc tout à fait prévisible. Divers intervenants vous avaient d'ailleurs déjà averti de cette situation, notamment la police de Bruxelles, la gendarmerie et le Centre pour l'égalité des chances.

Cette désorganisation et ce manque de prévoyance ont donné lieu à de nombreuses critiques que l'on entend encore aujourd'hui et ont de nouveau exacerbé les positions en matière de politique d'asile. Pourtant, il convient de le rappeler, le gouvernement a pris ces dernières semaines de bonnes décisions en la matière telles que l'aide matérielle et la décentralisation de la future administration fédérale de l'asile.

Actuellement, la situation semble s'améliorer surtout grâce à l'armée qui accueille ces personnes le soir et à la police de Bruxelles qui a mis trente hommes à disposition pour essayer de remédier au chaos.

Comment l'administration va-t-elle gérer cette masse de dossiers? Des moyens supplémentaires en personnel seront-ils accordés à l'Office des

étrangers? J'aimerais être sûre que chaque dossier sera traité et analysé correctement et pas dans la précipitation.

La mission de la police de Bruxelles qui, d'après les renseignements que m'a transmis le commissaire de police, coûte chaque jour 700.000 francs à la Ville de Bruxelles, sera-t-elle limitée dans le temps? Des moyens supplémentaires seront-ils mis à leur disposition?

J'ai entendu dire que la mission de l'armée devait s'arrêter le 15 janvier. Cette information est-elle exacte? Dans l'affirmative, que fera-t-on de tous les demandeurs d'asile dont le dossier n'a pas encore été traité par l'Office des étrangers et qui, de ce fait, n'ont ni code 207 ni place réservée dans des centres ouverts?

Monsieur le ministre, je pense que cette situation était prévisible et que le désordre aurait pu être évité si on avait pris la peine d'écouter les associations, les forces de l'ordre, le Centre pour l'égalité des chances et les habitants. En effet, quelques aménagements auraient suffi pour éviter ce chaos et pour accueillir dignement ces candidats réfugiés.

03.04 Pieter De Crem (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik heb ook een interpellatie ingediend maar die wordt later behandeld als ik me niet vergis.

Mijnheer de minister, naar aanleiding van de repatriëring van uitgeprocedeerde asielzoekers naar Kazakstan wil ik u toch een aantal vragen stellen. Ondanks de beeldvorming waarbij met veel poeha een repatriëring wordt aangekondigd en waarbij de ingezetenen van dit land via de audiovisuele media het bericht krijgen dat die vlucht is afgebroken, had ik toch graag een aantal vragen gesteld.

In de beeldvorming is dit eens te meer het bewijs dat het asielbeleid in al zijn aspecten - het repatriëringsbeleid is slechts een aspect - een grote mislukking is. Ik kan niet begrijpen hoe de beleidsverantwoordelijken van dit land een dergelijke precaire en moeilijke operatie op gang kunnen brengen die vervolgens in een complete verwarring eindigt. Als politicus zult u dit zeker beseffen.

Hoeveel mensen zijn er tijdens die eerste vlucht gerepatriëerd? Wat was de exacte reden voor het afbreken van de vlucht Melsbroek-Almati? Ik hoop niet dat u zult antwoorden dat het hier gaat om een bevoegdheid van uw collega van

Landsverdediging omdat het ging om een Airbus van het leger. Na een blik op de kaart stel ik vast dat de vlucht boven Wit-Rusland in volle vlucht na een afstand van 4.000 kilometer en met nog 4.000 kilometer te gaan werd afgebroken.

Het cryptische communiqué luidde als volgt: "We waren niet in staat om te landen." Het bericht dat Ukkel slecht weer verwachtte in Almati blijkt dus helemaal niet te kloppen. Op het groot-Russische grondgebied is dit blijkbaar het enige vliegtuig dat niet is kunnen landen. Mijnheer de minister, u moet vandaag dan ook duidelijkheid scheppen over het feit dat er geen meteorologische reden bestond voor het niet landen van dat vliegtuig.

De vlucht werd afgebroken op het moment dat er een communicatie plaatsvond tussen het vliegtuig en de autoriteiten in Almati. Er werd een checklist gemaakt van de personen die zich aan boord bevonden. Een aantal personen werd de toegang geweigerd tot het grondgebied van Kazakstan. Waarom werd de vlucht afgebroken? Hoeveel personen bevonden er zich aan boord? Waarom bevonden bepaalde personen, die zich tijdens de eerste vlucht aan boord bevonden, zich niet meer aan boord tijdens de tweede vlucht?

Een van de gerepatrieerden is ondertussen in de gevangenis opgesloten. Het zou hier gaan om een drugsgebruiker die zowel tijdens zijn verblijf in België als de repatriëring naar Kazakstan van wangedrag zou hebben getuigd. Dit bleek ook een van de redenen te zijn waarom er geen "permission granted" werd verleend om te landen in Almati. Hoeveel mensen hebben deelgenomen aan die vlucht? Hoe zat de begeleiding in mekaar?

Men heeft in deze regering enorm veel werk gemaakt van het zogenaamde readmissiebeleid. In welke mate is het readmissiebeleid hier van toepassing? Regeringscommissaris Willockx heeft van dit beleid heel veel werk gemaakt - zo beweert hij althans - maar binnenkort zullen we kunnen vaststellen dat heel wat van de personen die op basis van readmissieakkoorden werden gerepatriëerd zich opnieuw op ons grondgebied bevinden. Dit is wellicht voer voor een andere vraag. Mijnheer de minister, hoe heeft u deze repatriëring op voorhand met de autoriteiten van Kazakstan voorbereid?

De communicatie met het Ministerie van Landsverdediging blijkt ook bijzonder moeilijk te zijn verlopen.

Het gaat mij daarbij niet zozeer over het charteren van het vliegtuig als wel de precieze instructies

over wat diende te gebeuren als in het vluchtruim van Smolensk de vlucht werd afgebroken.

Tenslotte, wat is de opportuniteit van het repatriëren van 30 Kazakken? Wat is de opportuniteit van het repatriëren in slechte omstandigheden? Wat is de opportuniteit van het repatriëren van die groep Kazakken? Met andere woorden, welke lessen trekt u voor het repatriëringsbeleid uit deze bijzonder onverkwikkelijke geschiedenis?

03.05 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, il s'agit bien des Ouïgours. Pendant la trêve de Noël, j'ai eu l'occasion de rencontrer, grâce à une association, des femmes ouïgours de nationalité kazakhe qui ont introduit une demande d'asile. Elles m'ont fait part d'une série de faits qu'elles ont pu observer. L'une d'entre elles a été enfermée au centre de Bruges et, depuis décembre 2000, sa demande d'asile a été jugée recevable. Elle a donc quitté ce centre.

Pendant son hébergement à Bruges, elle signale que des agents de l'ambassade du Kazakhstan sont venus dans ce centre, ont pu rencontrer l'ensemble des Kazakhes qui y étaient détenus, et elle en particulier. Ils connaissaient le nom de chacune des personnes, leur domicile et possédaient des informations sur chacun d'entre eux. Est-il normal, dans le cadre d'une procédure d'asile non encore déboutée, que des éléments concernant une personne qui a introduit une demande d'asile suivant la convention de Genève, puissent se retrouver entre les mains d'un agent de son Etat d'origine, pays qu'elle quitte, jusqu'à preuve du contraire, pour des raisons politiques ou autres? Avec quelles autorisations cette délégation a-t-elle pu se rendre au centre de Bruges? Etait-ce une commission officielle? Si oui, existe-t-il un accord entre la Belgique et l'Etat du Kazakhstan pour gérer les dossiers des demandeurs d'asile présents en Belgique? C'est une question sur l'autonomie et l'indépendance de la Belgique par rapport à ce problème.

Cette femme signale également que plusieurs couples kazakhs ayant demandé l'asile se retrouvaient hébergés dans des centres différents. L'Office des étrangers traite-t-il chaque dossier de manière individuelle ou traite-t-il les dossiers en fonction des couples, avec pour conséquence que, si le mari est débouté, on n'entend même pas son épouse? Dans le cadre d'un placement en centre fermé, il s'avère aussi que les couples ne se retrouvent pas nécessairement au même endroit, ce qui laisse en fait comme seule relation

entre eux, les 10 minutes de téléphone autorisées par jour. Qu'en est-il exactement du traitement de ces dossiers et y a-t-il une volonté de rassembler les personnes mariées?

La presse s'est également faite l'écho de filières touristiques mises au point au Kazakhstan pour venir en Belgique, ainsi que du rapport établi à ce sujet par l'Office des étrangers. Le fait de mettre en évidence ces filières nous a également permis à nous, simples citoyens ou parlementaires, de comprendre et de connaître un conflit oublié, une situation difficile d'une minorité ouïgour qui revendique une autonomie politique dans une certaine mesure. Toute une série de discriminations sont également mises en évidence. Plusieurs Kazakhs demandeurs d'asile sont en fait des militants ouïgours. Le Kazakhstan ne reconnaît évidemment pas cette minorité, ne reconnaît pas ce combat et ne reconnaît pas les discriminations que ces personnes subissent.

Pendant la période des vacances, j'ai évidemment pris connaissance du rapport d'Amnesty International. J'ai consulté aussi le "Monde diplomatique" et, depuis plusieurs années, on se rend compte qu'il y a des problèmes de répression, de discrimination vis-à-vis des Ouïgours dans cette partie du monde, pas uniquement au Kazakhstan mais également en Chine.

Ce matin encore, nous avons pu entendre une série d'organisations et des rapports très étoffés, que ce soit le rapport d'Amnesty International sur la répression des droits de l'homme dans la province chinoise, que ce soit l'association des amis du Tibet qui montrait les problèmes de discrimination et de l'application des droits de l'homme au Kazakhstan, que ce soit le président du congrès mondial des Ouïgours, présent ce matin au parlement. Après ces exposés, par rapport au Kazakhstan, aux droits de l'homme et à la convention de Genève, on peut affirmer qu'il n'y a pas de droit de sécurité de la personne dans ce pays, il n'y a pas de liberté d'association, pas de liberté de presse, pas de droit à la propriété. Il y a des discriminations au niveau culturel, au niveau de l'expression linguistique, au niveau scolaire, au niveau du travail, etc, pour les personnes relevant de cette minorité Ouïgour.

Ma question est donc la suivante: quelle est l'attitude de la Belgique par rapport à cette question des minorités dans les anciens Etats de l'Est? Il semblerait aussi qu'il y ait d'autres problèmes avec les Tchétchènes mais je n'aborderai pas la question car je viens de

découvrir la situation dans le cadre du colloque organisé au parlement.

03.06 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, een van mijn vragen is gericht aan minister Vande Lanotte. Het gaat hier immers over een gedeelde bevoegdheid tussen de ministers Duquesne en Vande Lanotte.

De **voorzitter**: Sta mij toe u te onderbreken, mijnheer Tastenhoye. De heer Vande Lanotte was daarnet nog hier. Hij komt straks terug. Indien u hem bepaalde vragen wilt stellen, krijgt u daartoe dus nog de kans.

03.07 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, daarnet kreeg ik een telefoontje van mevrouw De Prins. Zij deelde mee dat ik mijn vraag, die ik had geagendeerd voor de plenaire vergadering donderdagmiddag, en die specifiek aan minister Vande Lanotte gericht is, vandaag in de commissie kon stellen.

De **voorzitter**: Dat klopt. Precies daarom komt minister Vande Lanotte straks terug naar hier.

03.08 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik zal mijn vragen niet te lang rekken zodat we straks nog kunnen interpelleren in verband met de chaos die ontstaan is bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen sinds 3 januari 2001. Iedereen heeft de beelden van deze complete chaos aan de ingang van de gebouwen kunnen zien. Zoals andere collega's reeds hebben aangehaald kan zo een operatie moeilijk slechter worden georganiseerd. Ik wil een heleboel vragen stellen over deze situatie.

Ten eerste, waarom werd de ingangsdatum van het nieuwe systeem vervroegd van 10 januari 2001 naar 3 januari 2001 waardoor asielzoekers geen financiële hulp meer kunnen krijgen maar voortaan worden doorgestuurd naar federale opvangcentra?

Ten tweede, hoe komt het dat de grote toeloop aan de diensten van het Commissariaat-Generaal aan de North Gate Building in Brussel niet voorzien was?

Ten derde, wie is er verantwoordelijk voor het buiten in de vrieskou laten staan van 1.500 mensen voor de deuren van het Commissariaat-Generaal zoals dat tijdens de eerste dagen van het jaar het geval was?

Ten vierde, waarom waren de hulpdiensten van de

overheid, bijvoorbeeld de Civiele Bescherming, niet reeds van de eerste dag in de weer om te zorgen voor een humane opvang voor de vluchtelingen? Men moest zelfs een beroep doen op organisaties als Artsen zonder Grenzen voor soepbedelingen.

Ten vijfde, hoe komt het dat de dienst Vreemdelingenzaken totaal niet was voorbereid op deze operatie?

Ten zesde, hoeveel vluchtelingen hebben zich sinds 3 januari 2001 elke dag aangeboden en welke waren de categorieën van vluchtelingen die zich telkens aanboden?

Ten zevende, hoe komt het dat ondanks de huidige grenscontroles zich toch mensen aanboden die werden aangevoerd in wagens met bijvoorbeeld een Duitse nummerplaat? Hoe komt het dat zoveel mensen beschikten over een Duits of een Frans visum in hun paspoort?

Ten achtste, wat gebeurt er met de mensen die een briefje krijgen dat ze later nog eens moeten terugkeren en die niet in de voorziene kazernes worden opgevangen? Worden zij zonder middelen van bestaan en zonder papieren zomaar de straat opgestuurd met als gevolg alle gevaren voor mogelijke criminaliteit?

Ten negende, waarom worden een aantal personen die duidelijk geen asielaanvragers maar bedriegers zijn niet meteen opgesloten in de gevangenis of in gesloten centra met het oog op een snelle repatriëring?

Ten tiende, hoe zal de minister in samenspraak met de diensten van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de dienst Vreemdelingenzaken in de komende dagen de asielaanvragen organiseren?

De **voorzitter**: Mijnheer Tastenhoye, u wilde ook nog een vraag stellen over de repatriëring van asielzoekers uit Kazakstan?

03.09 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de asielbusiness die vanuit de Republiek Kazakstan richting België georganiseerd wordt draait kennelijk op volle toeren. Het ziet er niet naar uit dat hieraan spoedig een einde zal komen. Wie de hallucinante reportage heeft gezien die VTM op 8 januari 2001 uitzond over het asieltoerisme vanuit Kazakstan weet beter. Zij zullen blijven komen, wegens het lakse beleid in België, ook al krijgen ze hier geen geld meer. Zij krijgen gratis

huisvesting, gratis voeding, gratis kleding, gratis onderwijs, gratis medische verzorging en er gebeuren vrijwel geen uitwijzingen. Meer moet dat voor deze mensen niet zijn. Hetzelfde geldt overigens voor mensen uit landen als ex-Joegoslavië, Iran, Albanië, Armenië, Slowakije en Bulgarije, die ook volop het asieltoerisme beoefenen. Het aantal asielzoekers uit die landen is de jongste maanden eveneens drastisch toegenomen.

Ik wil hierover een aantal vragen stellen. Ten eerste, hoeveel asielaanvragen van Kazakken werden er genoteerd in de maanden november en december 2000? Wat is het totale aantal voor het jaar 2000?

Ten tweede, klopt het dat nog geen enkele Kazak van diegenen die in 1999 of in 2000 ons land binnenkwamen als asielzoeker werd erkend? Als het niet klopt, hoeveel van hen werden dan wel erkend?

Ten derde, hoeveel asielzoekers uit Kazakstan waren in 1999 en in 2000 definitief uitgeprocedeerd?

Ten vierde, waarom werden tot op heden slechts 33 Kazakken collectief het land uitgezet van de volgens mijn vermoeden 2.500 die hier de jongste twee jaar zijn binnengekomen? Hoeveel Kazakken zijn eventueel op vrijwillige basis vertrokken?

Ten vijfde, wat de Kazakken betreft gaat het overduidelijk om economische gelukszoekers. Waarom worden zij dan nog toegelaten tot de procedures toegelaten en niet meteen gerepatriëerd?

Ten zesde, waarom wordt op deze Kazakken niet de Conventie van Dublin toegepast? Zij reizen toch meestal per trein of per bus over land en zij zijn dus eerst in Duitsland, Frankrijk, Nederland of Luxemburg geweest? Deze landen behoren alle tot de Schengengroep. In eerste instantie moest dus daar asiel worden aangevraagd. Werd er met de buurlanden terzake overleg gepleegd?

Ten zevende, zal de Conventie van Dublin voortaan op de Kazakken worden toegepast zodat zij kunnen worden tegengehouden aan de grens en meteen teruggestuurd?

Ten achtste, hoe komt het dat velen onder de Kazakken reizen met een Frans of een Duits visum in hun paspoort? Heeft België daartegen al geprotesteerd?

Ten negende, hoeveel van de Kazakken die in 1999 en 2000 in België arriveerden zullen naar schatting in 2001 gerepatriëerd worden?

Ten tiende, welke maatregelen werden genomen in België en in Kazakstan om de Kazakken te ontraden naar België te komen om hier asiel aan te vragen?

Ten elfde, de toestand is even dramatisch waar

het landen betreft als ex-Joegoslavië, Iran, Albanië, Armenië, Slowakije, Bulgarije en Oekraïne. Welke maatregelen werden met betrekking tot deze landen genomen om de asielstroom naar België van bijna uitsluitend economische gelukszoekers te doen opdrogen? Bestaat er voor mensen uit deze landen een strenge visumplicht? Werd er contact opgenomen met onze buurlanden om geen toeristenvisa meer af te leveren, tenzij na een zeer strenge controle? Zal ook voor deze landen de Conventie van Dublin strikt worden toegepast? Hoe verlopen voor deze landen de uitwijzingen van uitgeprocedeerden?

De **voorzitter**: Mijnheer Tastenhoye, ik wil erop aandringen dat u zich beperkt wat de tijd en wat het aantal vragen betreft. Op de agenda is telkens een vraag van u geagendeerd die blijkbaar vertaald wordt in acht tot elf bijkomende vragen. Op de duur ziet men zo door de bomen het bos niet meer. Het gelieve u dus zich enigszins in uw vraagstelling te beperken. Ik denk dat iedereen daar beter bij zal varen. Uw volgende vraag betreft de verscherpte grenscontroles, geloof ik?

03.10 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik zal proberen kort te zijn. De Ministerraad van 22 december 2000 heeft beslist tussen 26 december 2000 en 10 januari 2001 verscherpte grenscontroles te houden. Waarom werd deze beslissing genomen? Hoeveel manschappen werden ingezet? Waar en hoe werden de controles uitgevoerd? Hoeveel illegalen werden er per dag bij deze grenscontroles ontdekt? Welke waren de voornaamste nationaliteiten? Wat is er gebeurd met de opgepakte illegalen? Werd hun identiteit gecontroleerd? Werden er vingerafdrukken genomen? Werden er foto's genomen? Werden er dossiers aangelegd? Hoeveel van de opgepakte illegalen dienden alsnog een asielaanvraag in? Hoeveel mensen werden meteen het land uitgezet? Hoeveel werden opgesloten in afwachting van hun daadwerkelijke repatriëring? Hoeveel kregen het magische, legendarische bevel om het grondgebied binnen de 5 dagen te verlaten waarna ze - zoals we allemaal weten - opnieuw in de vrije natuur kunnen verdwijnen? Wat is de globale evaluatie van deze grenscontroles?

De **voorzitter**: Mijnheer Tastenhoye, dit was een lovenswaardige poging om kort te zijn. Gaat u verder met uw volgende vraag.

03.11 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, tijdens het begrotingsdebat van eind december 2000, stelde de minister dat er

in 2000 ongeveer 8.500 uitwijzingen, gedwongen of vrijwillig, werden uitgevoerd. Op zondag 7 januari 2001 vermeldde uw kabinetschef Dassen op VTM het cijfer van 10.000. Hij preciseerde dat het slaagcijfer 71% zou bedragen. Voordien was dit slechts 50%.

Hoeveel asielaanvragen gebeurden er in 2000? Hoeveel in november en december, uitgesplitst volgens nationaliteit? Hoeveel personen vroegen asiel? Men spreekt altijd over asielaanvragen. Er zijn heel wat kinderen bij. Kunt u het exacte aantal personen, kinderen inbegrepen, meedelen die asiel hebben aangevraagd? Hoe groot is de totale achterstand van de behandeling in de drie fases van het aantal asielaanvragen? Ik herinner u eraan dat in oktober 2000 de achterstand reeds meer dan 40.000 dossiers betrof. Op dit ogenblik vermoed ik dat de achterstand is opgelopen tot meer dan 45.000. Hoeveel vrijwillige uitwijzingen van uitgeprocedeerden en illegalen gebeurden er in 2000 onder meer in het kader van de internationale organisatie voor migratie (IOM)? Hoeveel gedwongen uitwijzingen, repatriëringen, terugdrijvingen naar de grens werden uitgevoerd in 2000? Wat bedoelt de heer Dassen met een slaagpercentage van 71% in 2000 tegen 50% vroeger? Hoeveel personen kregen in 2000 een bevel het grondgebied te verlaten binnen de 5 dagen? Hoeveel illegalen of uitgeprocedeerden werden in 2000 met het oog op hun repatriëring opgesloten in de gevangenissen of gesloten centra? Werden de repatriëringen daadwerkelijk uitgevoerd? Wat gebeurt er met illegalen of uitgeprocedeerden die na hun effectieve uitwijzing opnieuw in België worden aangetroffen? Hoeveel gevallen zijn er bekend?

Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een vraag voor minister Vande Lanotte.

De **voorzitter**: Hij heeft beloofd te komen.

03.12 Jacques Lefevre (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, tout le monde a vu ce triste spectacle de milliers de personnes qui attendaient devant l'Office des étrangers qui ne peut pourtant traiter que cent cinquante à cent soixante dossiers par jour à moins qu'on ne lui accorde des moyens supplémentaires.

Laisser des centaines de personnes faire la file toute une journée dans le froid, sans aide matérielle ou médicale, faisait-il partie d'une campagne de dissuasion à l'asile? Pourquoi le gouvernement n'a-t-il pas pu prévoir et anticiper cette situation?

Plus grave, parmi les personnes qui attendaient, il y avait des enfants en bas âge qui ont dû attendre 48 heures pour avoir un biberon ou des langes. Quel est votre sentiment à l'égard de ces enfants qui sont restés aussi longtemps sans recevoir les soins élémentaires qui leur sont dus compte tenu de leur fragilité? A mon sens, on frise la non assistance à personne en danger. Pourquoi le gouvernement n'est-il pas intervenu pour mettre fin à cette situation?

Avec 4.000 nouvelles candidatures par mois, la situation ne cesse de s'aggraver. Le nombre de réfugiés continue à augmenter alors que l'objectif était que l'afflux diminue. Si le rythme actuel est maintenu dans les mois à venir, les centres d'accueil seront tous remplis dans deux mois. Quelles dispositions le gouvernement compte-t-il prendre pour éviter cette situation?

Les contrôles aux frontières ne semblent pas totalement satisfaisants. Il est apparu que les grands axes ont été délaissés au profit de routes secondaires. Tout le monde se rend compte que le contrôle aux frontières est une méthode révolue et qu'il constitue un show médiatique peu crédible. Ce contrôle a-t-il été réellement opérant? A-t-on procédé de manière systématique? Quel est le résultat de cette opération?

La Libre Belgique de ce matin parle d'environ 1.000 refus d'accès au territoire mais bon nombre de ceux qui veulent entrer en Belgique ont des visas Schengen, notamment allemands, parfois français. Comment peut-on contrôler l'opportunité de ces visas? Combien sont entrés en Belgique durant la même période du 23 décembre au 10 janvier avec des visas Schengen?

Le gouvernement ne crée-t-il pas, par l'accumulation de ces improvisations, une plus grande désorganisation qui n'est certainement pas profitable à l'image de notre pays?

Le week-end dernier, le gouvernement expulsait 33 demandeurs d'asile déboutés au Kazakhstan. Pourquoi a-t-on procédé à une expulsion collective alors qu'une action contre l'Etat belge relative à l'expulsion collective de Tziganes l'an dernier est pendante devant la Cour européenne des Droits de l'Homme?

Par ailleurs, la Belgique devra-t-elle assumer le fait d'avoir expulsé des Ouïghours alors qu'ils sont victimes d'une politique de préférence ethnique envers les Kazakhs de souche et que le Kazakhstan déporte des Ouïghours vers la Chine

où leurs droits fondamentaux sont systématiquement violés? Il semble que le Kazakhstan ne respecte pas ses engagements internationaux puisqu'il a ratifié la Convention de Genève de 1951.

Enfin, le ministre pourrait-il nous dire combien a coûté le rapatriement des Kazakhs compte tenu du double aller retour qui a dû être effectué. Il paraît qu'un airbus coûte 500.000 francs par heure de vol?

03.13 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, sta me toe eerst mijn mondelinge vraag die ik in plenaire vergadering aan minister Vande Lanotte wou stellen, naar voren te brengen.

De voorzitter: Mijnheer Tastenhoye, ontwikkel uw interpellatie en sluit uw vraag daarop aan.

03.14 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het Belgische asielbeleid is één grote catastrofe. Het desastreus beleid is volledig de schuld van de huidige regering, die midden 1999 is aangetreden. Uit de statistieken is perfect op te maken dat vanaf haar installatie de toevloed van asielzoekers nog enorm is toegenomen, wat een gevolg was van de aankondiging bij het begin van de ambtstermijn van de regularisaties en van de invoering van de snel-Belg-wet. Die maatregelen gekoppeld aan de verlening van ruime financiële tegemoetkomingen aan de asielzoekers en het ontbreken van de uitvoering van de uitwijzingsbevelen, vormden het signaal voor heel de wereld om naar België te komen, omdat men hier wordt opgevangen, in de watten wordt gelegd en er alle financiële hulp krijgt die men maar kan dromen.

De regering stelde bij haar aantreden dat zij een driesporenbeleid zou voeren door middel van hervormingen, de regularisaties, de snel-Belg-wet en de uitwijzingen, wat de derde pijler vormde. Tot nu toe werd slechts één aspect van het aangekondigde beleid van de regering in de praktijk omgezet, met name de regularisaties en de invoering van de snel-Belg-wet. Op de hervormingen wachten we. Van het derde spoor, de uitwijzingen, is er tot vandaag niets terechtgekomen. Het desastreus beleid heeft geleid tot een piek van 35.778 aanvragen in 1999, goed voor zowat 47.000 asielzoekers. In 2000 werd een absoluut record gevestigd van 42.193 aanvragen, naar mijn schatting goed voor zowat 55.000 tot 57.000 personen. Daarmee is het gemiddelde van België opgelopen tot de absolute

top in Europa: momenteel vangen we 4,3 asielzoekers op per 1.000 inwoners, terwijl het Europees gemiddelde op slechts 1,2 asielzoekers per 1.000 inwoners ligt. We zijn dus de koploper geworden wat dat betreft.

Het uitwijzingsbeleid is vrijwel onbestaand. In 1999 werden geen 20.000 personen uitgewezen, zoals minister Vande Lanotte leugenachtig tijdens een TV-uitzending beweerde, maar slechts 3.000. Om heel precies te zijn, slechts 2.068 personen zijn in 1999 vrijwillig vertrokken en 1.041 personen werden gedwongen terug te keren, wat het totaal aantal uitwijzingen in 1999 op ongeveer 3.000 bracht, het aantal dat de heer Coveliers van de VLD vroeg dat per maand zou worden uitgewezen. De regering wijst dus vandaag per jaar evenveel personen uit als de heer Coveliers per maand eiste.

Het gevolg van het nefaste spreidingsplan was dat de OCMW's zo erg werden overstelpt, dat personeelsleden van sommige ervan korte tijd in staking gingen en tegen het beleid betoogden. De OCMW's moeten immers personeelsleden vrijmaken voor het asielbeleid, die overuren moeten kloppen, terwijl ze voor de hulp aan de eigen mensen geen tijd meer overhouden.

De regering heeft de toestand volledig uit de hand laten lopen. Er is gewoon geen asielbeleid meer. Het is één grote chaotische improvisatie. Zelfs eerste minister Verhofstadt heeft dit toegegeven in zijn State of the Union-toespraak in oktober 2000. De bevoegde ministers Vande Lanotte en Duquesne weigerden echter daaruit de gepaste conclusies te trekken. Een reden voor dit chaotische beleid is de totale verdeeldheid binnen de regering, met een VLD die wel een strak beleid wil voeren maar die toegeeft aan de chantage van Ecolo en de PS omwille van de stabiliteit van de regering. Dit is geen fabeltje. Minister Vande Lanotte zei zelf letterlijk in een interview voor de Gazet van Antwerpen op 6 januari 2001: "Het zijn de PS en Ecolo die ons asielbeleid saboteren".

Zo kunnen we het meemaken dat de regering van de ongeveer 2.500 Kazakken die in 1999 en in 2000 België binnenkwamen er slechts 33 het land werden uitgezet, terwijl op hetzelfde ogenblik parlementsleden van Ecolo tegen het asielbeleid van deze regering staan te betogen bij het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel. De regering, die de toestand niet meer meester is, reageert dan met een partijtje paniekvoetbal. Er wordt een reeks nieuwe maatregelen aangekondigd zoals snellere procedures, hervorming van de instellingen, het afschaffen van

financiële steun, de opvang nog enkel in federale centra waar tienduizenden bijkomende plaatsen worden gecreëerd, enzovoort. Omdat de toevloed echter zo groot is en zo groot blijft, grijpt minister Vande Lanotte dan naar een noodmiddel: hij begint sociale vakantiecentra op te kopen, meer bepaald de domeinen Hengelhof in Houthalen en Zon en Zee in Westende die beide eigendom waren van de Christelijke Mutualiteiten.

Mijnheer de minister, u hebt hier een zeer zware flater begaan. U hebt ter zake geen rekening gehouden met om het even wie: noch met het personeel van de vakantiecentra, noch met de vakantiegangers, noch met de lokale middenstand, noch met de betrokken gemeentebesturen, noch met de publieke opinie, noch met het wereldwijde effect van de televisiebeelden over luxueuze kamers, sauna's, zwembaden en fitnesszalen. Deze beelden gingen de wereld rond.

Uw houding, mijnheer Vande Lanotte, was zeer kenschetsend. In het interview dat ik daarnet aanhaalde, zei u letterlijk: "Ik duld geen inspraak. Ik zal die ook in dit dossier niet dulden". Tot hier het citaat. Minister Vande Lanotte, dit is dus blijkbaar de nieuwe open politiek, de debatcultuur van deze regering: "Ik duld geen inspraak. Ik zal die ook in dit dossier niet dulden".

Heren ministers, de regering heeft dit effect zwaar onderschat. In plaats van de publieke opinie in de kerstperiode voor haar asielbeleid te winnen, maakte ze zelfs de meest gematigde mensen tot tegenstanders van dit perverse beleid dat hen tegen de borst stuit. Daarbovenop vernam de geschokte opinie nog dat in Antwerpen hotelkamers worden afgehuurd waarin asielzoekers uit maar liefst 23 randgemeenten worden ondergebracht tegen een kostprijs van 1.000 tot 1.500 frank per dag en per persoon. Daarbovenop kregen deze mensen nog de OCMW-steun van 29.000 frank per koppel.

De wijze waarop Hengelhof en Zon en Zee werden verworven is ronduit schandalig. Het personeel werd botweg voor voldongen feiten geplaatst, evenals de omwonenden, de gemeentebesturen en de lokale handelaars. Naar de kostprijs van die vakantiecentra hebben wij nog altijd het raden. Het zou gaan om 770 miljoen frank voor Hengelhof en zowat 550 miljoen frank voor Zon en Zee. Kan de minister ons misschien uiteindelijk uitsluitel geven wat er met het geld van de belastingbetalers is gebeurd met betrekking tot het verwerven van deze vakantiecentra?

De kostprijs van dit desastreuze asielbeleid zal in 2001 oplopen tot 23 miljard frank, zonder rekening te houden met de meerkosten voor Hengelhof en Zon en Zee, waarbij ook nog de kosten moeten worden toegevoegd van onderhoud en personeel, zodat boven op die 23 miljard frank nog een belangrijk bijkomend budget zal nodig zijn. Bij de begrotingscontrole zult u hiervoor trouwens de toestemming moeten bekomen en nadien van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Dit alles, mijnheer de minister van Sociale Integratie, terwijl er voor het optrekken van de bestaansminima van onze kansarmen geen extrageld is dit jaar en er volgend jaar slechts in een verhoging van 4% is voorzien, daar waar de organisaties van de armen zeggen dat, rekening houdend met de huidige levensduurte, het bestaansminimum met minstens 20 tot 25% zou moeten worden opgetrokken. Maar voor de eigen kansarmen is er geen geld, des te meer voor die valse asielzoekers uit Oost-Europa!

De regering voert een show op, waarvoor heel de pers wordt opgetrommeld en met veel bombarie worden met een legervliegtuig 33 Kazakken het land uitgezet. Maar, heren ministers, de bevolking trapt hier niet meer in en heeft dit spelletje door. Dit chaotische beleid oefent ook helemaal geen afschrikkingeffect meer uit op de mensen in Oost-Europa, integendeel. Wij hebben allemaal de onthutsende reportage kunnen zien op maandagavond, 8 januari, op VTM, in het programma Telefacts, waar de Kazakken zelf voor de camera getuigden, dat de lokale middenklasse van Oost-Europa zal blijven komen. Zij verkopen hun auto of een lapje grond en proberen met dat geld naar hier te komen, waar er gratis luxueuze opvang is, gratis eten, gratis kleding, gratis onderwijs en gratis medische verzorging en meer moet dat niet zijn.

Het feit dat er weliswaar geen geld meer wordt gegeven, maar dat asielzoekers niet worden ondergebracht in gesloten centra, zal met zich meebrengen dat zij op een andere manier aan cash zullen willen raken. Het gevolg hiervan is, mijnheer de minister, dat het zwartwerk nog zal toenemen en de criminaliteit zal stijgen, voornamelijk het aantal diefstallen. Er is hiervoor maar één oplossing, een uiterst korte procedure en alle asielzoekers onderbrengen in gesloten centra, van bij de aanvang tot het slot van de verkorte procedure.

Ik stel vast dat de heer Coveliers onlangs in een interview met de Gazet van Antwerpen heeft gepleit voor gesloten centra en de heer Pascal

Smet, de nieuwe commissaris-generaal zou dat gisteren in de Senaat ook hebben gedaan, al spreken de Nederlandstalige en de Franstalige verslagen van Belga hier elkaar tegen, wat wel meer het geval is. Wij hebben tijdens het begrotingsdebat een amendement ingediend om het bedrag voor de gedwongen uitwijzingen op te trekken van een schamele 109 miljoen frank naar 23 miljard frank. Wij hebben een amendement ingediend om dit bedrag op te trekken tot vier miljard frank teneinde maandelijks 3.000 tot 4.000 valse asielzoekers het land uit te zetten, maar uiteraard is dit amendement verworpen, mede door de VLD die nochtans pleit voor 3.000 uitwijzingen en voor gesloten centra, begrijpe wie kan.

Eén grote vraag blijft. Wat gebeurt er met de achterstand van 45.000 dossiers in de diverse procedures bij de Dienst Vreemdelingenzaken, bij het Commissariaat-generaal en bij de Vaste Beroepscommissie? De toepassing van het LIFO-systeem, last in, first out, leidt ertoe dat de achterstand van 45.000 dossiers, momenteel niet wordt weggewerkt. Het is een echte noodtoestand. Alle personeelsleden worden immers momenteel ingezet om het LIFO-systeem te laten werken. Dat betekent dat 45.000 dossiers in de schuif blijven liggen en dat 60.000 tot 70.000 mensen ten laste van de OCMW's blijven en verder cash geld blijven ontvangen, want wie immers in het oude systeem zat, blijft in het oude systeem zitten. Mijnheer de minister, als u dit LIFO-systeem tot een succes wil maken en u zet niet meer mensen of middelen in, zal deze achterstand van 45.000 dossiers, 60.000 tot 70.000 mensen, blijven bestaan en stevent u af op een nieuwe, tweede regularisatie.

Minister Duquesne heeft altijd beweerd dat de regularisaties tot een éénmalige operatie beperkt zouden blijven. Ik daag u uit om te zeggen dat het bij één regularisatie blijft en dat u niet tot een tweede regularisatie zult overgaan. Kunt u mij dan ook vertellen hoe u de achterstand van 45.000 dossiers op korte termijn zult wegwerken?

03.15 Pieter De Crem (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik had een interpellatie gericht tot de minister van Binnenlandse Zaken in verband met de problematiek omtrent het asielbeleid.

Wellicht is iedereen ervan overtuigd dat ons land wordt geconfronteerd met een ware asielcrisis en zulks ondanks het feit dat de regering bij haar aantreden de problemen snel en efficiënt zou oplossen.

Het eerste punt dat het regeerakkoord op dat vlak inhield, was het dringend naar voren brengen van een snelle en efficiënte asielprocedure. Thans, anderhalf jaar later, is deze er nog steeds niet.

Als tweede punt werd een regularisatie aangekondigd. Wij hebben het resultaat ervan gezien! Onze voorspelling werd bewaarheid: de regularisatieprocedure bracht een onvoorstelbaar aanzuigefect naar ons land teweeg.

Ten derde zou worden overgegaan tot uitwijzing en repatriëring.

Mijnheer de minister, ik zal mijn vraag in dat verband elke maand opnieuw indienen. Ik wil daarmee voorzitter De Gucht van de VLD vóór zijn; hij wenst iedere maand op de hoogte te worden gebracht van het aantal uitgewezen en vooral gerepatriëerde personen, maar ik merk dat u achterblijft met deze gegevens.

Er zou eveneens een readmissiebeleid worden gevoerd. Dat is echter een farce; u weet net als ik, mijnheer de minister, dat het readmissiebeleid niet functioneert. Immers, de landen waarmee een readmissieakkoord werd gesloten worden van niets op de hoogte gebracht, tenzij van de bezoeken van sommige excellenties. Met Slowakije bijvoorbeeld, kwam er na het initieel bezoek helemaal niets meer tot stand.

Quid met de nieuwe procedure? In dat verband herinner ik u aan de regeringsverklaring van juli 1999. Van de aangekondigde nieuwe procedure hebben wij niets gemerkt. Op 1 oktober 1999, naar aanleiding van de repatriëring van 250 Romazigeuners uit Gent, van wie inmiddels geweten is dat een groot aantal onder hen zich iets meer dan een jaar later opnieuw op Gents grondgebied bevindt, verklaarde u dat er binnenkort een nieuwe procedure zou verschijnen. In april, naar aanleiding van het drama in Oostende, kondigde u andermaal een nieuwe procedure aan.

In de maand oktober slaat de eerste minister een mea culpa, toen hij toegaf dat snel en efficiënt werd gefaald inzake het asielbeleid. Hij beloofde het dossier naar zich toe te trekken, wat overigens een teken is van nieuwe politieke cultuur. Ondertussen is er evenwel niets gebeurd.

Mijnheer de minister, terwijl u terzake een nieuwe procedure aankondigt, lezen wij vanmorgen in de krant dat volgens uw voormalige doublure, de heer Pascal Smet, de nieuwe procedure ten vroegste pas in augustus mag worden verwacht.

Twee jaar dus nadat zij werd aangekondigd. Welnu, dergelijke aankondigingen hebben een dramatische weerslag op de bevolking. U speelt werkelijk met vuur door die nieuwe procedure steeds opnieuw aan te kondigen. Enerzijds omdat op die manier kandidaat-gelukzoekers, asielzoekers in de echte zin van het woord en andere categorieën personen, voortdurend worden aangetrokken naar ons land en anderzijds omdat diegenen die terzake bevoegd zijn op het terrein, niet meer weten wat te doen. Met de betrokken diensten is al een en ander gebeurd.

U kondigde ooit aan alle diensten af te schaffen, maar nadien zei u dat betrokkenen zouden worden bevestigd in hun ambt en nog wat later zouden zij worden versterkt door bekwame kandidaten. Voor de aanwezige niet-juristen herhaal ik dat alle kandidaten licentiaten in de rechten moesten zijn, althans volgens de bepalingen van een of andere ministeriële tekst. Dat zou de nieuwe procedure inhouden. Maar de nieuwe procedure is er nog steeds niet.

De huidige toverspreuk is LIFO. Inderdaad, naast de vele afkortingen die ons land rijk is, de ARA, de FAA, de FAI, is er thans het LIFO. En dat staat voor Last In First Out, in het Nederlands vrij vertaald door: de kar vóór het paard spannen.

Wat gaat men nu doen? Men gaat diegenen die het laatst zijn binnengekomen het eerst behandelen. Dit is, alleen al in management- en Copernicustermen, de ongelooflijkste anomalie die men kan begaan. Dit wil zeggen dat men de 70.000 dossiers die nu nog hangend zijn niet gaat behandelen. De mensen die nu pas zijn aangekomen, waarvan een aantal zich enkel heeft gemeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken en nog geen asiel heeft aangevraagd, zal men het eerste voorthelpen. Ik vraag mij af of dit een initiatief van de nieuwe commissaris-generaal is, dan wel een initiatief dat door de regering wordt gesteund.

Met betrekking tot de nieuwe commissaris-generaal, zou ik u willen vragen hoe u aankijkt tegen de benoeming van de opvolger van de voormalige commissaris-generaal. Ik heb in dit land nog nooit geweten dat in een regeringscompromis een curriculum vitae wordt geschetst. De nieuwe commissaris-generaal moest minstens dertig jaar zijn, hij moest licentiaat in de rechten zijn en hij moest ervaring hebben. Het enige dat er niet in stond is dat hij eigenlijk voormalig voorzitter van de socialistische jongeren moest zijn. Iedereen wist op dat moment dat deze job op het lijf van uw voormalige adjunct-kabinetschef was geschreven.

Wat gebeurt er? Zonder oproeping tot kandidaten, zonder vergelijking van titels en verdiensten, zonder het minste toetsingscriterium wordt uw voormalige kabinetschef benoemd tot commissaris-generaal voor de vluchtelingen. U bent ook burgemeester, mijnheer de minister. Dat is net alsof ik iemand die ik ken uit mijn studententijd, een sympathieke kerel met een minimale bekwaamheid, zou benoemen tot gemeentesecretaris. Dat is net hetzelfde. Op een dergelijke wijze benoemt u voormalige medewerkers aan het hoofd van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen, dat eigenlijk een onafhankelijk instituut is.

U hebt ook andere benoemingen in petto. Het hoofd van de Dienst Vreemdelingenzaken, de heer Swegelbach, zit nu in een satellietbaan rondom de benoeming als hoofd van de nieuwe immigratiedienst, de FAEA. Het hoofd van de beroepscommissie zal hoofd worden van de nieuw op te richten Asielrechtbank, de ARA. Ik deel u enkel mee dat deze personen allemaal van socialistisch signatuur zijn. Dat is iets dat u snel en efficiënt probeert te regelen. Dat is het enige wat we gezien hebben na 18 maanden paarsgroen asielbeleid: drie benoemingen in zicht en één die intussen is voltrokken.

De regularisatiecommissies die u tot stand hebt gebracht zijn geen farce, maar een travestie van rechtspraak. De berichten die we krijgen en reeds in de pers zijn gekomen, zijn wraakroepend.

Ten eerste, er is een totaal verschil tussen de rechtspraak van de Nederlandstalige kamers en de Franstalige kamers. In de Franstalige kamers zitten mensen in de commissie die niet alleen deel uitmaken van deze commissie en rechtspraak moeten ontwikkelen, maar bovendien ook advocaat zijn van mensen die een dossier indienen om erkend politiek vluchteling te worden. Dit kan niet. Mensen die een aanvraag indienen worden, nog vooraleer de regularisatiekamer is samengekomen, verwittigd dat hun dossier in orde zal zijn op basis van gebrekkige gegevens. Ik vraag mij af hoe u daar een eenduidige jurisdictie zult kunnen ontwikkelen.

Het aantal asielzoekers dat in 2000 op het grondgebied is aangekomen bedraagt meer dan 40.000. Toen we u in juni en juli deze cijfers aankondigden, zei u dat we de brengers van het slechte nieuws waren. Ik weet wat een brenger van slecht nieuws is. Die werd in het oude Sparta om het leven gebracht. Het kon niet dat men de oorlog had verloren. De keel werd overgesneden.

Mijnheer de minister, er zijn nog nooit zoveel asielzoekers op het grondgebied aangekomen als in het jaar 2000. Dan spreken we alleen nog maar over diegenen die zich effectief hebben gemeld en niet over de categorie van de clandestienen.

Mijnheer de minister, er wordt heel wat aangekondigd, onder meer dat er minder asielzoekers zullen zijn. Dat kondigt men reeds meer dan 18 maanden aan. Het zijn er elke keer meer. Men kondigt eveneens de opening van de fameuze grensloketten en de gedecentraliseerde posten van de dienst Vreemdelingenzaken aan.

Mijnheer de minister, u kondigt dit aan op 15 oktober 2000. Binnenkort is het 15 januari 2001. Wat weerhoudt u ervan de grensloketten, die terugzendloketten zijn, te installeren? Wat weerhoudt u ervan uw oorspronkelijke tekst die stelt dat de loketten 24 uur per dag open zullen zijn uit te voeren en de loketten te installeren? Er zullen 10 loketten aan de grenzen worden geopend waar men zich 24 uur op 24 kan aanbieden om het statuut van asielzoeker aan te vragen. Mijnheer de minister, als u het aanzuigefect dat het koninkrijk België op kandidaat-politieke vluchtelingen, op asielzoekers en gelukzoekers heeft wil versterken, moet u van de grensloketten nachtwinkels maken! Dat gaat u doen! Dat is een verpletterende verantwoordelijkheid. We zullen meer dan ooit de aantrekkingspool worden voor asielzoekers.

U hebt met veel poeha de grenscontroles aangekondigd. De territoriale verantwoordelijken van de eengemaakte politie zeggen dat dit geen grap was maar de grootste zeepbel van het derde millennium. Er zijn twee soorten controles geweest. Er werd een controle uitgevoerd tussen Battice en Eynatten, hetzelfde parcours als vorig jaar. Er werden controles uitgevoerd tussen Martelange en de grenspost met Luxemburg. Dat zijn de enige grenscontroles die daadwerkelijk werden uitgevoerd. In de bocht aan de kerk van Martelange op de oude verbindingsweg tussen Bastogne en Luxemburg-stad heeft men een post opgesteld. Het ergste was dat degenen die de controles moesten uitvoeren, zelf zagen dat er geen verkeer meer was en dat al de andere grensposten in de streek, waar geen controles werden uitgevoerd, overspoeld werden. Hoe evalueert u de grenscontroles?

Tijdens het laatste trimester van 2000 is België het Schengenland geworden met in absolute en relatieve cijfers het grootste aantal kandidaat-asielzoekers. Het is algemeen geweten dat ons land in de marge van de Europese top van Nice -

het zal zich wellicht hebben afgespeeld op maandagmorgen tussen 3.40 uur en 3.50 - zwaar onder druk is komen te staan inzake het asielbeleid. Onze Schengenpartners hebben ons diets gemaakt dat dit niet langer kan blijven duren. Hoe overlegt u met de Schengenpartners? Hoe zal u de verwijten van een laks asielbeleid kunnen toetsen aan een echt geïntegreerd asielbeleid dat in de eerste plaats te maken heeft met een getoetste terugwijzing? De repatriëringen zijn een sluitstuk. Een spijtig sluitstuk omdat men mensen moet terugsturen. In mijn vraag over de repatriëring van de Kazakken heb ik reeds beklemtoond in welke mate de regering in deze problematiek improviseert. Hoe gaat u repatriëren? Gaat u dertig per dertig repatriëren? Gaat u elke vlucht tweemaal uitvoeren? Gaat u vliegtuigen van het leger inzetten of kiest u voor bussen?

Mijnheer de minister, we worden geconfronteerd met een nieuwe categorie vreemdelingen die zich bij ons vestigen, de zogenaamde clandestienen.

Nog slechts één op twee, dat zegt ook Human Rights Watch, meldt zich in België langs officiële weg bij de dienst Vreemdelingenzaken voor het verkrijgen van het statuut van politiek vluchteling, van asielzoeker. Of men nu materiële of financiële hulp aanbiedt - de rookverspreiding is bijzonder groot -, de mensen zullen blijven komen. Waarom zullen ze blijven komen? U hebt wellicht ook in het hoofdartikel van De Standaard van vandaag gelezen: "Wij zijn in dit land op weg naar een tweede regularisatiebeweging". Het heeft enige tijd geduurd vooraleer dit besluit kon worden getrokken. Wat wij u altijd hebben voorspeld, zit er aan te komen. U hebt, nog voor u alle dossiers hebt gezien, gezegd dat 95% van alle aanvragers tot regularisatie zullen worden geregulariseerd. Vandaag zijn er 150.000 mensen die clandestien op het grondgebied zijn, die onbekend zijn en die op een tweede regularisatiebeweging wachten. Mijn vraag is dan ook: zult u een tweede regularisatiebeweging op gang brengen? Zo ja, onder welke voorwaarden? Zo neen, zult u degenen die illegaal op het grondgebied zijn, uitwijzen en repatriëren?

De **voorzitter**: Het wordt een peripatetische vraag, of althans antwoord, want de minister is in beweging.

03.16 Jo Vandeurzen (CVP): Mijnheer de voorzitter, heren ministers, mijn vraag zal kort zijn, want het debat heeft al lang geduurd.

Iedereen weet dat de rechter te Hasselt in

kortgeding heeft beslist dat het asielcentrum in het vakantiecentrum Hengelhof niet kan worden geopend. Ik denk dat ik correct weergeef dat heel wat mensen in Limburg niet begrijpen hoe een gedeelte van een domein, dat aanzien wordt als een element van toeristische opportuniteit, als element in de uitbouw van het toerisme in de provincie Limburg, door een beslissing van de federale overheid een - wellicht gedeeltelijk - andere bestemming kan krijgen. We wachten natuurlijk op de uitspraak in beroep. Toch heb ik een aantal vragen. Afgezien van die vragen kan men bedenkingen hebben bij de manier waarop deze beslissing is genomen en de wenselijkheid van deze beslissing.

Wat gebeurt er ondertussen met het personeel? Wordt dat overgenomen? Op dit moment is er namelijk geen activiteit meer ter plaatse. Die mensen dreigen tussen twee stoelen terecht te komen: gaat men hen in dienst nemen? Of heeft men hen in dienst genomen, zoals oorspronkelijk was voorzien?

Mijn tweede vraag is een principiële vraag. Is het niet wenselijk, wanneer men overgaat tot de aankoop van bepaalde domeinen die in de lokale ontwikkeling van de streek een belangrijke betekenis hebben gekregen, een overleg te organiseren met de beleidsniveaus die daarvoor verantwoordelijk zijn? Is men hiertoe niet gedoemd of verplicht of is dit niet beter aangewezen? Ik ken wel de redenen van de minister waarom hij zo vaak onverhoeds te werk gaat. Maar het gaat hier om een domein dat ruimtelijk is ingepast in de ontwikkeling van de streek.

Tenslotte heb ik een vraag in verband met de aankoopmodaliteiten waarover onderhandeld wordt. Wat gaat er gebeuren op het moment dat de regering dat domein niet meer nodig zou hebben? Uit een interview in de krant maak ik op dat men die mogelijkheid alleszins niet uitsluit. Is het denkbaar dat men aan de lokale gemeenschap toch garanties biedt dat bij desaffectatie van het gebied, er een soort voorkeepsrecht is om het domein te laten verwerven door die lokale of provinciale besturen, die het domein dan weer kunnen inpassen in zijn geheel, in datgene wat vanuit toeristisch en recreatief oogpunt daarrond in Limburg als visie wordt ontwikkeld?

Deze drie vragen wilde ik graag nog in het debat inbrengen.

03.17 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV):

Monsieur le président, monsieur le ministre, je suis très contente d'avoir l'occasion de poser ma question devant deux ministres, dans la mesure où il est extrêmement difficile de distinguer ce qui est du ressort de l'un ou de l'autre dans une problématique aussi compliquée que l'accueil des candidats réfugiés.

Vous connaissez chacun mieux que moi vos prérogatives. Mais les décisions de l'un de vous influencent évidemment les actions de l'autre.

Je voudrais vous poser les questions suivantes.

Le gouvernement a pris dernièrement une mesure urgente en avançant la date de mise en place de la nouvelle procédure d'accueil au 3 janvier 2001. Quelles sont les raisons qui justifient cette décision, tant il apparaît aujourd'hui qu'elle a contribué à une désorganisation humainement inadmissible de l'accueil? Sur quels éléments objectifs les ministres se sont-ils basés pour prendre cette décision?

Quel était l'afflux de réfugiés à la date de la décision? Quelle fut la base objective pour déterminer que la date initialement prévue pour passer à la nouvelle procédure aurait pu être à l'origine d'un afflux plus important? Le nombre de places disponibles en centres était-il suffisant?

Sur quelle base a-t-on établi la différenciation entre places d'accueil d'urgence et places d'accueil pour la première phase de la nouvelle procédure? Une concertation entre vous, messieurs les ministres, a-t-elle eu lieu afin d'assurer que la mise en place de la nouvelle procédure d'accueil permet bien que chacun des réfugiés trouve la place d'accueil dont il a besoin, étant donné que le mode de fonctionnement actuel de l'Office des étrangers nécessite de faire la file pour voir sa demande traitée?

Les ONG et les différents services publics concernés ont-ils été avertis de cette décision? Y a-t-il eu une concertation? De nouvelles directives ont-elles été établies? Si oui, quelle en est la nature?

A-t-on tenu compte de la fermeture de l'Office des étrangers entre Noël et Nouvel An? Le Conseil des ministres du 15 décembre 2000 avait décidé d'ouvrir 100 places dans chacun des centres de Beverlo et d'Elsborn pour la période courant du 22 décembre 2000 au 15 janvier 2001. Ces places ont-elles effectivement servi, étant donné que l'Office des étrangers a été fermé pendant une partie de cette période? Étaient-elles en nombre

suffisant? Dans l'affirmative, comment se fait-il qu'une ONG - Médecins Sans Frontières en l'occurrence - ait dû prendre d'urgence des dispositions pour assurer un accueil de première nécessité? Et est-on assuré que toutes les personnes qui avaient besoin d'un accueil en ont bien bénéficié? Et qu'est-ce qui est entrepris pour que tout rentre dans l'ordre?

Mes questions suivantes sont plus spécifiquement adressées au ministre Vande Lanotte.

L'appel d'offres que vous avez lancé en vue de trouver des places d'accueil est arrivé à échéance. J'aimerais connaître quelques données quant à son résultat. Je sais que des candidatures vous sont parvenues. Pourrais-je en connaître le nombre? Et quelle est la nature des candidats? J'aimerais savoir ce qu'ils connaissent du cahier de charges. Il y a en effet eu une réunion d'information au cabinet à cet égard.

Quand le cahier de charges sera-t-il finalisé? Pouvez-vous nous donner des pistes sur son contenu? Et comment allez-vous faire votre choix entre les différents offreurs de service? Combien de places espérez-vous ouvrir ainsi et dans quel délai?

Par ailleurs, la fermeture de l'Office des étrangers entre Noël et Nouvel An pose chaque année de nombreux problèmes. Les candidats réfugiés qui arrivent sur notre territoire à cette époque ne savent pas où s'adresser. En conséquence, les files d'attente s'allongent devant l'office, contraignant des adultes et des enfants à rester de nombreuses heures debout dans le froid. Est-ce que la nouvelle procédure d'accueil remédiera à cet état de choses? Pensez-vous pouvoir organiser les choses autrement l'année prochaine?

Et enfin, les tentes qui ont été placées par l'armée pour tenter de suppléer à l'afflux de demandeurs resteront-elles en place sans qu'on en ait besoin? A un moment donné, il fut en effet question de les enlever.

Dernière question: les places d'urgence étaient ouvertes jusqu'au 15 janvier. Cette date est proche maintenant. Devrez-vous réquisitionner ces places d'urgence au-delà de cette date ou les autres places d'accueil vous permettent-elles d'offrir une garantie d'accueil à tous les demandeurs d'asile?

De **voorzitter**: Dames en heren, ik heb de commissieleden die vanochtend aanwezig waren,

beloofd zeer kort relaas te doen van mijn bevindingen ter plekke in de dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-Generaal en de omgeving van de beide diensten. Voorafgaandelijk laat ik u opmerken dat ik wel gepoogd heb de hele commissie voor het werkbezoek uit te nodigen. De diensten van de Kamer hadden er mij echter op gewezen dat een voorzitter van een commissie de commissarissen niet op een andere plaats dan in de Kamer kan bijeenroepen. Ik ben dus alleen op stap gegaan.

Zeer kort geschetst, ik heb de weg die iedere asielzoeker moet gaan, gevolgd. Zo ben ik binnen geweest op de dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-Generaal, wat zeer interessant was. Ik werd bijvoorbeeld tot tweemaal toe geconfronteerd met een lijst van wachtenden. Bovendien heb ik nuttige informatie van beide administraties gekregen. Op het Commissariaat-Generaal werd ik ontvangen door de nieuwbakken commissaris-generaal, de heer Pascal Smets die de heer Luc De Smet die net voordien met stille trom was vertrokken, vervangt. Ik laat de beoordeling van die feiten aan de collega's over - sommigen hebben dat trouwens al gedaan - en beperk mij tot het relaas van mijn vaststellingen in de diensten en de tenten.

De organisatie kwam alleszins bijzonder chaotisch over. Sommige asielzoekers kwamen voor de tweede of derde keer hun opwachting maken, nadat ze afgevoerd waren of zelf een onderkomen hadden moeten zoeken. Het enige wat de asielzoekers kregen, was een naamloos formulier met de boodschap dat ze geen financiële hulp meer kunnen genieten, maar wel materiële hulp. Een aantal heeft getuigd - dat ging soms moeilijk wegens de taalproblemen - dat hun 's avonds werd aangeraden de stad in te trekken en een overnachting te zoeken. Wie hopeloos in de tenten achterbleef, werd afgevoerd naar de ene of de andere legerkazerne, soms op vrij grote afstand, zoals Leopoldsborg, om de ochtend nadien teruggebracht te worden. Soms mochten ze zelfs de bus niet af. In ieder geval, slechts enkelen slaagden erin een eerste gesprek te hebben. De vraag rijst meteen waarom men in godsnaam met de betrokken asielzoekers geen gesprek voerde in de legerkazernes, met andere woorden, waarom de dienst niet ter plekke ging of waarom men er niet in geslaagd is op basis van een realistische inschatting van het aantal gesprekken de asielzoekers uit te nodigen, wiens dossier men een eerste keer kon behandelen.

Wat de opvang in de tenten betreft, daar kan ik zeer kort over zijn. Die opvang was zielig. De

tenten waren smerig; overal lagen er etensresten en lege drinkbekertjes. De sterksten hadden een zitplaats gevonden, de anderen niet. Ik kan er maar een bedenking aan toevoegen: als het de bedoeling was asielzoekers af te schrikken, dan was dit de manier. Alleszins was het mensonterend.

Misschien was mijn verslag al te kort, maar hiermee ben ik toch enigszins tegemoetgekomen aan de vraag van de commissieleden.

Minister Vande Lanotte zal eerst antwoorden.

03.18 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, ik verduidelijk even de respectieve bevoegdheden. Het opvangen van mensen die asielzoeker zijn, behoort tot mijn bevoegdheid. Dat betekent dat het gaat om mensen die bij de dienst Vreemdelingenzaken werkelijk als asielzoeker zijn ingeschreven en dus een interview hebben gehad. Voordien gaat het om de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken, onder andere inzake de noodopvang. Ik wil echter eens en voor altijd duidelijk maken dat wij tijdens de kerstvakantie voortdurend hebben overlegd over onze bevoegdheid en dat wij de zaken in overeenstemming tot een goed einde hebben kunnen brengen. Men kan dus zeer duidelijk zien wie bevoegd is voor welk deel. Ik zal de vragen met betrekking tot mijn deel beantwoorden. De hele uitwerking ervan is in voortdurend overleg tussen de beide kabinetten gebeurd. Ik wil dit duidelijk stellen, want anders geeft het maar aanleiding tot allerlei speculaties die ik niet wens te delen.

Ik was dus inderdaad bevoegd om aan te geven wanneer we over zouden schakelen van financiële op materiële hulp. Op 3 januari hebben wij dit beslist. Dat gebeurde, ten eerste, omdat er geen reden was om nog langer te wachten. Wij waren hier klaar voor. Er is gebleken dat er voldoende opvangplaatsen zijn. Er stelt zich momenteel geen enkel probleem, wij hebben integendeel voldoende provisie om ook in de komende weken de mensen die bij de dienst Vreemdelingenzaken zijn gepasseerd te kunnen opvangen. Ten tweede, was er een aanwijzing dat nog langer wachten een negatief effect had, in die zin dat we vaststelden dat mensen uit de ons omringende landen, onder andere uit Duitsland, bij ons werden afgezet in de hoop dat men in de laatste week nog onder het andere regime zou vallen. Op die manier kregen wij een ongewone situatie met tot 1.500 mensen die daar voor de deur stonden. Het is evident dat geen enkele dienst uitgerust is voor het behandelen van een dergelijk aantal asielzoekers.

Dat heeft niets te maken met het functioneren van de dienst. Als wij de dienst Vreemdelingenzaken zo gaan organiseren dat hij 1.500 mensen op één dag kan ontvangen, dan getuigt dat van slechte organisatie. Het gaat hier immers om een tijdelijk fenomeen. De dienst is erop berekend 200 tot 250 mensen te kunnen interviewen. Dat willen wij ook zo houden en hierdoor ontstond een tijdelijk probleem. We hebben de datum dus vervroegd omdat wij er klaar voor waren en omdat het duidelijk was dat er onder andere uit Duitsland mensen werden aangevoerd. Dat kon worden vastgesteld via de nummerplaten van de wagens. We zagen dat dit inderdaad gebeurde en we moesten dus ingrijpen.

Mevrouw Gilkinet, u vraagt twee keer of wij wel rekening hebben gehouden met het sluiten van de dienst Vreemdelingenzaken tussen kerstdag en nieuwjaar. Dat is heel merkwaardig want de dienst Vreemdelingenzaken is de enige dienst die niet gesloten was tussen kerstdag en nieuwjaar. Als wij in noodopvang hebben voorzien, dan gebeurde dat juist omdat wij wisten dat veel OCMW's gesloten waren in die periode. De dienst Vreemdelingenzaken werkte door. Dat wil ik even rechtzetten, want men geeft de indruk dat deze dienst gewoon niet gewerkt heeft en dat dit aan de basis van de problemen lag.

03.19 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, il y a eu une période de cinq jours pendant lesquels il a été fermé complètement.

03.20 Johan Vande Lanotte, ministre: Non, cela n'est pas vrai. Vous permettez tout de même que le jour de Noël ce soit fermé. Cela me semble assez normal. Mais ces services ont travaillé entre Noël et Nouvel An. C'est la réalité. Et comme nous savions que beaucoup de CPAS n'étaient pas ouverts ou pas complètement, on a prévu un accueil temporaire. Nous n'avons donc pas renvoyé des personnes vers les CPAS pendant cette période. Nous avons voulu éviter que ces personnes n'arrivent quelque part où le service n'était pas assuré. Vous m'adressez un reproche en me disant que les problèmes qui surgissent ailleurs viennent du fait que les CPAS sont fermés à Bruxelles. Or, il s'agit de l'inverse.

03.21 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Alors, comment expliquez-vous, monsieur le ministre, qu'une ONG ait dû intervenir dans l'urgence?

03.22 Johan Vande Lanotte, ministre: Il s'agit là d'autre chose. Cela provient du fait que le nombre,

à un certain moment a atteint 1.500 personnes et il était tout à fait inattendu! C'est pourquoi nous avons réagi le jour suivant bien que le chiffre ait diminué par la suite et le dispositif, par conséquent, a été adapté. Mais le nombre de 1.500 était, en effet, tout à fait inattendu et c'est ce chiffre qui nous a posé problème et non pas le fait que les CPAS soient fermés le jour de Noël. En réagissant le jour suivant, le dispositif d'accueil d'urgence a été amplifié et a pu être adapté chaque jour.

Personne n'avait prévu qu'il y aurait 1.500 personnes ce jour-là. Soyons clairs, aucun dispositif prévu pour 300 personnes aujourd'hui ne peut soudainement en assumer 1.500. J'insiste sur ce point. Dès que nous nous sommes aperçus qu'il y avait 1.500 personnes, le dispositif d'accueil d'urgence a été amplifié et tous ceux qui le désiraient ont été accueillis.

03.23 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Monsieur Vande Lanotte, je souhaiterais obtenir une petite précision technique.

Vous dites que vous prenez l'accueil en charge à partir du moment où la personne est passée par l'Office des étrangers. Nous savons que l'Office des étrangers peut traiter grosso modo cent cinquante à cent soixante demandes par jour. Or, vous dites que vous avez dû faire face à 1.500 demandes.

Le président: Il serait préférable d'écouter d'abord la réponse du ministre puisqu'il y a un droit de réplique. Si tout le monde se comportait de cette façon, il ne serait plus possible d'organiser quoi que ce soit. Je vous laisse toutefois terminer votre phrase.

03.24 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Je comprends, monsieur le président. Je ne le ferai plus.

03.25 Johan Vande Lanotte, ministre: C'est différent dans les centres d'accueil d'urgence organisés par le ministère de l'Intérieur. Les personnes en surnombre sont placées dans des centres d'accueil provisoires et ils reviennent plus tard. Normalement cela concerne peu de personnes mais, dans le cas qui nous occupe, il est évident qu'il y avait trop de monde.

Lorsqu'il y a plus de 200 personnes, celles qui le désirent sont accueillies dans les centres provisoires. Mais toutes ne doivent évidemment pas l'être; certaines ont de la famille. Nous n'avons renvoyé personne vers les CPAS. Il y a

quelques semaines on m'a dit que j'allais vider les centres vers les CPAS. J'ai dit que ce n'était pas exact et, entre-temps, les CPAS ont eux-même déclaré que ce n'était pas le cas. Il y a toujours 2.000 personnes dans les centres.

Je ne crois pas que nous ayons causé des problèmes supplémentaires en optant pour ce système. Si nous ne l'avions pas fait, nous aurions rencontré les mêmes problèmes. Le nombre de jeunes gens aurait été le même, environ 1.500, et il n'aurait pas été possible de les renvoyer tous vers les CPAS. Donc, de toute façon, on aurait dû les accueillir dans un centre provisoire. Du fait que nous avons accéléré les choses, nous avons connu ce problème pendant une semaine. Mais nous approchons d'une stabilisation puisque, chaque jour, le nombre de demandeurs diminue de 200. Aujourd'hui, il y a encore environ 400 demandeurs et la situation sera donc stabilisée dans deux ou trois jours. Nous pouvons commencer à traiter le dossier des personnes qui se trouvent actuellement dans les centres provisoires. La situation s'améliore en ce sens que plus personne ne doit attendre dans la rue ou ailleurs. Si nous avions attendu plus d'une semaine, la capacité d'accueil de crise aurait dû être plus grande et le temps qu'il aurait fallu rattraper aurait été beaucoup plus long. Je pense que c'était donc la seule façon de procéder. On aurait même peut-être dû aller encore plus vite et décider avant que la loi ne soit votée. C'était possible puisqu'il ne fallait pas une décision légale pour agir.

Nous avons reçu le cahiers des charges. Il y a 33 candidats. Que fait-on maintenant? Je ne peux pas intervenir dans la procédure.

Que va-t-il se passer maintenant?

Pour ces 33 candidats, la première phase consiste à passer un examen afin de voir si l'on a affaire à des groupes, des consortiums fiables.

Deuxièmement, ont-ils la capacité technique de le faire? Sont-ils en mesure de le faire au niveau de la construction, au niveau de l'accueil, du niveau du catering et autres?

Il y a un nombre de groupes qui se sont présentés avec des spécificités à propos des différents systèmes. Il y a également des ONG. Il est assez positif de pouvoir constater qu'il y a des groupes commerciaux ainsi que des ONG qui travaillent ensemble.

Sur cette base et dans le courant du mois de

janvier, on va définir ce que l'on appelle la « short list » c'est-à-dire les candidats qui sont acceptables, fiables et qui peuvent faire ce travail.

Dès que l'on aura précisé cette « short list » sur la base du cahier des charges que l'on est en train d'élaborer avec le Conseil des ministres, on entamera la phase suivante de la procédure.

Elle consiste à demander à ceux qui sont sur la «short list», comment ils vont répondre aux exigences contenues dans notre programme et quel est leur prix.

Ensuite, on entamera les négociations qui doivent se terminer dans le courant du mois de mars ou d'avril.

La première chose consiste donc à présent à faire la sélection technique (la «short list») des entreprises, des associations et des consortiums qui se sont présentés.

Telle était ma réponse, en ce qui concerne ma compétence, à la question de Mme Gilkinet.

Mijnheer Vandeuren, wij hebben het personeel in dienst genomen, zowel in Middelkerke als in Hengelhoef. Het is niet omdat er een procedure is voor de rechtbank dat wij het personeel moeten zeggen dat zij werkloos moeten blijven. Wij hebben die mensen aanvaard - dat is onze sociale verantwoordelijkheid - en die mensen worden nu opgeleid. Ik weet dat daarover veel misverstanden bestaan, maar het was niet onze bedoeling om die mensen te aanvaarden en hen dan onmiddellijk te confronteren met een grote groep asielzoekers. Het was sowieso onze bedoeling om enkele weken opleiding te verzorgen en dan geleidelijk aan de centra te openen. Wij zitten nog op schema en wij zullen nu afwachten wat de rechter beslist.

U hebt gelijk aangaande het scenario, moesten wij in een normale situatie zitten: dan zou men een redelijk gesprek kunnen hebben. Ik ben geen vragende partij om dit eenzijdig te beslissen, maar ik heb geleerd uit het verleden. Het is niet de eerste keer: ook de vorige regeringen hebben dat moeten doen. De realiteit is dat je niet aan de mensen moet zeggen dat de beslissing zelf met inspraak wordt genomen, want dat is niet juist. Dit is de verantwoordelijkheid van de federale regering en dus moet de federale regering beslissen. Dat is de waarheid. Als men naar een gemeente gaat om te vragen of die dat wil, is het jammerlijk genoeg zo dat negen op tien neen zeggen. Dan moeten wij een beleid voeren met

een tiende van de gemeenten die bereid zijn in tegenstelling tot de rest. Dan weet men dat dit beleid een keer zal werken en dat men de volgende keer zal besluiten dat het volstaat neen te zeggen opdat het er niet komt. Men moet dus niet zeggen dat er inspraak is.

Ik wil de mensen niet de indruk geven, mijnheer Tastenhoye, dat over de plaats pseudo-inspraak wordt georganiseerd, want dat is niet juist. Als de beslissing is gevallen en een gemeente is uitgekozen, komt er overleg over de manier waarop en wordt informatie gegeven. U probeert dat met uw partij dan meestal tegen te houden door desinformatie te geven, maar na een maand verdwijnt dat toch, dat hebben wij ook gezien.

03.26 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Dat zullen wij nog zien! Als er nu verkiezingen zouden zijn, wat zouden wij dan zien?

03.27 Minister Johan Vande Lanotte: Er zijn nu geen verkiezingen. Ik weet dat u niet kunt slapen van de verkiezingen, omdat u nu eindelijk iets zou willen te zeggen hebben en voor de rest niets te zeggen hebt. Dat is jammer voor u, maar dat is nu eenmaal zo.

(Pandemonium van verwijten over en weer)

De **voorzitter:** Wil u het hier alstublieft bij laten!

03.28 Minister Johan Vande Lanotte: Nadat uw partij geprobeerd heeft desinformatie te geven, zullen de mensen begrijpen waarover het gaat. Daar wordt wel over gepraat. Een gemeente kan een alternatief voorstellen in haar gemeente. Dat is ook al gebeurd. Als het kon, werd dat alternatief aanvaard, anders niet. Dat is de procedure. Ik heb geen zin iedereen hier de indruk te geven dat men vooraf gaat overleggen met de gemeenten, als iedereen van u weet dat de gemeenten dan neen zeggen. Als men denkt dat ik mij tot dergelijke cinema wil lenen, dan vergist u zich.

03.29 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Ha, u noemt dat een cinema!

De **voorzitter:** De minister heeft u niet onderbroken, laat hem dan ook nu spreken.

03.30 Minister Johan Vande Lanotte: Ik heb u niet onderbroken, laat mij nu ook antwoorden. Ik weet dat dit niet in uw visie van de democratie past, maar laat mij nu antwoorden.

(Luidkeels protest van de heer Tastenhoye)

De **voorzitter:** Mijnheer Tastenhoye, de democratie kan niet bestaan zonder respect voor een aantal spelregels. Dit behelst dat de een na de ander spreekt en niet door elkaar.

03.31 Minister Johan Vande Lanotte: Hengelhoef wilden wij huren, maar dat kon niet. Wij hebben het dus gekocht. Dat betekent dat er op dit moment geen scenario klaarligt voor later. Als wij ooit in een situatie belanden waarbij de asielcentra drastisch kunnen worden beperkt, zal dat zo zijn. Dan zullen wij bij de verkoop uiteraard rekening houden met de lokale overheden, dat is evident. Dat is nog gebeurd. Ook in het verleden gebeurden er op een bepaald moment desaffectaties, bijvoorbeeld omdat een centrum niet meer leefbaar was of omdat er onvoldoende vraag was. Ik wil benadrukken dat wij Hengelhoef vroegen om te huren, niet om te kopen.

(Onverstaanbare opmerking)

Dat is geen probleem. Ik heb daar geen probleem mee. Wettelijk gezien moet men weten of men overleg kan inschrijven, of men kan een voorkooprecht bedingen. Het probleem is niet dat er, moest er eenmaal een overschot aan asielcentra zijn, met de lokale mensen ooit zou moeten worden overlegd wat er moet gebeuren: daar kan men van op aan.

Daar mag u van op aan. Mijn probleem is op dit moment voldoende opvangcapaciteit vinden. Jammer genoeg moet dit gebeuren via een eenzijdige beslissing van de regering omdat er anders geen vooruitgang wordt geboekt. Dat is een jammerlijke situatie.

Wat de vraag over Kina betreft, wil ik toch enige verduidelijking brengen. Kina is een organisatie van OCMW's en is geen organisatie van het ministerie. De organisatie werd door ons echter wel geholpen omdat zij de OCMW's gedurende de eerste dagen hielpen bij het opvangen van personen die noodopvang nodig hadden. Ik denk hier bijvoorbeeld aan personen uit de jeugdbescherming. De regel die zij zichzelf daarbij hadden gesteld was een opvang gedurende 7 dagen. Dit is niet altijd gelukt maar toch heel vaak wel. In de toekomst zal dit waarschijnlijk niet langer nodig zijn eens de opvangcentra klaar zijn.

Kandidaat-asielzoekers die financiële steun kregen, kregen dit niet van het OCMW. Het OCMW betaalde het logement en trok dit af van het geld dat de asielzoekers kregen. Het logement werd met andere woorden betaald door de asielzoekers zelf. Ik weet dat daarover andere

dingen worden gezegd maar zij betaalden dit zelf. Wat kan er op tegen zijn dat iemand zijn eigen logement betaalt?

Er was wel een probleem doordat een beperkt aantal OCMW's weinig actief was in het zoeken naar een definitieve oplossing. Kina wees steeds op het tijdelijke karakter van haar hulp. De opvang die zij verzorgden, bleef trouwens niet beperkt tot asielzoekers alleen.

Het is evident dat de overgang van het ene naar het andere systeem moeilijk verloopt. De problemen zijn nog groter dan we hadden verwacht. Er zijn een aantal problemen geweest waarmee we in de mate van het mogelijke rekening hebben gehouden. We hebben iedereen zo goed mogelijk proberen op te vangen. Geleidelijk is de situatie zich aan het stabiliseren omdat het aantal wachtenden afneemt. Binnen enkele dagen zullen we ook dit volledig kunnen opvangen. De opvang in de centra is voldoende. Op dit moment is er geen enkel probleem om mensen die werden geïnterviewd ook door te sturen naar de centra. Op die manier kan de versnelde procedure worden toegepast.

We hebben een moeilijke periode meegemaakt. We hebben alles gedaan wat mogelijk was. Geen enkel land in West-Europa dat in het verleden met dergelijke situatie werd geconfronteerd, heeft dergelijke problemen kunnen vermijden. Het belangrijkste is dat de problemen stilaan worden opgelost.

03.32 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je voudrais tout d'abord dire que je suis heureux d'avoir l'occasion de répondre à ces questions en compagnie de mon collègue Johan Vande Lanotte. Contrairement à ce que j'ai pu entendre ou lire sous certaines plumes mal informées ou mal intentionnées, nous mettons en œuvre, de manière très solidaire, la même politique gouvernementale décidée par le gouvernement, qui est difficile et Dieu sait si nous sommes les deux ministres les plus conscients de la tâche.

C'est la raison pour laquelle nous nous parlons beaucoup, nous nous entraïdons et la raison pour laquelle nos cabinets sont en concertation permanente. Ils l'étaient déjà auparavant et ils le sont plus que jamais aujourd'hui.

On m'a posé énormément de questions très précises. Je suis habitué à ce que l'on me demande de réaliser de quasi-miracles. Une question qui en comporte 17 et adressée

quelques heures avant la séance pendant laquelle je dispose de deux minutes pour y répondre, c'est évidemment une tentative impossible!

Mais je tiens à dire à ceux à qui je ne pourrai pas donner toutes les réponses aujourd'hui, que je tiens à les donner par écrit, et cela pour deux raisons simples. La première est qu'il n'y a à cela aucun secret, aucune volonté de manipulation. La deuxième est que ces chiffres démontrent deux choses.

Tout d'abord, à ceux qui prétendent qu'il n'y aurait pas de difficulté, que nous ne sommes pas aujourd'hui amenés à affronter des flux migratoires anormaux vers la Belgique, ces chiffres démontrent le contraire et, par conséquent, la nécessité de prendre des mesures.

Ensuite, ces chiffres démontrent également que, même s'ils sont insuffisants, nous avons déjà engrangé un certain nombre de résultats - j'y reviendrai. Un certain nombre de progrès ont été réalisés et nous pensons que les deux éléments de la politique qui sont mis en œuvre, à savoir l'accélération des procédures et le remplacement de l'aide financière par une aide matérielle, vont contribuer de manière significative à ceux-ci.

J'ai aussi perçu dans le chef de certains des accents politiques qui ne cherchent manifestement pas à me convaincre, mais à remporter peut-être des succès médiatiques faciles. Ils ne m'aident guère parce que je n'y trouve aucun élément de solution à un problème difficile, un problème de société, et qui pour moi en tout cas, n'a rien à voir avec la place que l'on occupe dans l'hémicycle et ne concerne ni la majorité ni l'opposition en des termes différents.

Je sais, monsieur de Crem, que vous êtes un habitué de cela, je vous l'ai déjà dit plusieurs fois, je vous reconnais un très grand talent dans l'art de la formule et je vous admire volontiers, mais j'ai beau chercher, je ne vois rien qui soit utilisable pour résoudre le problème. Selon la formule latine: *ubi nihil nihil*. Mais, bien sûr, à chacun son rôle, ses méthodes et ses responsabilités. En ce qui me concerne, je dois mettre en œuvre une politique équilibrée et raisonnable qui allie humanité et fermeté et je suis tous les jours, avec mon collègue Vande Lanotte, confronté à des réalités qui sont autrement difficiles à vaincre que les simples mots ou discours.

Deze elf vragen en interpellaties geven mij de gelegenheid om vandaag de stand van zaken te

geven over het asiel- en immigratiebeleid dat op drie pijlers is gebaseerd: hervorming van de asielprocedure; regularisatie; verwijderingen.

Ten eerste, de asielprocedure. Het aantal asielaanvragen in het jaar 2000 bedroeg 42.691. Het definitieve cijfer zal binnenkort gekend zijn.

Le nombre de Kazakhs s'élève à 1.924. En novembre et en décembre, on en a compté à chaque fois 129. Au cours de cette même année, en termes de procédure d'asile, seuls quatre cas ont été reconnus. Sur cet ensemble, 664 dossiers sont arrivés au terme de la procédure.

4.408 personen hebben asiel aangevraagd in november en 4.640 in december. Dit is ongeveer 245 aanvragen per werkdag. Voor het jaar 2000 zijn de belangrijkste nationaliteiten in volgorde: Rusland, Kosovo, Iran en Albanië, tussen 2.500 en 3.000 aanvragen voor elk van deze landen. Komen vervolgens: Kazakstan, Bulgarije, Slowakije, Servië, Kongo en Armenië, tussen 1.000 en 2.000 aanvragen per land. In het laatste trimester werd een sterke stijging vastgesteld. Die is te wijten aan diverse factoren als de ontwikkeling van netwerken, afkomstig van enkele landen in het bijzonder en die het aantal asielaanvragen hebben doen exploderen. Het voorbeeld dat in de media de meeste aandacht kreeg is dat van Kazakstan met zijn reisagentschappen. Het fenomeen wordt ook in andere landen geconstateerd. Ik verwacht de verslagen van de immigratieambtenaren die ik dit jaar onder meer naar Bulgarije, Oekraïne en Iran heb gestuurd.

Une pratique qui tend à prendre de l'ampleur est d'obtenir un visa dans un autre pays Schengen, puis de demander l'asile. Il n'est pas possible de déterminer le nombre de ces personnes car elles prétendent bien entendu, lors de leur demande d'asile, ne pas avoir de passeport. La possession d'un passeport national contredirait en effet les craintes de persécution alléguées.

L'effet attractif de l'aide sociale, particulièrement élevé au regard de nos pays voisins, est le troisième élément. Il faut y ajouter le fait que cette aide est due y compris en cas de recours au Conseil d'Etat, ce qui gonfle artificiellement le contentieux devant ce Conseil d'Etat, véritablement noyé par les demandes dilatoires. Ces demandes représentent plus de 65% de l'ensemble du contentieux du Conseil d'Etat.

Enfin, le dernier élément est la longueur actuelle de la procédure d'asile où quatre auditions sont

parfois nécessaires avant d'aboutir à une décision, sans compter le recours au Conseil d'Etat dont je viens de parler.

Op 1 oktober 1999 heeft deze regering een akkoord bereikt over twee fundamentele principes: een vereenvoudiging en een versnelde procedure. Een veralgemening van de hulp in natura. Een voorontwerp van wet tot hervorming van de asielprocedure bestaat reeds sedert april 2000. Het was het voorwerp van het regeerakkoord in december 2000 en het voorwerp van het vakbondsoverleg gisteren. Binnen een maand zal het naar de Raad van State gestuurd worden.

J'ai dû m'assurer, avec mon collègue, le ministre du Budget M. Vande Lanotte, que les moyens nécessaires seraient alloués car cette réforme aura bien entendu un coût. Il n'était pas question pour moi de me lancer dans une telle réforme sans les moyens adéquats. En effet, dès lors que l'on a prévu une instance à caractère juridictionnelle de pleine juridiction, cela prend un certain temps malgré tous les efforts qui sont faits pour accélérer la procédure. Donc, le seul moyen pour réduire l'effet de ralentissement que cela pourrait causer est de disposer d'un nombre suffisant de magistrats pour traiter en même temps un grand nombre de dossiers. C'est pourquoi j'ai insisté, à l'occasion des discussions budgétaires, pour qu'une provision soit prévue au budget. Cela a été fait. J'ai parlé d'une provision car nous ne sommes pas en mesure pour l'instant de préciser le coût exact. Le coût d'un statu quo serait de toute façon nettement plus élevé. L'accélération du traitement des demandes d'asile permettra en effet notamment de diminuer la durée de prise en charge de l'accueil des candidats réfugiés et de réaliser des économies substantielles en termes d'aide sociale.

Anderzijds heeft mijn collega Johan Vande Lanotte, bijgetreden door de Ministerraad van december laatstleden, de maatregelen genomen om de financieel-sociale hulp te vervangen door hulp in natura, die bestaat uit een opvang in een open centrum voor de kandidaat-vluchtelingen, die zich voortaan bij de dienst Vreemdelingenzaken zullen aanbieden.

La date d'entrée en vigueur de cette aide en nature a dû être avancée. En effet, l'annonce qui en a été faite, a incité un nombre très important d'étrangers à s'inscrire en dernière minute afin d'encore bénéficier d'une aide en argent permettant souvent de rembourser le trajet organisé par les filières. Je suis conscient que ces malheureux en sont les victimes, mais le

gouvernement ne peut et ne veut plus continuer à financer ces filières.

Cet afflux anormal confirme que la décision de suppression de l'aide en argent est parfaitement justifiée.

Sans attendre l'entrée en vigueur de ces systèmes d'aide en nature, j'ai décidé d'instaurer un contrôle exceptionnel aux frontières du 22 décembre au 9 janvier, soit de façon permanente, soit de façon sporadique. Les contrôles ont été effectués sur la base des moyens locaux de la police fédérale avec un renfort journalier d'environ 133 membres de la réserve générale. L'effort maximal a été consenti. Cet effort est intervenu au moment des fêtes de fin d'année, période durant laquelle des efforts exceptionnels sont déjà demandés aux forces de la police fédérale, ce d'autant plus que nous avons également pris des mesures spéciales dans le cadre de certaines activités commerciales spécialement exposées.

En date du 9 janvier, 1.062 personnes ont été interceptées lors de ces contrôles. Ce qui ne signifie pas qu'elles étaient toutes en situation illégale. Les Afghans, les Kosovars et les Turcs furent les nationalités les plus fréquemment interceptées. Il est clair que ces personnes sont arrêtées à la frontière et renvoyées immédiatement vers leur pays d'origine.

L'évaluation de ces contrôles n'a pas encore été entièrement faite puisqu'ils se terminaient ce 10 janvier à 6 heures.

Ces contrôles viennent contredire le reproche formulé par certains d'entre vous et selon lequel il fallait regretter un manque de prévoyance en la matière. D'ailleurs, des premiers contrôles avaient été organisés de manière plus limitée, dès la fin du mois de novembre et le début du mois de décembre. Malgré le caractère limité des opérations, 476 personnes ont pu être interceptées pendant cette période.

Het is trouwens zo, dat gedurende nog een aantal weken een verhoogd aantal systematische controles zal gebeuren in de omgeving van grensposten die gekend zijn als frequent gebruikte overgangen voor het binnensmokkelen van illegalen. Op basis van die gegevens zullen de instroomcijfers nauwlettend worden gevolgd. Het is echter correct dat deze controles de toestroom van kandidaat-vluchtelingen voor de deuren van de dienst Vreemdelingenzaken tijdens deze periodes niet nog meer kunnen indijken. Dit is te

wijten aan verschillende redenen.

La première qui vient à l'esprit est la perméabilité de nos frontières. Il n'est certes pas possible d'empêcher toute immigration. Même à supposer que ce soit souhaitable, c'est évidemment irréalisable; ceux qui prétendent le contraire abusent l'opinion publique avec ce genre de solutions toutes faites.

Mais il y a d'autres raisons. D'une part, certains clandestins déjà présents dans notre pays se sont décidés à demander l'asile en voyant que c'était la dernière chance d'avoir une aide en argent. Mais surtout, il ressort de l'observation sur le terrain que de nombreux véhicules immatriculés à l'étranger déposent devant l'Office des étrangers des personnes qui se déclarent réfugiés. Dans la mesure où un visa Schengen leur a été délivré, par l'Allemagne ou la France notamment, ils ont accès légalement à notre territoire et passent donc sans problème les contrôles aux frontières. Cela montre que les contacts avec les pays Schengen doivent être poursuivis afin d'éviter qu'ils ne délivrent de visas envers des ressortissants dont l'expérience montre qu'on les retrouve ensuite comme demandeurs d'asile en Belgique.

C'est la crédibilité de l'espace Schengen qui est en jeu. Il se pose la question de savoir si la délivrance de visas à l'intérieur de l'espace Schengen ne doit pas être enregistrée dans une banque de données pouvant être consultée par les pays Schengen. Cela exigera une adaptation de la convention mais je pense que c'est nécessaire.

Na de oorzaken van deze toestroom te hebben onderzocht, kom ik nu terug op de gevolgen ervan. Mijn administratie - de dienst Vreemdelingenzaken - heeft de situatie moeten aanpakken met de middelen die zij had. De verwijten aan haar adres zijn onverantwoord. Een administratie is niet even soepel als een eenvoudige organisatie. In de loop van het afgelopen jaar was er reeds een aanzienlijke personeelsversterking voor het bureau vluchtelingen: ongeveer zestig personen meer. De capaciteit van de wachtzaal werd uitgebreid en de opvang werd gereorganiseerd. Er zijn echter op zijn minst budgettaire grenzen aan deze registratiecapaciteit.

Il y a des impondérables. Je pense, par exemple, à l'absence de disposition d'interprètes, ne permettant pas que toute personne qui se présente, indépendamment de sa langue, puisse

immédiatement voir sa demande traitée.

Cela crée trois types de flux au service qui traite les demandes. Tout d'abord et surtout, les nouveaux. Ensuite, ceux qui doivent revenir, aucun enregistrement n'ayant pu avoir lieu. Enfin, ceux qui ont été à nouveau convoqués pour traitement ou décision quant à leur demande.

De ramingen werden niet gemaakt op grond van de 250 nieuwe aanvragen per werkdag. Dit reële cijfer overtreft veruit het gemiddelde van alle Europese landen. Op dit ogenblik is het dus onmogelijk alle aanvragen dag na dag te registreren. Deze uitzonderlijke situatie zal echter niet voortduren, aangezien het wegvallen van de geldelijke hulp de kandidaten voor de immigratie moet ontmoedigen. De personen die voor de datum van deze beslissing aan hun reis zijn begonnen en die nog niet op de hoogte zijn van de afschaffing van de geldelijke hulp, zullen niettemin nog enige tijd de rij voor de dienst aandikken. Deze overgangperiode zou echter van korte duur moeten zijn.

En effet, les chiffres que nous constatons confirment ce fait. Nous en étions, aujourd'hui, à environ 400 personnes, alors que nous étions au début à plus de 1.200. Il y a donc eu, comme le disait M. Vande Lanotte, une diminution d'environ 200 demandes par jour. Le nombre de demandes nouvelles réelles se situe entre 130 et 150 et parfois au-delà.

Mon administration pourra donc rapidement enregistrer certainement 200 dossiers par jour. Je lui ai également demandé de faire l'effort de se rendre dans les centres d'hébergement d'urgence pour y accomplir les formalités d'enregistrement, de manière à éviter d'inutiles déplacements. Bref, il a fallu faire face à des situations douloureuses sur le terrain.

A titre personnel, je ne puis accepter les dires de certains quotidiens, à savoir que je me serais, avec plusieurs de mes collègues, désintéressé de cette situation. Je n'ai pas fait de déclaration spectaculaire, mais nous avons, tant en collaboration avec la Ville de Bruxelles qu'avec mon collègue de la Défense nationale, M. Flahaut ou encore mon collègue de l'Intégration, M. Vande Lanotte, recherché les solutions pour faire face à ce problème, non seulement pour l'accueil sur place mais aussi pour l'hébergement.

Je confirme qu'à aucun moment, une personne se trouvant dans une situation d'urgence n'a pu se trouver démunie. Si elle le souhaitait, nous y

faisions face, comme nous l'avons déjà fait, en ayant recours à toute une série de domaines militaires, tels Elsenborn, Beverlo ou encore Gand.

Comme tous les Belges, j'ai vu de nombreuses images diffusées par les médias. Mais elles ne suffisent pas à expliquer l'ensemble de la problématique et le contexte dans lequel elle s'inscrit. Certes, ce n'est pas chose aisée et il est normal de diffuser ces images mais une information complémentaire, étant donné la complexité du problème, doit également être donnée et je ne l'ai pas toujours retrouvée.

Concrètement, j'ai d'abord réuni en mon cabinet, dès décembre dernier, l'Office des étrangers et la police de Bruxelles. Le collège des bourgmestre et échevins de la Ville de Bruxelles a refusé, dans un premier temps, un site pressenti pour un premier accueil. Cette décision relève de sa compétence et je ne porte pas de jugement.

Le site actuel a été trouvé de commun accord, ce dernier étant nécessaire. Le 23 décembre dernier, les six tentes y ont été montées pour une capacité de 600 personnes environ. Il s'agit non d'un hébergement, raison pour laquelle il n'est pas ouvert la nuit, mais d'une salle d'attente pour les demandeurs d'asile qui souhaitent enregistrer leur demande. Et tous essayaient d'y entrer et d'y rester, parce qu'ils avaient l'impression, peut-être entretenue, que dès lors qu'ils avaient franchi ce premier cap, ils étaient engagés dans cette procédure d'asile.

La protection civile a très vite pu épauler l'Office des étrangers avec l'assistance de la Croix-Rouge. Comme je viens de vous le dire, un hébergement pour la nuit a été organisé en collaboration avec le ministre de la Défense et, dans un deuxième temps, avec l'Intégration sociale. Ces problèmes d'hébergement d'urgence devraient normalement prendre fin aux environs du 15 janvier. Bien entendu, nous procéderons à une évaluation.

Aujourd'hui, nous maintenons en tout cas une capacité d'hébergement à Woluwé-Saint-Pierre, mais compte tenu de l'évolution des chiffres que je vous ai donnés, il semblerait que cette capacité devrait suffire à faire face aux besoins en urgence.

Het voorontwerp van wet voorziet in het ontradingseffect van de geldelijke sociale hulp om de aanvragen te decentraliseren. Ik heb naar de ministers-presidenten van de drie gewesten per

brief gevraagd om een plaats voor te stellen voor de toekomstige asieltbureaus, waarnaar de kandidaat-vluchtelingen kunnen worden gestuurd en waar zij kunnen worden ondervraagd. Ik wacht nog op het antwoord van enkelen van hen.

En tout cas, l'expérience des derniers jours démontre que cette décision prise par le gouvernement d'avoir des centres d'hébergement dans lesquels seront immédiatement dirigés les demandeurs d'asile, non seulement permettra de faire face à leurs problèmes d'hébergement et de subsistance, mais également de traiter dans les cinq jours leurs dossiers dans les meilleures conditions.

En attendant que cette réforme prenne corps, l'arriéré actuel, notamment celui du CGRA, doit être substantiellement résorbé, car l'Office des étrangers a déjà fait en la matière un effort considérable. Si nous faisons abstraction des flux supplémentaires que nous avons connus, l'Office des étrangers a réduit en un an plus de la moitié de son arriéré. Je leur ai demandé de poursuivre cet effort.

Jusqu'à présent, la situation n'a pas été la même en ce qui concerne le CGRA; la productivité de cette instance n'a pas suivi l'augmentation de personnel qui lui a été affecté. Les qualités du nouveau commissaire général aux réfugiés, son expérience et ses capacités à diriger en faisaient tout naturellement la personne désignée pour relever le défi. Je voudrais dire que, personnellement, je trouve qu'il faut être très malicieux pour y voir un problème quand on sait qu'il était l'adjoint du commissaire général aux réfugiés et qu'il me paraît qu'il s'agit là de la poursuite normale de la carrière d'un homme connaissant admirablement ces questions et ayant de très grandes qualités.

L'Office des étrangers applique quant à lui la méthode LIFO (Last In First Out) pour les candidats réfugiés inscrits dès le 3 janvier. Ces demandes sont traitées en priorité pour des raisons évidentes au départ de la situation qu'on a connue, de sorte qu'une décision puisse intervenir rapidement et que le sort de ces candidats réfugiés soit rapidement fixé. En cas de recours au CGRA, celui-ci est également examiné en priorité.

Bien entendu, cela ne se fait pas au détriment de la qualité de l'examen; seuls les délais entre les examens de la demande sont réduits. La durée de l'examen lui-même n'en souffre pas. De la sorte, une décision intervient plus rapidement, ce afin de

donner un signal clair aux filières et de décourager les faux espoirs de rester longtemps sur le territoire belge lorsque la demande d'asile est abusive.

Il est exact qu'en donnant la priorité aux quelque 150 demandes que l'Office peut en ce moment traiter par jour, toutes les demandes ne peuvent être enregistrées le jour même. Quand elles n'ont pas d'hébergement, les personnes qui n'ont pu s'inscrire, je l'ai dit, peuvent être orientées vers un accueil de première urgence, organisé par nous, et se représenter dès le lendemain. La loi prévoit un délai pour demander l'asile, pas pour en enregistrer la demande; ce n'est que dans des périodes exceptionnelles comme celle-ci que l'enregistrement de la demande se fait avec un peu de retard. Nous avons pour l'instant quelque 150 nouvelles demandes par jour et j'ai demandé à l'Office des étrangers de monter sa capacité à près de 200 dossiers.

Dès lors, nous ne devrions pas connaître les difficultés que nous avons connues dans une période qui était, pour les raisons que j'ai indiquées, exceptionnelle.

Noter l'identité et prendre systématiquement une photo est techniquement possible, mais, j'ai encore posé la question à mon administration, administrativement impossible vu les priorités que je viens d'indiquer. Impossible de tout faire en même temps! Nous sommes obligés d'établir et de fixer des priorités.

En conclusion, la situation qui a été prévue mais dont l'ampleur a été plus grande, a été gérée avec sérieux. Toutes les mesures possibles ont été prises. Et je voudrais dire clairement qu'il n'y a aucune volonté de la part de ce gouvernement de mener une campagne de dissuasion en laissant volontairement des personnes devant les portes de l'Office qui sont restées ouvertes la plupart du temps contrairement à celles d'autres administrations.

En ce qui concerne la régularisation, la commission concernée poursuit ses travaux. A ce jour, près de 1.870 décisions ont été rendues concernant environ 2.500 personnes. Je veille à ce que soit respecté le plan de gestion qui a été élaboré et approuvé en Conseil des ministres puis signé par l'administrateur, le premier président et le vice-premier président. Le principe est que le retard est résorbé par un rythme accru aussi bien au secrétariat que dans les chambres. Le secrétariat doit atteindre actuellement une production de 4.000 dossiers dont 30% seulement

doivent être transmis aux chambres.

Les autres dossiers sont traités sur la base de l'application pure et simple de la loi et d'une série de principes généraux définis par l'assemblée générale de la commission. La dernière réunion à ce sujet s'est tenue le 6 janvier dernier. Les mois de mai et juin constituent pour le secrétariat des mois de réserve devant leur permettre de rattraper le retard qui n'aurait pas été résorbé en tenant compte du départ possible de personnels par suite de l'approche de la fin de leur contrat ou de la fin de celui-ci.

Cela doit permettre d'atteindre, début février, le solde prévu dans le plan de gestion. Tout dépend encore du sens des responsabilités et du bon sens dont les chambres feront preuve. Elles doivent trouver un équilibre logique entre une application humaine de la loi, mais stricte néanmoins, et le respect de l'échéance fixée. L'Office des étrangers aura effectué pour le 15 janvier tous les contrôles relatifs à l'ordre public.

Dès ce moment, les dossiers, pour lesquels la commission de régularisation a émis un avis favorable, pourront être traités rapidement de même que tous les dossiers qui ne devaient pas passer devant cette commission de régularisation, et leur nombre est considérable. A l'inverse, une décision d'exclusion pourra également être prise pour les personnes posant des problèmes d'ordre public.

Je confirme donc que l'échéance fixée sera respectée mais également que je ne procéderai pas à une nouvelle opération de régularisation. C'est tout le sens de l'ensemble de la politique qui est menée.

En ce qui concerne les éloignements, je vais vous répéter ce que mon chef de cabinet a dit à la télévision: le nombre d'expulsions volontaires en 2000 a été de 5.382. Le nombre de tentatives de rapatriements forcés a été de 6.067. Sur ces 6.067, on a connu 71,5% de résultats positifs sur le total des essais, ce qui représente 4.835 réussites pour 1.232 échecs. Cela conduit à un nombre total d'un peu plus de 10.000 unités, sans compter tous ceux qui quittent volontairement le territoire, ce que nous ne pouvons pas comptabiliser. C'est d'ailleurs un phénomène auquel on assiste pour l'instant: parmi les personnes qui se présentent à l'Office des étrangers, il y en a un certain nombre qui disparaissent dans la nature. Mais il est évidemment impossible de déterminer l'importance de ceux-là.

Ik heb geen mediashow aangaande deze vlucht naar Kazakstan georganiseerd. Ik ben niet verantwoordelijk voor de mediabelangstelling gedurende een periode waarin er traditioneel weinig actualiteit is.

Je répète que l'on assiste à une certaine forme d'acharnement médiatique dans le fait de vouloir assister à ces expulsions et je trouve cela déplorable. Et je tiens à dire immédiatement que nous n'avons rien à cacher. C'est pour des raisons de dignité que je souhaite que ces expulsions puissent se dérouler avec discrétion. Je désire d'ailleurs que le plus grand nombre des retours aient lieu sur une base volontaire avec la participation de l'Organisation internationale des migrations qui, outre l'organisation du retour, peut veiller à de meilleures conditions de réinsertion dans le pays où ces personnes sont renvoyées.

Bien entendu, pour procéder à ces rapatriements, nous avons dû avoir l'accord des autorités kazakhs. Au préalable, 34 personnes devaient être rapatriées, ce nombre étant passé à 33 pour le second vol, une des personnes ayant entre-temps présenté des risques pour la sécurité du vol. Ce n'est qu'après décision confirmant le refus de séjour que l'ambassade a été contactée afin d'obtenir l'identification des personnes concernées, condition de l'autorisation de retour. Il s'agit donc là d'une procédure tout à fait habituelle. L'accès au dossier n'est jamais accordé à une autorité étrangère.

L'Office des étrangers a autorisé des représentants du Kazakhstan en Belgique à se rendre dans les centres fermés, les 30 novembre et 20 décembre derniers. La délégation se composait de deux fonctionnaires délégués ayant une compétence d'identification. Elle était invitée, avec la collaboration du consulat de Belgique, afin d'accélérer l'identification des Kazakhs. Il n'y a bien entendu pas eu d'accord avec le Kazakhstan sur le traitement des demandes d'asile.

L'Office des étrangers considère comme couple les personnes qui se présentent comme tel. Certains couples ont été séparés en raison du nombre de places disponibles. Ils pouvaient se contacter par téléphone. La limitation de la durée d'appel répond au seul souci d'assurer le même droit pour tous. Ils ont été réunis dès que possible, les hommes et les femmes étant placés dans des ailes séparées. Il leur a été accordé de se voir quelques heures par jour dans un local distinct.

Quant à la crainte de persécutions, une instance

indépendante a examiné chaque dossier individuellement avant de conclure négativement à chaque fois. Cela ne signifie pas pour autant que le CGRA et encore moins la Belgique portent une appréciation globale sur l'existence ou non de persécutions au Kazakhstan. Le CGRA a simplement estimé que dans les cas examinés, les craintes de persécution n'étaient pas suffisamment établies.

J'ajoute que, contrairement à ce que certains ont prétendu, le HCR n'est pas intervenu et que l'Organisation internationale pour les migrations était présente pour l'accueil à l'aéroport d'Almati.

Concernant le trajet proprement dit, le commandant de bord a décidé de faire demi-tour sur base des renseignements qui lui ont été communiqués relativement à la météo.

Comme le ministre de la Défense l'a expliqué, cette décision devait être prise avant le point de "no return", point où la réserve de carburant ne permettait plus un retour sans escale, et donc à un moment où il ne pouvait disposer que des informations données par les autorités aéronautiques russes, et non directement du Kazakhstan.

Tant pis pour tous ceux qui espéraient une quelconque rébellion à bord ou quelque manœuvre de l'un ou l'autre ministre!

Nous avons un peu d'influence les uns et les autres; peut-être encore un peu plus quand nous travaillons ensemble. Et je puis vous confirmer tout à fait officiellement que nous n'avons aucune influence sur la météo au-dessus du Kazakhstan et de l'aéroport d'Almaty le jour du premier renvoi.

L'accompagnement était composé de cinquante-cinq personnes, à savoir des policiers fédéraux - ex-gendarmes -, des traducteurs, un médecin et notre fonctionnaire à l'immigration. Aucune intervention, ni pendant le premier vol, ni pendant le deuxième, n'a dû être accomplie. L'attitude des personnes rapatriées était sereine, calme et parfaitement digne.

La communication avec le ministre de la Défense a été excellente. Pour preuve, le second vol a pu décoller dès le lendemain avec toutes les autorisations requises. Ce vol n'est qu'une mesure d'exécution de la politique d'éloignement approuvée par le gouvernement dans la note du 1er octobre 1999. Cette politique comporte des retours volontaires, des retours avec l'aide de l'OIN, des retours forcés, des retours avec escorte

assurée par le transporteur ou la police fédérale et des vols spéciaux. Cette politique se poursuivra.

Quelle leçon peut-on tirer de ce vol vers le Kazakhstan? Nous ne pouvons qu'espérer que la prochaine fois la météo se montrera plus immédiatement favorable. Il s'agit ici bien entendu d'un effort important, mais ayant un effet double. Nous souhaitons avoir à procéder le moins possible aux expulsions. Il faut donc que l'on sache à l'extérieur que la Belgique n'est pas le paradis décrit par certains et que ceux qui ne remplissent pas les conditions de l'asile au terme d'une procédure rapide seront inéluctablement renvoyés. Tout ceci dissuade certainement des gens de la même région de pénétrer illégalement dans le pays et augmente aussi, je crois, le retour volontaire.

Par ailleurs, cela démontre aux autorités des pays concernés qu'elles doivent, elles aussi, faire un effort afin d'endiguer à la source l'exploitation criminelle des flux migratoires.

Je me rends moi-même dans un certain nombre de ces pays pour inciter les autorités à accomplir ces efforts. Je suis allé, par exemple, en Ukraine, en Roumanie, et récemment en Bulgarie, où j'ai obtenu des engagements du gouvernement bulgare. Et je constate que depuis mon voyage en Bulgarie, le nombre de Bulgares venant sur notre territoire pour demander l'asile s'est réduit de manière significative.

Dès lundi prochain, je me rendrai en Slovaquie pour demander une nouvelle fois le même effort et pour vérifier les conditions de réinsertion des personnes renvoyées. Dans les prochaines semaines, à la demande du premier ministre, je me rendrai en Russie, pays d'origine de flux migratoires importants que nous connaissons actuellement.

Nous visiterons également, le premier ministre et moi-même, certains pays voisins pour demander une plus grande solidarité sur le plan européen. C'est un élément important dans la perspective de la présidence européenne que nous assumerons durant le deuxième semestre de cette année.

Le gouvernement a également décidé qu'il serait possible après analyse approfondie des dossiers individuels de renvoyer des gens qui, tout en appartenant à une minorité, ne courent personnellement aucun risque. C'est cette distinction qu'il y a lieu de faire.

Pour terminer, je tiens à dire que nous devons être conscients du fait que les efforts consentis

par la Belgique ne seront évidemment pas suffisants si aucune solidarité européenne ne se dessine, avec une politique commune, non seulement en ce qui concerne les conditions de la ville, les conditions de l'accueil et de l'hébergement mais également une politique commune de rapatriement.

Pourquoi ne pas travailler à des programmes communs de rapatriement permettant d'augmenter le nombre de personnes et le nombre de vols, tout en veillant avec toute la force politique que peut représenter l'Union européenne, à ce que tout se passe dans les meilleures conditions possibles de réinsertion? Une plus grande solidarité européenne ne peut qu'augmenter le caractère volontariste de la politique poursuivie.

Je termine, monsieur le président, en disant que pour moi comme pour le gouvernement, il est clair qu'il n'y a pas d'autre politique possible.

De **voorzitter**: Ik dank u, mijnheer de minister. Wie wenst het woord voor een korte repliek? Ik zal de volgorde waarin de vragen werden gesteld respecteren. Dan geef ik eerst het woord aan mevrouw Grauwels.

03.33 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, ik reken er toch op dat de minister alle maatregelen zal nemen opdat aan die rijen wachtenden een einde kan worden gemaakt, opdat de manier waarop de mensen aan hun administratieve procedure kunnen beginnen zo snel mogelijk kan worden verbeterd en opdat we niet moeten rekenen op steun van bijvoorbeeld Artsen Zonder Grenzen om die mensen te voorzien van opvang en voeding. Ik reken erop dat de minister zijn woord houdt.

03.34 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik stel vast dat Agalev-Ecolo nog steeds gelooft in uw mooie beloften. Als ik naar u luister, heb ik het gevoel dat u slechts sinds een paar maanden minister bent en voor het eerst geconfronteerd wordt met deze problematiek. Uw algemeen antwoord op de diverse vragen, horen we reeds anderhalf jaar. U bent reeds heel die periode minister van Binnenlandse Zaken. Heel de periode wordt u reeds geconfronteerd met die problematiek. Gedurende al die tijd kondigt u maatregelen aan om een snel en efficiënt asielbeleid te voeren. Mijnheer de minister, neem van mij vandaag aan dat ik met uw algemeen antwoord geen vrede neem.

Ik wil mijn grote bezorgdheid uitdrukken en vraag

de aandacht van de meerderheidspartijen die begaan zijn met een onafhankelijk en objectief asielbeleid voor het commissariaat-generaal. Het gaat niet over de bekwaamheid van uw adjunct-kabinetschef die adjunct-commissaris-generaal was en nu commissaris-generaal is geworden. U kunt echter niet ontkennen dat u de heer De Smedt, wiens mandaat nog liep tot februari 2002 en tegen wie geen objectieve argumenten konden worden aangevoerd om hem af te zetten, onder druk hebt gezet om zijn ontslag te geven. U hebt hem onder druk gezet omdat hij niet paste in uw politiek beleid. Hij was een stoorfactor. Uit het interview dat de nieuwe commissaris-generaal heeft gegeven blijkt dat hij perfect past in uw politiek beleid. De onafhankelijkheid van het commissariaat-generaal moet echter sterk in vraag worden gesteld. Dit baart me grote zorgen. We pleiten allemaal voor een correct asielbeleid dat aansluit bij de toepassing van de Conventie van Genève. Iemand die uw adjunct-kabinetschef is geweest en tot uw taskforce behoorde om uw politiek beleid uit te voeren kan, mijns inziens, geen objectief en onafhankelijk beleid voeren aan het hoofd van een commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het verbaast me dat deze aanstelling zo vlot is verlopen en dat de meerderheidspartijen tegen de afzetting van de heer De Smedt niet hebben gereageerd.

Mijnheer de minister, u kondigt een aantal maatregelen aan. U hebt reeds verscheidene malen aangekondigd grenscontroles te zullen laten uitvoeren om de toevloed te beperken. U hebt 500 asielzoekers opgepakt bij de grenscontroles. Hou op in de media aan te kondigen allerlei maatregelen te zullen nemen, hou op met grenscontroles aan te kondigen al ze geen resultaat opleveren. U bent de achillespees van de regering. U faalt op twee domeinen: het asielbeleid en de politiehervorming. U kunt me niet langer iets wijs maken door te beloven dat het in de toekomst zal verbeteren. Ik wacht met ongeduld op concrete resultaten. U hebt ze ons niet kunnen meedelen. U hebt alleen maatregelen aangekondigd. Voor een minister die reeds anderhalf jaar op het departement aan de slag is, is dit veel te lang. Dit is niet meer geloofwaardig.

03.35 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, rapidement. J'ai bien entendu toutes les mesures prises et j'en suis fort heureuse. Elles auraient dû être prises quelques mois auparavant parce que vous connaissiez la situation: je pense qu'on aurait pu éviter les images vues dans les médias. Le gouvernement aurait pu montrer là son efficacité.

03.36 Pieter De Crem (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik zal het ook kort houden. De heer Van Hoorebeke heeft een aantal bijzonder terechte opmerkingen gemaakt, in de eerste plaats over het aankondigingseffect van dit beleid. We zitten toch in een bewustzijnsverruimende situatie. De minister heeft gezegd dat wij ons geen zorgen hoeven te maken over de huidige situatie. Hij zei: "c'est normal". Ons denkpatroon moet veranderen en wij moeten dit als een normale situatie gaan beschouwen. Er zijn hier een aantal bijzondere kwalificeringen naar voren gekomen. De heer Desmedt doet zijn werk "admirablement", op bewonderenswaardige wijze. Mijnheer de minister, hij is anderhalf jaar zowel uw rechter- als uw linkerhand geweest. Als hij zo bewonderenswaardig heeft gewerkt, vraag ik mij af waarom de zaak zo verkeerd is gelopen.

Voor het overige verwijs ik naar de opmerkingen die ik tijdens mijn interpellatie heb gemaakt. U hebt gewoon de voormalige commissaris-generaal monddood willen maken omdat hij niet in uw politieke interpretatielijp paste. Daar kan niets anders aan worden vastgeknoopt. U had het ook over uw kabinetschef, de heer Dassen, qui est excellent. Dat is heel goed mogelijk want in Vlaanderen denken heel veel mensen dat hij de minister van Binnenlandse Zaken is en dat u kabinetschef bent. In deze moeilijke periode hebben wij immers nooit de bevoegde minister op het scherm gezien, wat trouwens in Vlaanderen tot heel wat problemen heeft geleid.

In deze bewustzijnsomkerende trechter hebben we dus twee elementen. De pers, ce sont les malicieux. De slechte geesten zitten dus bij de pers en de oppositie zit ook fout. We zitten dus allemaal goed fout. Mijnheer de minister, ik wil nog even opmerken dat de bevolking dit als een volledig falend beleid ervaart. U draagt daarin een verpletterende verantwoordelijkheid. Na achttien maanden regeren kunt u zich daar niet meer aan onttrekken.

Ik wil nog even opmerken dat de beelden die bij ons zijn binnengerold iedereen op zijn humanitaire inzichten hebben gepakt. Het waren beelden van radeloze en hopeloze mensen, eigenlijk in de overdrachtelijk zin van het woord ook van misbruikte mensen. Ik vind dat u dit niet langer kunt laten aanmodderen. De mensen worden naar hier gebracht en vervolgens misbruikt en misleid. Wij willen ook dat aanklagen in de discussie.

Het toverwoord is nu de materiële hulp die in de plaats van de financiële hulp komt. Dat is de grote misleiding van de bevolking. Die materiële hulp

komt er immers alleen zolang er voldoende huisvesting is. 80% van de OCMW's betalen baar geld uit omdat zij de mensen geen huisvesting kunnen aanbieden. Zij komen opnieuw aankloppen bij de OCMW's en zij krijgen een bedrag dat overeenkomt met de maandwaarde van het huren van een appartement op de vrije markt. U kunt dat niet ontkennen, veel voorzitters en secretarissen van OCMW's hebben mij dat gemeld. Eigenlijk wordt de oude toestand hier alleen bevestigd. Mensen trekken dan in bij vrienden of kennissen, zoals de heer Vande Lanotte heeft gezegd, en intussen gaat het geld terug naar de huisjesmelkers.

Wat wij eigenlijk meemaken is dus het volledig falen van het spreidingsbeleid. Het spreidingsbeleid was oorspronkelijk van toepassing op erkende politieke vluchtelingen. U past dit spreidingsbeleid echter ook toe op kandidaat-asielzoekers. Die mensen denken dat het erkennen van hun status van politiek vluchteling het gevolg is van een inbedding in een lokale leefgemeenschap in steden, gemeenten en vakantiecentra. U moet dit patroon doorbreken want het kan zo niet langer. De procedure moet hervormd worden. U kunt dat echter niet doen en ik geloof ook niet dat dit nog tijdens deze legislatuur vruchten zal afwerpen.

Tot slot zei de heer Coveliers van de VLD dat 93% van de kandidaat-asielzoekers wordt afgewezen, dat 7% in aanmerking komt voor erkenning en dat de afgewezenen ook gerepatriëerd moeten worden. Ik eindig hiermee iedere keer, maar ik vraag mij af of u die mensen gaat repatriëren dan wel of u zult overgaan tot een nieuwe regularisatieronde.

03.37 Marie-Th. Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, je vous ai bien entendu répondre au problème que j'avais soulevé. Je trouve tout de même assez étonnant que des personnes qui demandent l'asile, pour lesquelles on n'a pas encore statué quant à la recevabilité du dossier, sont mises en contact avec une délégation de leur pays d'origine. Or, ces personnes ont peut-être subi des discriminations. Avez-vous pensé au fait qu'elles ont peut-être encore de la famille dans le pays d'origine? J'ai en effet entendu que des parents de personnes qui ont demandé l'asile ici, ont été contactées et convoquées au Kazakhstan.

Je me demande donc si nous respectons bien l'esprit de la convention de Genève. De telles pratiques permettent-elles réellement de protéger les réfugiés et, de manière indirecte, leur famille?

Par ailleurs, vous ne m'avez pas répondu quant au traitement individualisé des dossiers des couples. Je tiens à vous rappeler que notre comité d'avis pour l'émancipation a demandé le traitement individualisé des dossiers. Ne connaissant pas les pratiques actuelles de l'Office des étrangers par rapport à ces dossiers, je me permets d'attirer votre attention sur cet avis.

03.38 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil met een citaat beginnen: "Ja, ik ben arrogant en ik weet dat. Ik geef dat toe en het is niet mijn beste karaktertrek. Ik probeer het te onderdrukken. Zeker in het asioldossier, omdat het zo gevoelig ligt. Maar het lukt me niet altijd". Dit citaat komt uit een recent interview met de heer Vande Lanotte, waaruit ik tijdens mijn uiteenzetting nog geciteerd heb. De heer Vande Lanotte heeft deze karaktertrek hier nog eens uitvoerig gedemonstreerd: zijn onnoemelijke arrogantie, maar ook zijn leugenachtigheid. Tot nog toe kan ik dat van minister Duquesne niet zeggen: hem heb ik nog niet op leugens betrap en zijn cijfers blijken ook altijd correct te zijn.

Met minister Vande Lanotte is dat niet het geval. Hij heeft al herhaaldelijk de publieke opinie, evenals dit Parlement, geprobeerd voor te liegen. Zonet deed hij dat weer in verband met de asielzoekers die in Antwerpse hotels worden opgevangen. Ik kan artikels tonen uit kranten waarin betrouwbare journalisten interviews publiceren met asielzoekers. Die asielzoekers verklaren dat zij al meer dan twee maanden in die Antwerpse hotels verblijven, dat hun verblijf wordt betaald door de OCMW's - onder meer door het OCMW van Kalmthout - en dat ze daarbovenop van die OCMW's nog financiële steun krijgen a rato van 29.000 frank per koppel. Wat de heer Vande Lanotte ons hier komt wijsmaken, als zouden deze verblijven voor zeer korte periodes zijn en als zouden de asielzoekers hun verblijf zelf betalen, is dus absoluut niet waar.

Voorts wil ik zeggen dat het niet nodig was of nodig is om vakantiecentra zoals Hengelhof en Zon en Zee op te kopen. In de kranten kan men lezen dat firma's die grote tenten verhuren al maandenlang de heer Vande Lanotte bestoken met voorstellen om tentenkampen op te richten aan de grens, naar het voorbeeld van Nederland. Het gaat niet om echte tenten, maar om grote ruimten van 50 bij 20 meter, waarvan slechts het dak uit tentzeil bestaat en waarvan de wanden in prefab-constructie zijn opgetrokken. De tenten zijn ingedeeld in compartimenten, welke gezellig

ingericht kunnen worden als wooneenheden. Daar is volgens mij absoluut niets verkeerd aan. Het gemeenschapsgeld en het belastinggeld wordt verkwest als er 770 miljoen frank wordt uitgegeven aan een vakantiecentrum in Limburg en nog eens 500 miljoen frank aan een vakantiecentrum in Westende. Met kan dit probleem perfect opvangen door het plaatsen van tijdelijke tenten. Firma's zoals de Nederlandse firma De Boer en de Limburgse firma Veldeman staan klaar om voor een fractie van de kostprijs van de dure vakantiecentra in een minimum van tijd die tenten op te stellen. Het voordeel is dat, eens de asielstroom zou afnemen, die tenten meteen ook weer opgedoekt kunnen worden.

De heer Vande Lanotte heeft nog een andere leugen verkondigd. Net vóór kerstmis zei hij dat er in Gent nooit asielzoekers in de Leopoldkazerne zouden worden opgenomen. U kan gaan kijken: er zitten wél asielzoekers in die kazerne.

Aan minister Duquesne wil ik het volgende zeggen. Mijnheer de minister, het LIFO-systeem heeft tot gevolg dat u met een enorme achterstand blijft zitten. U zegt dat een deel van die achterstand is weggewerkt. Dat is juist. Maar u hebt geen rekening gehouden met de nieuwe achterstanden die er ondertussen zijn bijgekomen.

Alle manschappen en middelen moeten worden ingezet voor het LIFO-systeem. De enorme achterstand blijft en ik voorspel dan ook dat er een nieuwe regularisatiecampagne zal komen, ofschoon de minister dit misschien niet wil. De verklaringen die de heer Di Rupo in de pers heeft afgelegd doen mij vrezen dat deze regularisatiecampagne nu reeds in de steigers wordt gezet. Er is maar één middel om deze situatie zo snel mogelijk onder controle te krijgen, en dat is het middel dat het Vlaams Blok aanreikt: tijdelijke, gesloten opvangcentra in tentenkampen aan de grenzen, waar de asielzoekers worden opgevangen voor een zeer korte en correcte procedure. Na enkele dagen wordt het overgrote deel, meer dan 90%, effectief gerepatrieerd.

Moties **Motions**

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Filip De Man en Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Guido Tastenhoye en Pieter De Crem en mevrouw Michèle Gilkinet
en het antwoord van de minister van Binnenlandse zaken,
beveelt de regering aan,
gezien de rampzalige toestand waarin het beleid is terechtgekomen met

- een achterstand van 45.000 dossiers
- 42.000 nieuwe aanvragen in het jaar 2000

om volgende maatregelen "snel en efficiënt" in de praktijk te brengen:

- verkorting van de huidige procedure;
- opvang van asielzoekers in gesloten centra aan de grenzen van ons land op plaatsen waar ze geen overlast kunnen veroorzaken zodat er een einde komt aan het fenomeen dat afgewezen asielzoekers probleemloos in de illegaliteit kunnen onderduiken;
- toekenning van louter materiële (en dus geen enkele financiële) hulp;
- invoering van een lijst met veilige landen zodat wie uit een veilig land komt, onder geen beding kan erkend worden als politieke vluchteling;
- opvang van enkel Europese asielzoekers, door het inschrijven van het territorialiteitsbeginsel in de Conventie van Genève;
- doorverwijzing van asielzoekers naar het land waar ze Europa zijn binnengekomen, zoals voorzien in de Conventie van Dublin;
- effectieve uitwijzing en repatriëring van afgewezen asielzoekers en illegalen;
- actieve opsporing en vervolging van mensenhandelaars, werkgevers die illegalen tewerkstellen en organisaties die illegalen helpen onderduiken."

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Filip De Man et Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Pieter De Crem et Guido Tastenhoye et Mme Michèle Gilkinet
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
recommande au gouvernement,
compte tenu du bilan catastrophique de la politique d'asile du gouvernement qui se solde par

- un arriéré de 45.000 dossiers
- 42.000 nouvelles demandes en l'an 2000,

de mettre "rapidement et efficacement" en pratique les mesures suivantes:

- raccourcissement de la procédure d'asile;
- accueil des demandeurs d'asile dans des centres fermés établis aux frontières dans des sites où ils ne peuvent engendrer de nuisance, et ce, afin de mettre un terme au phénomène de la

disparition dans l'illégalité des demandeurs d'asiles déboutés;

- octroi d'une aide uniquement matérielle (à l'exclusion de toute aide financière);
- instauration d'une liste des pays sûrs, pour que les demandeurs originaires d'un pays sûr ne puissent en aucun cas se voir octroyer le statut de réfugié politique;
- accueil exclusif de demandeurs d'asile européens, par l'inscription du principe de territorialité dans la Convention de Genève;
- renvoi des demandeurs vers le pays par lequel ils sont rentrés en Europe, conformément à la Convention de Dublin;
- expulsion effective et rapatriement de demandeurs d'asile déboutés et des étrangers en séjour illégal;
- dépistage actif et instauration de poursuites à l'encontre des trafiquants d'êtres humains, des employeurs recourant aux services de travailleurs illégaux et des organisations aidant les étrangers à plonger dans la clandestinité."

Een motie van wantrouwen werd ingediend door de heren Pieter De Crem, Marcel Hendrickx en Karel Van Hoorebeke en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Guido Tastenhoye en Pieter De Crem en mevrouw Michèle Gilkinet
en het antwoord van de minister van Binnenlandse zaken,
onttrekt de regering het vertrouwen om het asiel- en vluchtelingendossier op een humane, samenhangende en substantiële wijze aan te pakken, en betreurt de onmogelijkheid van de regeringsmeerderheid om de nodige politieke beslissingen met betrekking tot de nieuwe asielprocedure, de uitwijzingen en de repatrieringen onmiddellijk te nemen."

Une motion de méfiance a été déposée par MM. Pieter De Crem, Marcel Hendricks et Karel Van Hoorebeke et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Guido Tastenhoye et Pieter De Crem et Mme Michèle Gilkinet
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
retire sa confiance au gouvernement qu'elle juge incapable de gérer le dossier des demandes d'asile et des réfugiés d'un manière humaine, cohérente et substantielle et regrette l'impossibilité de la majorité de prendre les décisions politiques nécessaires à la mise en place immédiate d'une nouvelle politique en matière d'asile, d'expulsion et de rapatriement."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Corinne De Permentier en Kristien Grauwels en de heren Willy Cortois, Denis D'hondt, Charles Janssens en Jan Peeters.

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Corinne De Permentier et Kristien Grauwels et MM. Willy Cortois, Denis D'hondt, Charles Janssens et Jan Peeters.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement.
La discussion est close.

03.39 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een opmerking met betrekking tot de agenda. U had mij beloofd dat ik nog een mondelinge vraag kon stellen aan de heer Vande Lanotte, die ondertussen is verdwenen. Wat gebeurt er nu met die vraag?

De voorzitter: U hebt ze gesteld. Op een aantal punten uit die vraag hebt u een antwoord gekregen. Misschien moet u een nieuwe vraag indienen.

03.40 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de heer Vande Lanotte heeft gewoon zitten liegen.

De voorzitter: Dat is uw interpretatie. Ik heb de volgorde van uw vragen gevolgd en ik heb vastgesteld dat u een deel van uw laatste vraag hebt gesteld. U kunt dat niet ontkennen.

04 Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au ministre de l'Intérieur sur "les leçons à tirer du scrutin électronique à Jurbise" (n° 3006)

04 Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de lessen die dienen getrokken te worden uit de elektronische stemming te Jurbise" (nr. 3006)

04.01 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, un bon nombre d'entre vous ne savent pas où se situe Jurbise. Il s'agit d'une petite commune d'environ 6.000 électeurs, dans l'arrondissement de Mons. Mais ce qui est important de savoir, c'est qu'on y a voté électroniquement lors des dernières élections communales.

Suite à ce scrutin informatisé, une série de bizarreries, pour le moins, ont émaillé cette journée; parfois, il s'agit carrément d'anomalies. Je ne les citerai pas toutes, mais les principales

sont les suivantes.

D'une part, le nombre de voix enregistrées au total est un nombre supérieur au nombre d'électeurs inscrits; avoir plus de votants que d'électeurs pose déjà problème, même si les chiffres sont contestés, car il y a un certain flou: les uns disent 77 et les autres 92. Le résultat est en tout cas là.

La deuxième bizarrerie consiste dans le résultat lui-même. Le chiffre électoral est le total des voix enregistrées pour une liste, votes en case de tête et votes nominatifs. La première liste révèle 586 votes comme chiffre électoral et 255 en case de tête; pour la deuxième liste, il y a 1.691 voix, donc plus de deux fois et, en case de tête, toujours 255; pour la troisième, il y a 2.870 voix enregistrées mais, en case de tête, toujours 255; pour la quatrième, il y a 575 comme chiffre électoral, mais 55 voix en case de tête.

Ce n'est pas tout à fait la même chose et il faut bien avouer que c'est troublant comme résultat. D'après les calculs effectués par les informaticiens, il y aurait une chance sur 85.000 pour que cela se produise à propos des trois fois 255. On n'a pas calculé quelle était la probabilité supplémentaire d'avoir encore 55 comme résultat de la quatrième liste.

Une réclamation a été déposée devant la députation permanente, sur base de ce que je viens de vous dire mais aussi sur base de beaucoup d'autres dysfonctionnements. Je possède le rapport de la décision de la députation permanente; il rassemble de nombreuses pages dont je suppose que le cabinet dispose et qui seront examinées en détail.

D'autres faits se sont produits: des disquettes ne fonctionnaient pas, des urnes étaient descellées. De tels phénomènes ne peuvent arriver et sont sujets à caution, surtout quant au vote électronique.

Mais la députation permanente a quand même rejeté le recours, invoquant le fait qu'elle n'était pas compétente pour examiner la chose sur le fond et que, de toute façon, les voix supplémentaires - enregistrées mais dont on ignore la provenance - n'auraient pas changé l'attribution du nombre d'élus ni l'attribution des élus. Ainsi, un recours a maintenant été interjeté au Conseil d'Etat.

Dans le rapport de la députation permanente, non seulement il y avait des urnes descellées mais on apprend aussi que le chiffre 255, que l'on retrouve

trois fois, n'est pas un chiffre anodin, un chiffre tout à fait aléatoire pour les informaticiens parce qu'il représente $2^8 - 1$; ne me demandez pas la démonstration mathématique mais il s'agit en tout cas de huit octets dans une arithmétique binaire, dont on enlève un. C'est un peu plus troublant que des mathématiciens vous disent que ce chiffre a une signification en informatique.

De plus, à cette occasion, on s'est aperçu qu'il était possible pour les techniciens de retrouver les résultats bureau par bureau, et liste par liste: en principe, c'est contraire à la loi puisque le résultat doit être global pour conserver le secret du vote.

Au cours de l'examen du recours, on a simplement recopié sur de nouvelles disquettes le résultat enregistré dans la boîte noire de l'urne, qui s'appelle l'éprom.

Donc, l'urne contient une boîte noire qui enregistre le résultat, lequel est copié sur une disquette. Cela a été fait. On a relu les disquettes et évidemment, on a abouti au même résultat que celui qui avait été proclamé. Cependant, on n'a ni recompté ni relu les cartes magnétiques qui avaient enregistré les votes, ce qui aurait sans nul doute été intéressant. Il est également apparu que l'on pouvait, de l'extérieur de l'urne, trifouiller dans cette boîte noire, ce qui constitue aussi une anomalie supplémentaire.

Toujours est-il qu'un recours en annulation a été introduit auprès du Conseil d'Etat. Au passage, je m'étonne que, malgré ce recours en annulation, ce conseil communal de Jurbise ait été installé. A ma connaissance, dans pareil cas, cela ne se peut. Ceci ne fait pas l'objet de ma question, mais si vous avez une explication, monsieur le ministre, elle est la bienvenue.

Certes, il ne vous appartient pas de décider de l'invalidation des élections, en présence d'un recours auprès du Conseil d'Etat, mais il me semble en tout cas qu'il appartient au ministre de l'Intérieur de tirer les leçons de tout ce que j'ai déjà évoqué dans ma question. En particulier, dans le cas précis de Jurbise, ne convient-il pas d'analyser en détail les raisons pour lesquelles le nombre de votes enregistrés est supérieur au nombre d'électeurs inscrits? On le constate, mais on n'en connaît pas la raison. Ne conviendrait-il pas de recompter le nombre de cartes magnétiques qui ont été introduites dans les urnes? De plus, si le résultat du comptage manuel des cartes ne correspond pas à celui de la lecture électronique, nous sommes en droit de nous poser des questions. De toute façon, il faudrait

également faire procéder à la relecture de ces cartes magnétiques dans d'autres urnes pour avoir une confirmation du résultat.

Plus généralement, force est de constater que, même si le vote électronique assure la relecture des cartes alors que les votes ont été mal enregistrés au départ sur les cartes magnétiques, donc s'il y avait un problème lors de l'enregistrement des votes, personne ne sait rien y changer et le doute subsistera toujours ainsi que le malaise par rapport au résultat de ces élections.

J'ai déjà eu l'occasion, lors du dépôt de projets de loi par le gouvernement, d'évoquer ce problème du vote électronique, qui ne garantit pas le contrôle du processus électoral par des citoyens mais uniquement par des techniciens. Il s'agit évidemment d'une question de fond sur laquelle il faudra encore revenir à la lecture des enseignements retirés de cette expérience à Jurbise.

Je profite par ailleurs de la question pour demander à quel stade se situe l'évolution du système de lecture optique des bulletins de vote papier, puisque les cantons de Chimay et Zonnebeke avaient, lors des élections législatives de 1999, fait l'objet d'une expérience non concluante.

Dès lors, je comprends qu'en l'absence de sécurité supplémentaire, celle-ci ne soit pas poursuivie, mais il me semble, néanmoins, que la voie de la lecture optique des bulletins de vote manuels est une voie beaucoup plus sûre et beaucoup plus citoyenne que celle du vote intégralement informatisé.

Aussi, pouvez-vous me donner un état de la situation dans la recherche d'un système fiable de lecture optique?

Le **président**: Monsieur Viseur, je vous ai laissé l'occasion de vous exprimer pleinement puisqu'il s'agissait de votre dernière question. Vous n'aurez donc plus l'occasion d'intervenir en ce qui concerne l'évaluation générale de ce système de vote. Je vous remercie déjà pour toutes vos interventions, surtout pour celle-ci, car elle nous aidera à procéder à l'évaluation générale de ce système électoral. Je vous souhaite beaucoup de succès dans les jours et les années à venir.

04.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je répondrai avec plaisir mais aussi avec regret à M. Viseur. Que ce soit dans la majorité ou dans l'opposition, j'ai entretenu avec

lui d'excellentes relations. Je suis de ceux qui regretteront son absence au parlement. De surcroît, il a été cet après-midi d'une telle patience que je répondrai même à la question qu'il n'a pas posée mais à laquelle il espérait obtenir une réponse.

Conformément aux articles 74 et suivants de la loi électorale communale, le contentieux relatif à la validation des élections communales est du ressort des députations permanentes et du conseil d'Etat. En date du 15 décembre 2000, la députation permanente de la province de Hainaut a rejeté les réclamations et validé les élections communales qui se sont tenues à Jurbise le 8 octobre 2000. Un recours contre cette décision ayant été introduit auprès du conseil d'Etat, vous comprendrez que ma réponse ne peut être que d'ordre général. Je tiens toutefois à vous dire, dans la réponse que vous attendiez, que le recours au conseil d'Etat n'est suspensif que s'il est dirigé contre une décision de la députation permanente qui porte annulation des élections ou modification de la répartition des sièges entre les listes. Dans tous les autres cas, le recours au conseil d'Etat n'est pas suspensif. Par exemple, lorsque la députation permanente rejette une réclamation introduite, ce qui est le cas en l'espèce.

Je tiens à préciser que la députation permanente du Hainaut a examiné attentivement les arguments soulevés par les réclamants et a procédé à des opérations de vérification qui n'ont pas mis en évidence un quelconque manque de fiabilité du vote électronique à Jurbise. Dans le cadre de la validation des élections communales, la députation permanente et le conseil d'Etat peuvent ordonner un recomptage des votes. En cas de vote traditionnel, le recomptage des bulletins de vote ne peut s'effectuer que par bureau de dépouillement. En cas de vote automatisé, les cartes magnétiques sont conservées dans l'urne scellée et seule la disquette contenant les votes émis dans le bureau de vote est transmise au bureau électoral principal.

Si elle décide de procéder à un recomptage, l'autorité amenée à se prononcer sur des réclamations concernant une élection communale dispose donc de plusieurs possibilités en cas de vote automatisé et il lui appartient de déterminer, le cas échéant, la procédure qui sera suivie compte tenu des arguments invoqués par les réclamants et du délai dans lequel sa décision doit intervenir. Il est notamment possible de recompter les cartes magnétiques se trouvant dans une

urne, puis de recréer l'élection et de relire ces cartes dans une urne électronique différente. A la limite, il est même possible de visualiser les votes se trouvant sur chaque carte magnétique et de procéder à un recensement manuel des votes émis.

Lors des élections du 8 octobre 2000, au moyen d'une procédure très simple, chaque électeur pouvait d'ailleurs visualiser sur l'écran les votes qui se trouvaient sur sa carte magnétique avant de sortir de l'isoloir. Il n'y a donc aucune raison de supposer que les votes se trouvant sur les cartes magnétiques conservées dans les urnes ont pu être mal enregistrées et ne correspondent pas aux votes émis par les électeurs.

Le nombre de votes enregistrés à Jurbise - 6.022 - n'est pas supérieur au nombre d'électeurs inscrits - 6.448 - et la comparaison de ces deux chiffres permet d'établir le taux de participation à l'élection. Je suppose donc que l'honorable membre entend que soit justifiée la différence entre le nombre de cartes magnétiques enregistrées dans certains bureaux de vote et le nombre d'électeurs qui se seraient présentés dans ces bureaux, établi en fonction des listes de pointage.

Dans un bureau de vote, le pointage des noms des électeurs présents et l'introduction des bulletins ou des cartes magnétiques dans les urnes s'effectuent en présence des membres des bureaux de vote et des témoins des candidats. Le dépôt des bulletins dans les urnes reçoit évidemment une attention particulière de la part des témoins qui ne manqueraient pas de signaler dans le procès-verbal les anomalies ou infractions constatées. A défaut de telles mentions, on peut donc raisonnablement supposer, comme le fait la députation permanente du Hainaut, qu'une légère différence éventuelle entre le nombre de votants indiqué par les listes de pointage et le nombre de bulletins ou cartes trouvés dans les urnes provient vraisemblablement d'erreurs commises par les assesseurs qui ont tenu lesdites listes.

Donc outre les erreurs commises par les machines, une erreur humaine est toujours possible.

Enfin, en ce qui concerne le dépouillement des votes par lecture optique, l'expérience a été poursuivie lors des élections du 8 octobre dernier, ainsi qu'il était prévu par la loi du 18 décembre 1998 organisant le dépouillement automatisé des votes au moyen d'un système de lecture optique et modifiant la loi du 11 avril 1994

organisant le vote automatisé.

Mon administration prépare actuellement un rapport à ce sujet. Je puis toutefois déjà annoncer que les résultats apparaissent comme globalement satisfaisants. De manière plus générale, je compte soumettre à bref délai au Conseil des ministres un dossier pour évaluer la situation et la suite à réserver à la phase expérimentale dans laquelle nous nous trouvons toujours.

Je crois en effet que maintenant, nous disposons de suffisamment d'informations. Il convient maintenant de décider de l'opportunité de généraliser le système, quitte à encore améliorer les dispositifs existants.

04.03 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): Monsieur le ministre, je vous remercie pour la réponse. Vous avez effectivement répété ce que j'avais déjà pu lire dans le rapport de la députation permanente.

Le problème est celui du manque de certitude qui entache a posteriori des scrutins comme celui-là. Le fait que l'on ne puisse déterminer avec exactitude la raison du vice de comptage sied mal aux exigences d'un scrutin démocratique.

Si le Conseil des ministres compte prochainement envisager ce problème dans sa globalité, je plaide pour que le vote électronique soit remis en question et qu'on n'avance plus que vers le vote par lecture optique. Celui-là donnera beaucoup plus d'assurances aux électeurs.

Pour clôturer mon ultime interpellation, je vous remercie des paroles aimables que vous avez, les uns et les autres, tenus à mon égard. Je vous souhaite évidemment à mon tour une longue carrière politique et beaucoup de bonheur dans la vie.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

05 Samengevoegde mondelinge vragen van
- de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de hulpverleningszones voor de brandweer" (nr. 3008)

- de heer Jan Peeters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de afbakening van de brandweertzones in de provincie Antwerpen, meer bepaald voor de gemeente Lille" (nr. 3013)

05 Questions orales jointes de
- M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur

sur "les zones de recours pour les services d'incendie" (n° 3008)

- M. Jan Peeters au ministre de l'Intérieur sur "la délimitation des zones de services d'incendie dans la province d'Anvers, plus particulièrement pour la commune de Lille" (n° 3013)

De **voorzitter**: Mag ik beide sprekers verzoeken beknopt te zijn.

05.01 Marcel Hendrickx (CVP): Mijnheer de voorzitter, wij zijn altijd beknopt en zullen dat nu ook zijn.

Mijnheer de minister, ik heb een dubbele vraag over het ministerieel besluit dat op 28 december 2000 in het Staatsblad is verschenen en dat de indeling bepaalt van de hulpverleningszones, onder meer voor de provincie Antwerpen.

Vornoemd besluit bepaalt dat het in werking zou treden op de dag dat het verscheen in het Belgisch Staatsblad. Deze bepaling lijkt mij evenwel tegenstrijdig te zijn met het rondschriven van 21 april 1999, van toenmalig staatssecretaris Jan Peeters, waarin werd vermeld, en ik citeer: "Na afbakening van de zones door de minister, beslissen de gemeenteraden van de betrokken gemeenten (alle gemeenten, ook de zogenaamde beschermde gemeenten) of de gemeente toetreedt tot de zone en dus actief wenst samen te werken met de andere openbare brandweerdiensten van de zone. Deze beslissing dient genomen te worden binnen de zestig dagen na de verschijning in het Belgisch Staatsblad van het ministerieel besluit tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszone en dient aan de minister van Binnenlandse Zaken betekend te worden".

Mijnheer de minister, deze clausule wordt niet vermeld in uw ministerieel besluit en evenmin is er een spoor van de andere bepalingen vermeld in het rondschriven van de toenmalige staatssecretaris, onder meer in verband met hulpverleningszones en de oprichting van een beheerscomité en een technische commissie, in de zin van de politiehervorming.

Het tweede deel van mijn vraag betreft de wijzigingen in de uitgestrektheid van de hulpverleningszones, onder meer in de zone Turnhout waar thans het volledig grondgebied van de gemeente Lille wordt opgenomen. Tot op heden was het grondgebied van Lille - bestaande uit de fusiegemeenten Lille, Wechelderzande,

Poederlee en Gierle - verdeeld tussen drie brandweerkorpsen omwille van hun nabijheid. Nu ontstaan er echter vreemde situaties, bijvoorbeeld wanneer het brandweerkorps van Turnhout in het uiterste hoekje Poederlee, 20 kilometer verder moet gaan blussen, terwijl het korps van Herentals slechts vier kilometer van Poederlee is verwijderd.

Mijnheer de minister, ik pleit voor een wijziging van het koninklijk besluit en, bij gebreke daarvan, minstens voor de toelating om hulpverleningscontracten te sluiten tussen de korpsen, waardoor de bestaande situatie wordt hersteld.

Ziehier mijn concrete vragen. Ten eerste, is het rondschrĳven van 21 april 1999 van toenmalig staatssecretaris Jan Peeters nog van toepassing? Zo ja, zullen de gemeenten worden ingelicht omtrent de te volgen procedure? Ten tweede, moeten de gemeenteraden hulpverleningsovereenkomsten goedkeuren? Ten derde, zal worden voorzien in een beheercomité en in een technische commissie? Ten vierde, bestaat de mogelijkheid om eventueel hulpverleningscontracten te sluiten, in het geval het koninklijk besluit niet kan worden gewijzigd?

05.02 Jan Peeters (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil mij eerst aansluiten bij de bemerkingen en vragen van collega Hendrickx. Toen in 1999 het ministerieel besluit werd genomen omtrent de oprichting van de brandweezones, was het de uitdrukkelijke bedoeling van de toenmalige regering om niets vanuit Brussel op te leggen, maar om een zeer ruime inspraak- en consultatieronde met de gemeenten en de gouverneurs te organiseren. Daarom hadden wij bepaald dat de minister van Binnenlandse Zaken maar zones kon afbakenen op basis van een uitgewerkt voorstel van de provinciegouverneur, dat trouwens ook op alle gemeenteraden moest passeren. Dat is gebeurd.

In de provincie Antwerpen heeft gouverneur Paulus een voorstel uitgewerkt waarin voor de gemeente Lille de toestand zoals collega Hendrickx hem heeft beschreven, bleef behouden. Poederlee en Lille werden gedekt door het brandweerkorps van Herentals, Gierle door Turnhout en Wechelderzande door Malle. Omwille van de uitgestrektheid van de gemeente heeft men gekozen voor de meest nabije kazernes. Die regeling is voor iedereen bevredigend en moet voor niemand veranderen. Dat bleek uit het advies van gouverneur Paulus en ook uit de beslissingen van alle deelnemende gemeenteraden. Zowel in Turnhout, Herentals, Lille als Malle werd dat

advies aanvaard.

Wij stellen vast dat men momenteel afwijkt van dat advies. Voor Lille wijst u alles toe aan Turnhout, met nogal wat operationele problemen tot gevolg. Ik geef u een voorbeeld.

In de deelgemeente Poederlee, waarover collega Hendrickx spreekt, ligt een aantal grote horecazaken en dancings op de grens met Herentals, 3,5 kilometer van de kazerne. Wij zullen daar niet meer gaan blussen. Dat zal het korps van collega Hendrickx moeten doen, op 20 kilometer daar vandaan. Als men dat leest in het Staatsblad op een moment dat men in Volendam in een horecazaak humanitaire catastrofes meemaakt, dan zult u beseffen dat deze zaak aanleiding geeft tot ongerustheid bij de korpsen en de bevolking van die dorpen.

Mijnheer de minister, kunt u op dat punt een correctie aanbrengen in het ministerieel besluit en alsnog de gemeente Lille en haar deelgemeenten onderbrengen in de drie bestaande korpsen die daar nu optreden? Volgens mij kan dat juridisch perfect en past dit in het concept van de hulpverleningszones zoals die in het koninklijk besluit van 1999 zijn doorgevoerd. Dat zou de meest praktische en eenvoudige oplossing zijn die iedereen vraagt.

Indien u die bereidheid niet heeft, geeft u ons het juridisch instrument om via onderlinge hulpverleningscontracten tussen de korpsen van Malle, Herentals en Turnhout toch de facto de bestaande regeling met de impliciete financiële verrekening te behouden? Dat is een noodoplossing. Het gemakkelijkste zou zijn dat u het koninklijk besluit corrigeert.

05.03 Minister Antoine Duquesne: Mijnheer de voorzitter, het ministerieel besluit van 15 december 2000 - het ging niet om een koninklijk besluit, zoals de heer Peeters verkeerdelijk stelde - tot de bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Antwerpen, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 18 december 2000, bakt de hulpverleningszones voor de brandweer af. De rondzendbrieven van 28 juli 1998 en van 21 april 1999 van voormalig staatssecretaris Peeters blijven onverminderd van toepassing. In iedere hulpverleningszone voor de brandweer worden de hulpverleningsovereenkomsten goedgekeurd door de respectieve gemeenteraden van de gemeenten die eerder bij besluit zijn togetreden en die dat schriftelijk betekend

hebben aan de minister van Binnenlandse Zaken. Er moet met andere woorden een consensus zijn krachtens de bepalingen van de rondzendbrief van 21 april 1999.

Het koninklijk besluit van 11 april 1999 bepaalt de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones. Het ministerieel besluit van 14 april 1999 stelt de minimale inhoud van de hulpverleningsovereenkomsten vast. In iedere zone worden inderdaad een beheerscomité en een technische commissie opgericht. De samenstelling en de installatie ervan staan uitvoerig beschreven in de artikelen 12 tot en met 17 van het koninklijk besluit van 11 april 1999.

In geen geval doet de zonevorming binnen territoriale grenzen afbreuk aan de regelgeving inzake de indeling in gewestelijke groepen, de jaarlijkse forfaitaire bijdragen, repressieve beslissingen en dergelijke. Een beschermde gemeente kan dus ingedeeld worden in een gewestelijke groep die geen deel uitmaakt van de hulpverleningszone waartoe de gemeente behoort. Met de zonevorming wordt een intensievere samenwerking tussen de brandweerkorpsen beoogd dan wat normatief voor de gewestelijke groepen van toepassing is.

Specifiek voor de gemeente Lille, die tot drie gewestelijke groepen behoort, mag de bestaande brandweershulp zonder bezwaar worden gehandhaafd. Ze kan voorlopig niet beperkt, maar bij noodzaak wel uitgebreid worden. Het sluiten van samenwerkingsovereenkomsten, bij gemeenteraad bekrachtigd en goedgekeurd door de provinciegouverneur, tussen gemeenten van verschillende hulpverleningszones blijft tot de mogelijkheden behoren, krachtens artikel 20 van het koninklijk besluit van 8 november 1967 inzake versterkingen.

De reden waarom de gemeente Lille bij de zone Turnhout werd ingedeeld, is van louter bestuurlijke aard. Ik heb daarbij het advies opgevolgd van de brandweerinspectie. Ik maak de heer Peeters erop attent dat het koninklijk besluit van 19 april 1999 voor heel wat problemen zorgt bij de praktische toepassing ervan. Het is hoe dan ook steeds mogelijk een ministerieel besluit te wijzigen op voorwaarde dat de noodzaak daartoe behoorlijk wordt gemotiveerd.

Messieurs Hendrickx et Peeters, je crois que le mieux serait que nous parlions concrètement de ce problème avec les spécialistes. Je suis évidemment ouvert à la recherche d'une meilleure solution en la matière si c'est possible.

05.04 Marcel Hendrickx (CVP): Mijnheer de voorzitter, de minister verwijst naar een koninklijk besluit van 11 april 1999. Ik betwijfel of de gemeenten daar nog van op de hoogte zijn. De minister zegt dat de gemeenteraden hun goedkeuring moeten verlenen. Zou het niet nuttig zijn de gemeenten aan het koninklijk besluit te herinneren. Zo niet, zal het worden vergeten.

05.05 Jan Peeters (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, als ik u goed begrijp bevestigt u dat de wijziging van het ministerieel besluit mogelijk is als het operationeel verantwoord is. Ik meen te begrijpen dat u aanvaardt dat dit het geval is. We zullen de gemeenten aansporen met uw departement te overleggen en het ministerieel besluit te wijzigen. Samen met de heer Hendrickx en de burgemeester van Lille zal ik terzake een initiatief nemen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Mondelinge vraag van de heer Paul Tant aan de minister van Binnenlandse Zaken over "artikel 76bis van de gemeentekieswet" (nr. 3020)

06 Question orale de M. Paul Tant au ministre de l'Intérieur sur "l'article 76bis de la loi électorale communale" (n° 3020)

06.01 Paul Tant (CVP): Mijnheer de minister, daar deze vraag van neutraal informatieve aard is, stel ik ze van op mijn plaats als voorzitter.

Mijnheer de minister, de vraag handelt over de interpretatie die moet worden gegeven aan de laatste zin van artikel 76bis van de gemeentekieswet. Het artikel bepaalt uitdrukkelijk dat de benoeming van een burgemeester slechts uitwerking heeft vanaf de betekening van het arrest van de Raad van State dat de verkiezing niet vernietigt en de zetelverdeling niet wijzigt. Als er een beroep bij de Raad van State werd ingediend tegen de geldigheid van de verkiezingen of tegen de zetelverdeling onder de partijen, bepaalt artikel 76bis dat in dergelijke gevallen de burgemeester eventueel niet over dezelfde bevoegdheid beschikt dan wanneer geen procedure werd ingesteld.

Mijnheer de minister, kan de Koning als hij weet heeft van een lopende procedure bij de Raad van State de burgemeester benoemen? Ik denk dat op deze vraag bevestigend geantwoord kan worden. Kan de installatievergadering plaatsvinden? Ik

meen het wel. Kan in voorkomend geval de nieuw verkozen burgemeester de installatievergadering voorzitten? Als de burgemeester zijn mandaat verlengt, dan is er naar mijns inziens geen of op zijn minst een ander probleem. Kunnen, in afwachting van een uitspraak van de Raad van State, rechtsgeldig gemeenteraden worden gehouden, wel te verstaan onder voorzitterschap van de betrokken burgemeester? In de zin die aan dit artikel voorafgaat heeft men het over de situatie waarbij de deputatie de verkiezingen heeft vernietigd en bij de Raad van State beroep werd aangetekend. In dat geval is er een rechtsgevolg dat voorbehouden wordt aan een bij de Raad van State hangende procedure. Mijnheer de minister, kunt u enige toelichting geven?

06.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, le recours au Conseil d'Etat n'est suspensif que s'il est dirigé contre une décision de la députation permanente qui porte annulation des élections ou modification de la répartition des sièges entre les listes. Dans tous les autres cas, le recours au Conseil d'Etat n'est pas suspensif. Par exemple, la députation permanente rejette une réclamation introduite, la députation permanente modifie l'ordre des élus d'une liste déterminée, etc.

En cas de recours non suspensif au Conseil d'Etat, il n'y a aucun obstacle à la nomination d'un bourgmestre. Si cette nomination intervient avant le 1er janvier 2001, elle a effet à compter de cette date.

En cas de recours non suspensif, rien ne s'oppose à l'installation du nouveau conseil communal et le bourgmestre déjà nommé préside la séance d'installation. Dans l'attente de la décision du Conseil d'Etat, le nouveau conseil communal peut se réunir aussi souvent que les affaires communales l'exigent. En cas de recours suspensif au Conseil d'Etat contre une décision de la députation permanente qui porte annulation des élections ou modification de la répartition des sièges entre les listes, la nomination du bourgmestre n'a toutefois effet qu'à compter de la notification de l'arrêt du Conseil d'Etat qui n'annule pas les élections ou ne modifie pas la répartition des sièges.

06.03 Paul Tant (CVP): Mijnheer de minister, dat is een interpretatie die inderdaad kan worden afgeleid uit het artikel bij het samen lezen van heel de laatste paragraaf. Het zou echter nuttig zijn als wij eens zouden nadenken over een kleine correctie in de tekst van de wet zelf. Als men nu de laatste zin afzonderlijk leest en die verwijst op

geen enkele manier naar wat voorafgaat, dan geeft dat aanleiding tot een andere interpretatie.

06.04 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer Tant, het is altijd een goed idee om na te denken.

06.05 Paul Tant (CVP): Mijnheer de minister, wij zitten nog in de periode van de goede voornemens. Probeer u dat nadenken zo lang mogelijk vol te houden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De mondelinge vraag nr. 3027 van de heer Karel Van Hoorebeke is ingetrokken.

07 Mondelinge vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "zitpenningen en vergoedingen in de politieraden" (nr. 3034)

07 Question orale de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "les jetons de présence et les indemnités dans les conseils de police" (n° 3034)

07.01 Marcel Hendrickx (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op dit ogenblik zijn de gemeenten begonnen met het vormen van de politiecolleges. Zij gaan binnenkort afgevaardigden kiezen voor de politieraden. Men vraagt zich dan wel eens af hoe dit in zijn werk zal gaan. Men moet minimaal tien keer per jaar vergaderen en bij mijn weten is nog nergens verschenen of er al dan niet zitpenningen verbonden zullen zijn aan de politieraden. Ik zou het logisch vinden als dat wel het geval zou zijn. Het is best dat hierover duidelijkheid geschapen wordt. Misschien zou het ook goed zijn om te zeggen wie van die zitpenningen kan genieten. Kunnen dat bijvoorbeeld ook schepenen zijn die naar de politieraad worden afgevaardigd? Ik neem aan dat dit niet het geval zal zijn voor burgemeesters.

Artikel 29 voorziet in de functie van secretaris van de politieraad en het politiecollege. Ik denk dat in de grotere politiezones de functie van secretaris mettertijd vrij belangrijk, zoniet bijna een dagtaak zal worden. Zijn hier barema's voor vastgelegd? Van welk niveau dienen deze mensen te zijn? Daarover bestaat immers nog geen duidelijkheid.

Artikel 32 bepaalt dat er een bijzondere rekenplichtige moet komen binnen de voorwaarden die door de Koning worden gesteld. Kan hiervoor een vergoeding worden uitgekeerd? Bij mijn weten is het uitvoeringsbesluit nog niet

verschijnen, maar intussen moet men toch stilaan beginnen uitkijken naar kandidaten. Als men daarover wil praten, moet men ook weten wat men te bieden heeft. Ik wil u dan ook vragen of er reeds inzichten bestaan over de omvang van de vergoeding die mag worden uitgekeerd aan de rekenplichtige.

07.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur Hendrickx, puis-je faire remarquer que les réunions de conseil de police et les jetons de présence qui s'y rapportent sont bien mentionnés dans la loi?

07.03 Marcel Hendrickx (CVP): Inderdaad

07.04 Antoine Duquesne, ministre: En l'occurrence, l'article 22 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré et structuré à deux niveaux, y est entièrement consacré. Ma circulaire ZPZ11 du 21 décembre dernier, y renvoie également.

J'attire ensuite votre attention sur le fait qu'il peut exister deux secrétaires distincts: un pour le conseil de police et un pour le collège de police. Cependant et pour des considérations pratiques, pragmatiques, j'ai recommandé de confier ces deux fonctions à une seule et même personne au sein d'une seule et même fonction.

La fonction du secrétaire du collège de police et du conseil de police est remplie par un membre du cadre administratif et logistique du corps de la police locale ou d'une administration communale. De cette manière, il n'est prévu aucun règlement financier spécifique. Son statut pécuniaire dépend donc entièrement de la position qu'occupe à ce moment le membre du personnel désigné à exercer la fonction de secrétaire.

Actuellement, je finalise une loi modifiant quelques imperfections, entre autres à la loi du 7 décembre 1998. J'y ai maintenant prévu que le conseil communal, éventuellement le conseil de police, peut fixer une allocation pour le comptable spécial. Cela peut en effet représenter une charge importante. Initialement, cette charge n'était pas prévue dans la loi de 1998. Je reviendrai prochainement avec une proposition en la matière.

07.05 Marcel Hendrickx (CVP): Mijnheer de voorzitter, dat van die zitpenningen was aan mijn aandacht ontsnapt. Ik zal dit even nagaan maar het zal wel zo zijn.

Wat de functie van secretaris betreft, meen ik dat

men beter zou kunnen omschrijven om wat voor iemand het moet gaan en welk niveau hij moet hebben. In de meeste zones zal dit immers mettertijd een voltijdse job worden. Het is dan ook best dat men niet zomaar iemand neemt maar dat men uitkijkt naar een goede kracht. Het is immers een functie die belangrijk is om de politieraden goed te laten functioneren.

Ik wil even een vraag van collega doornemen die betrekking had op de meergemeentenzones. Geldt hetzelfde ook voor de zones die uit slechts één gemeente bestaan?

07.06 Minister Antoine Duquesne: Ja.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 Samengevoegde mondelinge vragen en interpellaties van:

- de heer Willy Cortois aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de leidinggevende functies in het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 3049)

- de heer Karel Van Hoorebeke tot de eerste minister over "de desastreuze selectiewijze van de directeurs bij de federale politie" (nr. 618)

- de heer Dirk Pieters tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de gerechtelijk directeur van de gedeconcentreerde gerechtelijke eenheid te Brussel" (nr. 622)

- de heer Bart Laeremans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de politiedirecteurs in Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 3065)

08 Questions orales et interpellations jointes de:

- M. Willy Cortois au ministre de l'Intérieur sur "les fonctions dirigeantes dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 3049)

- M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "la façon désastreuse dont ont été sélectionnés les directeurs de la police fédérale" (n° 618)

- M. Dirk Pieters au ministre de l'Intérieur sur "la nomination du directeur judiciaire de l'unité judiciaire déconcentrée de Bruxelles" (n° 622)

- M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "la nomination des directeurs de police à Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 3065)

08.01 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is een wijs besluit dat men voor het omvangrijke gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, een

arrondissement met twee verschillende landschappen inzake criminaliteit en bijzondere taalkundige aspecten, uiteindelijk vier topfuncties heeft vastgelegd. Er zijn twee directeurs, de dirju en de dirco. Uiteindelijk werd beslist dat de adjuncten zich beter zouden bezighouden met de coördinatie en de communicatie naar de zonale politie om een politiebeleid met een eigen imago te kunnen voeren in het landelijk gedeelte Halle-Vilvoorde.

De laatste dagen hebben we in de pers moeten vernemen dat men voor een van de functies principieel zou kunnen overwegen om een eentalige, in dit geval Nederlandsonkundige kandidaat voor te dragen. Dat is alleen al om redenen van efficiëntie verkeerd. Ik pleit ervoor dat men in de schoot van de regering zou opteren voor benoemingen van bekwame mensen. Omwille van een goede communicatie en het goed functioneren van de dienst, zouden de vier topfuncties wel moeten worden ingevuld door mannen of vrouwen met een goede kennis van de twee landstalen. Dat is in wezen mijn vraag, waarbij ik geen bepaald persoon viseer. Het is goed dat de vier topfuncties worden ingenomen door mensen die in staat zijn met iedereen in de twee landstalen te communiceren. Anders zie ik het niet goed zitten.

08.02 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal erg beknopt zijn omdat ik al op verschillende tijdstippen mijn standpunt in deze kwestie heb kenbaar gemaakt, onder andere in de commissie voor de Justitie van gisteren inzake de eventuele aanstelling van de gerechtelijke directeur voor Brussel.

Ik heb u al gezegd dat ik niet akkoord ga met het systeem dat u hebt uitgewerkt voor Brussel-Halle-Vilvoorde. Volgens mij was er geen enkel probleem om daar twee afzonderlijke directoraten van te maken. Die beslissing is gevallen. Daar kom ik niet meer op terug, maar daardoor rijst nu het probleem van de twee adjuncten, die in Halle-Vilvoorde zullen werkzaam zijn. Ik spreek over de adjunct-directeur-coördinator en de gerechtelijke adjunct-directeur die uiteraard Nederlandstaligen moeten zijn, omdat zij werkzaam zijn op Nederlandstalig grondgebied. Daar zou de regering opteren om op het niveau van de directeurs Franstaligen te nemen, terwijl u, zeker voor de post van gerechtelijk directeur, via het assessment, dat andere bekwame kandidaten heeft geëlimineerd, over een kandidaat beschikt afkomstig uit de gerechtelijke politie van Brussel, die weliswaar Nederlandstalig is, maar de twee

landstalen perfect kundig is en heel goed in aanmerking zou komen voor die functie. Nu zijn er geruchten dat iemand uit Luik, die Nederlandsonkundig is, zou worden aangesteld.

Ik wens daaromtrent graag uw antwoord te kennen.

08.03 Dirk Pieters (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb deze interpellatie ingediend om dezelfde reden als die van de collega's. Toch is zij er specifiek op gericht om de minister formeel te horen bevestigen dat in deze alle wettelijke regels en procedures zullen worden gevolgd. Hierover is namelijk toch grote twijfel gerezen, waar naar verluidt uzelf, mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, verzet zou hebben aangetekend tegen de aanstelling, zeker wat de Dirju betreft, van de door examencommissie als zeer geschikt geselecteerde kandidaat. Dit verzet zou ingegeven zijn door communautaire motieven, omdat de laureaat tot de Nederlandse taalrol behoort. Nochtans is nergens in de regelgeving voorzien dat dit argument tegen kandidaten zou kunnen worden ingebracht. Overigens is deze laureaat ook perfect tweetalig. Nog merkwaardiger is het dat de tegenkandidaat, waarvan de naam op de lippen ligt, een eentalig Franstalige is, die zijn kandidatuur voor Brussel niet heeft ingediend, wat betekent dat hij volgens artikel 8 § 4, eerste lid van het koninklijk besluit van 31 oktober, geen assessment voor deze functie heeft ondergaan, vermits dit lid oplegt dat het assessment per betrekking moet gebeuren.

De betrokken tegenkandidaat onderging wel een assessment voor een betrekking elders, met name te Luik, waar hij als geschikt werd gerangschikt. Voor alle duidelijkheid, het gaat niet om de persoon van de tegenkandidaat uit Luik, daar hebben wij zeker geen bezwaren tegen, maar het gaat hier om het principe. Wellicht is bij de beoordeling van de examencommissie de tweetaligheid van de kandidaat-chef voor de betrekking te Brussel toch een relevante factor gedweest, daar enerzijds de wet op het gebruik van talen in administratieve aangelegenheden van kracht is op de federale politie en anderzijds hij het gezag moet voeren over een tweetalig Brussels gewest, met zowel Nederlands- als Franstalig personeel en bovendien ook over het district Halle-Vilvoorde.

Hoe het ook zij, het zou totaal onaanvaardbaar zijn dat de vooropgestelde regels niet zouden worden opgevolgd, wat trouwens wellicht tot de nietigverklaring bij of door de Raad van State zou

leiden. Het zou totaal onaanvaardbaar zijn dat een tweetalig gebied niet door een goede, zeg maar, perfect tweetalige zou worden geleid. Het is onaanvaardbaar dat directeurs onvoldoende of geen Nederlands zouden kennen, hoewel in hun gebied naast Brusselse Vlamingen, ook Vlamingen uit Halle-Vilvoorde wonen. De idee dat de directeur niet tweetalig hoeft te zijn en dat de adjunct-chef toegewezen aan Halle-Vilvoorde uiteraard op de Nederlandse taalrol staat, is daarom ook totaal caduc en onaanvaardbaar en wij zouden graag horen wat de minister van ons standpunt denkt.

08.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij hebben ook gehoord van dit dispuut. Gisteren heb ik de minister van Justitie daarover ondervraagd. Het gekke was dat hij heeft geweigerd op die vraag te antwoorden. Collega Van Hoorebeke kan bevestigen dat de minister dit onderdeel absoluut niet wou beantwoorden. Ik heb hem nochtans gevraagd terzake duidelijkheid te scheppen.

Dit kan op twee zaken wijzen. Ofwel is de beslissing al genomen en is ze voor de Nederlandstaligen negatief, ofwel bestaat er nog altijd onenigheid. Mijnheer de minister, ik heb vernomen dat de persoon die uit de test als meest geschikt kwam een Vlaming is. Hij heeft gepostuleerd voor de job. De andere kandidaat waarvan hier sprake spreekt geen woord Nederlands en is dus zeker niet geschikt voor deze job.

Bovendien kan ik mij absoluut niet verzoenen met de idee dat beide directeurs in Brussel-Halle-Vilvoorde Franstalig zouden zijn. Bovendien is ook de procureur Franstalig. De drie veiligheidsfuncties voor heel Brussel-Halle-Vilvoorde zijn dan ook in Franstalige handen. U zult van mij aannemen - ik denk dat ik op dit vlak de tolk ben van alle Vlaamse gemeenten in Brussel-Halle-Vilvoorde - dat dit absoluut onaanvaardbaar is. Een van beide directeurs moet Nederlandstalig zijn. Dat is vrij logisch.

Ten eerste, kan het dat beide directeurs Franstalig zijn? Waarom wordt er geen rekening gehouden met het taalevenwicht? Ten tweede, bestaat de mogelijkheid dat een van beiden niet tweetalig zou zijn in een gebied dat deels eentalig Nederlands is? Ten derde, kan het dat de kandidaat die als meest geschikt werd geklasseerd niet als verantwoordelijke wordt aangeduid?

08.05 Minister Antoine Duquesne: Mijnheer de voorzitter, collega's, wat Brussel betreft, moet de

regering nog een beslissing nemen. Gelet op de toestand van het gerechtelijk arrondissement Brussel, is de regering tot het besluit gekomen dat er voor het bestuurlijk arrondissement Halle-Vilvoorde een adjunct-directeur-coördinator en een adjunct-gerechtelijk directeur moet worden aangesteld. Men heeft er in Brussel alle belang bij dat de twee directeurs op hetzelfde ogenblik worden aangesteld. Voor de betrekking van directeur-coördinator is er nog geen geschikte kandidaat gevonden. Gelet op die bijzondere toestand wenst de regering in de komende dagen een gepaste oplossing te vinden om dit probleem te verhelpen.

Il sera évidemment attentif à l'aspect linguistique du problème et au respect des procédures afin de choisir des candidats compétents comme il l'a fait pour les autres désignations.

Tout le reste n'est que supputations, imagination, fantasmes, que sais-je encore? Nous ne pouvons rien y faire, cela fait partie du charme de nos débats.

08.06 Dirk Pieters (CVP): Mijnheer de minister, uw antwoord verontrust mij, al kan ik de grote lijnen ervan wel begrijpen. In mijn interventie van zonet heb ik laten doorschemeren dat voor ons de tweetaligheid van de twee directeurs een essentieel gegeven is. Ik kan begrip opbrengen voor het feit dat het een probleem kan vormen indien ze niet beiden van dezelfde taalrol zijn. Wat me echter verontrust is dat u stelt dat er geen zekerheid over bestaat, als ik u zo mag interpreteren, dat men wat de te weerhouden dirju betreft, de resultaten van het assessment zullen worden gevolgd. Er waren twee personen als zeer geschikt bevonden. Als u nu zegt dat het niet evident is of dat het niet a priori vaststaat dat men daaruit zal kiezen, zegt u dan dat dit tot een nieuwe kandidaatstelling kan leiden, dat men een nieuwe oproep zal doen? Of betekent dit alleen dat men het dossier even blokkeert tot wanneer er een nieuwe assessment is gebeurd na een nieuwe kandidaatstelling voor de dirco?

Als u hierop kunt antwoorden, dan zou dit een stukje ongerustheid kunnen wegnemen, zoniet zal die ongerustheid alleen maar toenemen.

08.07 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil kort even repliceren. Ik heb twee duidelijke vragen gesteld maar twee keer geen antwoord gekregen. Ik vroeg of het kan dat een persoon zal worden benoemd die niet tweetalig is? De minister is zeer vaag gebleven in zijn antwoord. Hij zei dat men rekening zou

houden met de taalwet, maar met zo'n antwoord kan men alle kanten uit.

Ten tweede vroeg ik of het kan dat er twee Franstaligen zouden worden benoemd. Op deze vraag heb ik helemaal geen antwoord gekregen.

Het is toch absurd, dat van alle agenten in Brussel wordt verwacht dat zij tweetalig zijn, maar dat dit van hun chef niet wordt geëist. Dit zou bij veel mensen de haren ten berge doen rijzen. Wanneer de twee directeurs Franstalig zijn, dan zou dit een dubbele overwinning van de Franstaligen betekenen. Eerst slagen zij erin om de huidige situatie, Halle-Vilvoorde en Brussel als gelijkwaardige districten, zo te draaien dat Halle-Vilvoorde ondergeschikt wordt aan Brussel.

Ten tweede: als beide directeurs Franstalig zouden zijn, dan betekent dit dat de Vlamingen ook nog eens ondergeschikt zouden zijn aan de Franstalige directeurs en dat alle topfuncties in Brussel-Halle-Vilvoorde in Franstalige handen zouden komen. Voor de Vlamingen uit de rand zou dit volkomen onaanvaardbaar zijn. U zou zich hiermee veel problemen op de hals halen.

De **voorzitter**: Ik zie de heer Pieters nog schrijven, maar tot nu toe zijn er geen moties ingediend. Wenst u een motie in te dienen? Ik wil op dit gevorderde uur enig geduld oefenen en collegialiteit laten blijken.

Moties Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Dirk Pieters en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Karel Van Hoorebeke en Dirk Pieters
en het antwoord van de minister van Binnenlandse zaken,
dringt er bij de regering op aan om er bij de benoeming van de directeurs van de federale politie voor het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde over te waken dat slechts perfect tweetaligen worden aangesteld en dat niet van de voorziene procedures wordt afgeweken."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Dirk Pieters et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Karel Van Hoorebeke et Dirk Pieters
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
demande au gouvernement de veiller à ce que seuls les candidats parfaitement bilingues puissent être nommés aux fonctions de directeurs de la police fédérale de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde et à ce qu'il ne soit pas dérogé aux procédures établies."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Willy Cortois.

Une motion pure et simple a été déposée par M. Willy Cortois.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

De mondelinge vraag nr. 3060 van mevrouw Joke Schauvliege wordt naar een latere datum verschoven.

Ik dank iedereen voor zijn inzet tijdens deze eerste commissiewerkdag.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18:59 uur.

La réunion publique de commission est levée à 18:59 heures.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

woensdag

10-01-2001

14:22 uur

mercredi

10-01-2001

14:22 heures

INHOUD

INTERPELLATIES EN VRAGEN

Interpellatie van de heer Gerolf Annemans tot de eerste minister over "de uitbreiding van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding" (nr. 601)

Spreekers: **Gerolf Annemans**, voorzitter van de VLAAMS BLOK-fractie, **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Moties

Samengevoegde mondelinge vragen en interpellaties van:

- mevrouw Kristien Grauwels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de kandidaat-asielzoekers" (nr. 2974)

- de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de huidige asieltoevloed" (nr. 3005)

- mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de behandeling van de asielzoekers bij de dienst Vreemdelingenzaken" (nr. 3016)

- de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de repatriëring van uitgeprocedeerden naar Kazachstan" (nr. 3036)

- mevrouw Marie-Thérèse Coenen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de behandeling van dossiers van Oeigoerse asielzoekers" (nr. 3051)

- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de chaos ontstaan aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen vanaf 3 januari 2001" (nr. 3054)

- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de instroom en de repatriëring van asielzoekers en illegalen uit Kazachstan en een aantal andere pieklanden" (nr. 3055)

- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de verscherpte grenscontroles tussen 26 december 2000 en 10 januari 2001" (nr. 3056)

- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het aantal asielaanvragen in het jaar 2000 en het aantal al dan niet gedwongen uitwijzingen van uitgeprocedeerden en illegalen in datzelfde jaar" (nr. 3057)

- de heer Jacques Lefevre aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de recente gebeurtenissen met betrekking tot de asielpolitiek" (nr. 3058)

- de heer Guido Tastenhoye tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie en tot de minister van Binnenlandse Zaken over

SOMMAIRE

INTERPELLATIONS ET QUESTIONS ORALES

Interpellation de M. Gerolf Annemans au premier ministre sur "l'extension des compétences du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme" (n° 601)

Orateurs: **Gerolf Annemans**, président du groupe VLAAMS BLOK, **Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Motions

Questions orales jointes et interpellations de:

- Mme Kristien Grauwels au ministre de l'Intérieur sur "les candidats demandeurs d'asile" (n° 2974)

- M. Karel Van Hoorebeke au ministre de l'Intérieur sur "l'actuel afflux de demandeurs d'asile" (n° 3005)

- Mme Karine Lalieux au ministre de l'Intérieur sur "le traitement des demandeurs d'asile à l'Office des étrangers" (n° 3016)

- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "le rapatriement de Kazakhs ayant épuisé toutes les voies de recours" (n° 3036)

- Mme Marie-Thérèse Coenen au ministre de l'Intérieur sur "le traitement de dossiers de demandeurs d'asile politique ouïghours" (n° 3051)

- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "le chaos né depuis le 3 janvier 2001 au Commissariat général pour les réfugiés" (n° 3054)

- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "l'afflux et le rapatriement de demandeurs d'asile et d'illégaux venant du Kazakhstan et d'un certain nombre d'autres pays principalement responsables de cet afflux" (n° 3055)

- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "les contrôles renforcés aux frontières entre le 26 décembre 2000 et le 10 janvier 2001" (n° 3056)

- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "le nombre, d'une part, de demandes d'asile et, d'autre part, d'expulsions forcées ou non de personnes ayant épuisé toutes les voies de recours et d'illégaux en 2000" (n° 3057)

- M. Jacques Lefevre au ministre de l'Intérieur sur "les derniers événements relatifs à la politique d'asile" (n° 3058)

- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale et au ministre de l'Intérieur sur "l'entrée en vigueur, le 10 janvier 2001, du

"het inwerkingtreden vanaf 10 januari 2001 van het nieuwe opvangstelsel voor asielzoekers" (nr. 613)

- de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de asielcrisis die in ons land is ontstaan en de improvisatie en ontreding die het falend overheidsbeleid veroorzaakt" (nr. 615)

- de heer Jo Vandeuren aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de bestemming van het vakantiecentrum Hengelhof in Houthalen" (nr. 3035)

- mevrouw Michèle Gilkinet tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opvang van de kandidaat-vluchtelingen" (nr. 619)

Sprekers: **Kristien Grauwels, Karel Van Hoorebeke, Karine Lalieux, Pieter De Crem, Guido Tastenhoye, Jacques Lefevre, Jo Vandeuren, Michèle Gilkinet, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Moties

Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de lessen die dienen getrokken te worden uit de elektronische stemming te Jurbise" (nr. 3006)

Sprekers: , **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde mondelinge vragen van
- de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de hulpverleningszones voor de brandweer" (nr. 3008)

- de heer Jan Peeters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de afbakening van de brandweergebieden in de provincie Antwerpen, meer bepaald voor de gemeente Lille" (nr. 3013)

Sprekers: **Marcel Hendrickx, Jan Peeters, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Paul Tant aan de minister van Binnenlandse Zaken over "artikel 76bis van de gemeentekieswet" (nr. 3020)

Sprekers: **Paul Tant, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "zitpenningen en vergoedingen in de politieraden" (nr. 3034)

Sprekers: **Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde vragen en interpellaties van:

nouveau système d'accueil pour les demandeurs d'asile" (n° 613)

- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "la crise qui a éclaté dans notre pays en ce qui concerne l'accueil des demandeurs d'asile et l'improvisation et la confusion qui règnent à la suite de l'échec de la politique gouvernementale" (n° 615)

- M. Jo Vandeuren au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "la destination du centre de vacances Hengelhof à Houthalen" (n° 3035)

- Mme Michèle Gilkinet au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'accueil des candidats réfugiés" (n° 619)

Orateurs: **Kristien Grauwels, Karel Van Hoorebeke, Karine Lalieux, Pieter De Crem, Guido Tastenhoye, Jacques Lefevre, Jo Vandeuren, Michèle Gilkinet, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Motions

Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au ministre de l'Intérieur sur "les leçons à tirer du scrutin électronique à Jurbise" (n° 3006)

Orateurs: , **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Questions orales jointes de
- M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "les zones de recours pour les services d'incendie" (n° 3008)

- M. Jan Peeters au ministre de l'Intérieur sur "la délimitation des zones de services d'incendie dans la province d'Anvers, plus particulièrement pour la commune de Lille" (n° 3013)

Orateurs: **Marcel Hendrickx, Jan Peeters, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Paul Tant au ministre de l'Intérieur sur "l'article 76bis de la loi électorale communale" (n° 3020)

Orateurs: **Paul Tant, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "les jetons de présence et les indemnités dans les conseils de police" (n° 3034)

Orateurs: **Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Questions orales et interpellations jointes de:

- de heer Willy Cortois aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de leidinggevende functies in het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 3049)	30	- M. Willy Cortois au ministre de l'Intérieur sur "les fonctions dirigeantes dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 3049)	30
- de heer Karel Van Hoorebeke aan de eerste minister over "de desastreuse selectiewijze van de directeurs bij de federale politie" (nr. 618)	30	- M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "la façon désastreuse dont ont été sélectionnés les directeurs de la police fédérale" (n° 618)	30
- de heer Dirk Pieters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de gerechtelijk directeur van de gedeconcentreerde gerechtelijke eenheid te Brussel" (nr. 622)	30	- M. Dirk Pieters au ministre de l'Intérieur sur "la nomination du directeur judiciaire de l'unité judiciaire déconcentrée de Bruxelles" (n° 622)	30
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de politiedirecteurs in Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 3065)	30	- M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "la nomination des directeurs de police à Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 3065)	30
<i>Sprekers:</i> Willy Cortois, Karel Van Hoorebeke, Dirk Pieters, Bart Laeremans, Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken		<i>Orateurs:</i> Willy Cortois, Karel Van Hoorebeke, Dirk Pieters, Bart Laeremans, Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur	

Moties

32

Motions

32

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 10 JANUARI 2001

14:22 uur

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 10 JANVIER 2001

14:22 heures

De vergadering wordt geopend om 14.22 uur door de heer Paul Tant, voorzitter.

La séance est ouverte à 14.22 heures par M. Paul Tant, président.

Interpellaties en vragen

01 Interpellatie van de heer Gerolf Annemans tot de eerste minister over "de uitbreiding van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding" (nr. 601)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid.)

01.01 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Ik interpelleer om de regering te verplichten de bepalingen van de antidiscriminatiewet scherp te stellen. Het voorstel van vijf senatoren werd door de Raad van State terug naar af gestuurd. De regering zou zelf een voorontwerp van wet hebben opgesteld. Is dit correct en wanneer komt de regering ermee naar het Parlement? Dit ontwerp zou een antidiscriminatiewetgeving invoeren op grond van geslacht, ras, leeftijd enzomeer. Indirecte discriminatie zou ook onder de wet vallen. De concepten belediging en verwerpelijk motief zouden worden ingevoerd met een verzwaring van de bestaande straffen. De vaststelling van de misdrijven zou door een deurwaarder kunnen gebeuren. Wordt hierdoor een omkering van de bewijslast ingevoerd? Komt er een statistische bewijsvoering?

Voorzitter: Marcel Hendrickx.

De schadevergoedingen zouden worden verhoogd, de sociale inspectie zou worden verscherpt en het Centrum zou onderzoeksrecht krijgen. Ook de

Interpellations et questions orales

01 Interpellation de M. Gerolf Annemans au premier ministre sur "l'extension des compétences du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme" (n° 601)

(La réponse sera donnée par la vice-première ministre et ministre de l'Emploi.)

01.01 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Cette interpellation est destinée à contraindre le gouvernement à préciser les dispositions de la loi anti-discrimination. La proposition déposée par cinq sénateurs a reçu un avis négatif du Conseil d'Etat. Le gouvernement aurait à présent lui-même rédigé un avant-projet. Cela est-il exact et quand le gouvernement déposera-t-il le texte au Parlement ? Ce projet introduirait une législation interdisant toute discrimination basée sur le sexe, la race, l'âge, etc. Cette législation viserait également toutes les formes de discrimination indirecte. Les notions d'insulte et de motif blâmable seraient introduites et les sanctions existantes seraient renforcées. Les délits pourraient être constatés par un huissier. Cela implique-t-il un renversement de la charge de la preuve ? La preuve pourra-t-elle être administrée sur une base statistique?

Présidence : M. Marcel Hendrickx

Le montant des dédommagements serait augmenté, l'inspection sociale se verrait renforcée et le Centre serait doté de compétences

eigen begroting van het Centrum zou worden verdubbeld.

We hebben geprobeerd om uit te zoeken wat de overeenkomsten zijn tussen het regeringsvoorstel en dat van de vijf senatoren, maar we zijn er niet uitgeraakt.

Indien de informatie in de pers correct is, zijn er tegen uw voorstel waarschijnlijk allerlei bezwaren mogelijk. Wil de minister het bestaan en de inhoud van het voorontwerp toelichten?

Voorzitter: Paul Tant, voorzitter.

01.02 Minister **Laurette Onkelinx** (Nederlands): De regering heeft op 6 december 2000 een wetsontwerp goedgekeurd ter versterking van de wetgeving tegen racisme en xenofobie, evenals ontwerpen van amendement op het voorstel-Mahoux. De bevoegdheden van het Centrum voor de gelijkheid van kansen worden uitgebreid.

De wet-Moureau van 30 juli 1981 wordt op verschillende punten gewijzigd.

Racistische beledigingen worden strafbaar. In het geval van verwerpelijke reden kan de straf worden verdubbeld. Discriminatie op het werk wordt gesanctioneerd. De bevoegdheden van de arbeidsinspectie worden uitgebreid.

De regeringsamendementen op het voorstel-Mahoux willen de discriminatie preciezer definiëren. Op strafrechtelijk niveau bieden zij de mogelijkheid tot strafverzwaring ingeval van verwerpelijke reden. Op burgerlijk niveau verschuift de bewijslast naar de dader van de discriminatie en kan de discriminatie worden bewezen door een situatieschets of door statistische gegevens. Wat het arbeidsrecht betreft, wordt de klagende werknemer beter beschermd, kan een ontslagen werknemer opnieuw worden aangeworven en krijgt de arbeidsinspectie meer bevoegdheden.

Ook de wet van 15 februari 1993 zal worden gewijzigd. De bevoegdheden in verband met discriminatie worden uitgebreid: het Centrum kan de slachtoffers van discriminatie ten laste nemen. Het Centrum zal samenwerken met verwante verenigingen (behalve in verband met discriminatie op basis van geslacht). Het Centrum zal drie functies hebben: een bemiddelende functie, een begeleidende functie, plus een overleg- en een deskundigheidsfunctie. Het Centrum zal ook waken

d'instruction. Le budget du centre serait, par ailleurs, doublé.

Nous avons essayé d'établir quels points communs existaient entre la proposition du gouvernement et celle émanant des cinq sénateurs mais nous n'y sommes pas parvenus.

Si les informations parues dans la presse sont exactes, de nombreuses objections pourraient être soulevées à l'encontre de votre proposition. La ministre pourrait-elle nous donner des précisions sur l'existence d'un tel avant-projet et sur son contenu?

Présidence : M. Paul Tant

01.02 **Laurette Onkelinx**, ministre (en néerlandais): Le 6 décembre 2000, le gouvernement a adopté un projet de loi visant à renforcer la législation contre le racisme et la xénophobie ainsi que des projets d'amendement à la proposition de M. Mahoux. Les compétences du Centre pour l'égalité des chances sont élargies.

Différents points de la loi Moureau du 30 juillet 1981 sont modifiés.

Les insultes à caractère raciste seront punissables. La peine pourra être doublée en cas de motif blâmable. Les discriminations sur le lieu de travail seront sanctionnées et les compétences de l'Inspection du travail seront accrues.

Les amendements du gouvernement à la proposition Mahoux tendent à définir avec plus de précision la notion de discrimination. Sur le plan pénal, ils permettront de renforcer la peine en cas de motif blâmable. Sur le plan civil, la charge de la preuve incombe à l'auteur de la discrimination et la discrimination pourra être démontrée par un exposé de la situation ou au moyen de données statistiques. Sur le plan du droit du travail, le travailleur plaignant sera mieux protégé, un travailleur licencié pourra être réengagé et les compétences de l'Inspection du travail seront élargies.

La loi du 15 février 1993 sera également modifiée. Les compétences en matière de discrimination sont étendues : le Centre pourra prendre en charge les victimes de discriminations. Il travaillera en collaboration avec des associations apparentées (sauf en ce qui concerne la discrimination sur la base du sexe). Le Centre aura une triple fonction, à savoir une fonction de médiation, une fonction d'accompagnement et une fonction de concertation et d'expertise. Le centre veillera aussi au respect

over de fundamentele rechten van vreemdelingen en zal de overheidsinformatie over de migrantenstromen verzorgen. De federale, Gemeenschaps- en gewestelijke besturen zijn verplicht inlichtingen in te winnen over discriminatie en het Centrum op de hoogte te houden van de resultaten van enquêtes in dit verband.

(Frans) Dit ontwerp en de amendementen op het wetsvoorstel-Mahoux kaderen in de discriminatiebestrijding op Europees niveau. Het wetsontwerp wordt thans om advies voorgelegd aan de Raad van State. De amendementen op het voorstel-Mahoux werden ingediend in de bevoegde Senaatscommissie. De Raad van State heeft kritiek op het wetsvoorstel dat door een aantal senatoren werd ingediend. Die kritiek wordt nu bij voorbaat al ontzenuwd door het wetsontwerp en de amendementen op het wetsvoorstel-Mahoux. Als het ontwerp in het Parlement wordt ingediend, zullen wij hier nog uitgebreid op kunnen ingaan. Ik ben blij dat België op dat gebied het voortouw neemt. De strijd tegen de onverdraagzaamheid is voor deze regering prioritair.

01.03 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): We hebben nu toch wat meer informatie gekregen over het ontwerp.

Wij maken ons zorgen over het verder ontmantelen van de rechtstaat. Niet alleen de Raad van State en het Vlaams Blok, maar ook de hele publieke opinie, beginnen zich vragen te stellen. De bestrijding van het zogenaamde racisme begint hysterische vormen aan te nemen. Op Europees vlak is men veel voorzichtiger. Het regeringsontwerp zal waarschijnlijk ook op grote bezwaren stuiten bij de Raad van State.

Moties

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Gerolf Annemans en luidt als volgt:
 “De Kamer,
 gehoord de interpellaties van de heer Gerolf Annemans en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid,
 verzoekt de regering bewust ontwerp onverwijld in te trekken en desgevallend eerst in overeenstemming te brengen met de grondwet en het EVRM.”

des droits fondamentaux des étrangers et diffusera l'information officielle sur les flux migratoires. Les administrations fédérales, communautaires et régionales sont tenues de recueillir des informations concernant le problème de la discrimination et de transmettre au Centre les résultats des enquêtes menées en ce domaine.

(En français) L'ensemble de ce projet ainsi que les amendements à la proposition Mahoux s'inscrivent dans la sphère de la lutte contre les discriminations au niveau européen. Le projet de loi est à l'examen au Conseil d'État. Les amendements à la proposition Mahoux sont déposés en commission du Sénat. Les critiques du Conseil d'État portent, quant à elles, sur la proposition de loi déposée par certains sénateurs. Les critiques ont été prévues par le projet de loi et les amendements à la loi Mahoux. Lorsque le projet sera déposé au Parlement, nous pourrons en parler plus longuement. Enfin, je suis heureuse que la Belgique soit un précurseur en cette matière, la lutte contre toute intolérance étant la priorité du gouvernement.

01.03 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Finalement, nous avons quand-même reçu de plus amples informations sur le projet.

Nous sommes préoccupés par la poursuite du démantèlement de l'Etat de droit. Le Conseil d'Etat et le Vlaams Blok, mais aussi l'ensemble de l'opinion publique commencent à s'interroger. La prétendue lutte contre le racisme s'apparente depuis quelque temps à une sorte d'hystérie. Une attitude beaucoup plus prudente est adoptée au niveau européen. Sans doute le projet du gouvernement suscitera-t-il également de fortes objections du Conseil d'Etat.

Motions

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Une motion de recommandation a été déposée par M. Gerolf Annemans et est libellée comme suit:
 “La Chambre,
 ayant entendu l'interpellation de M. Gerolf Annemans
 et la réponse de la vice-première ministre et ministre de l'Emploi,
 demande au gouvernement de retirer sans délai le projet en question et, le cas échéant, de le mettre d'abord en conformité avec la Constitution et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme.”

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Willy Cortois, de dames Corinne De Permentier en Kristien Grauwels en de heer Charles Janssens.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

02 Samengevoegde mondelinge vragen en interpellaties van:

- mevrouw Kristien Grauwels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de kandidaat-asielzoekers" (nr. 2974)
- de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de huidige asieltoevloed" (nr. 3005)
- mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de behandeling van de asielzoekers bij de dienst Vreemdelingenzaken" (nr. 3016)
- de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de repatriëring van uitgeprocedeerden naar Kazachstan" (nr. 3036)
- mevrouw Marie-Thérèse Coenen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de behandeling van dossiers van Oeigoerse asielzoekers" (nr. 3051)
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de chaos ontstaan aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen vanaf 3 januari 2001" (nr. 3054)
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de instroom en de repatriëring van asielzoekers en illegalen uit Kazachstan en een aantal andere pieklanden" (nr. 3055)
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de verscherpte grenscontroles tussen 26 december 2000 en 10 januari 2001" (nr. 3056)
- de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het aantal asielaanvragen in het jaar 2000 en het aantal al dan niet gedwongen uitwijzingen van uitgeprocedeerden en illegalen in datzelfde jaar" (nr. 3057)
- de heer Jacques Lefevre aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de recente gebeurtenissen met betrekking tot de asielpolitiek" (nr. 3058)
- de heer Guido Tastenhoye tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie en tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het inwerkingtreden vanaf 10 januari 2001 van het nieuwe opvangsysteem voor asielzoekers" (nr. 613)
- de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de asielcrisis die in

Une motion pure et simple a été déposée par M. Willy Cortois, Mmes Corinne De Permentier et Kristien Grauwels et M. Charles Janssens.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

02 Questions orales jointes et interpellations de:

- Mme Kristien Grauwels au ministre de l'Intérieur sur "les candidats demandeurs d'asile" (n° 2974)
- M. Karel Van Hoorebeke au ministre de l'Intérieur sur "l'actuel afflux de demandeurs d'asile" (n° 3005)
- Mme Karine Lalieux au ministre de l'Intérieur sur "le traitement des demandeurs d'asile à l'Office des étrangers" (n° 3016)
- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "le rapatriement de Kazakhs ayant épuisé toutes les voies de recours" (n° 3036)
- Mme Marie-Thérèse Coenen au ministre de l'Intérieur sur "le traitement de dossiers de demandeurs d'asile politique ouïghours" (n° 3051)
- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "le chaos né depuis le 3 janvier 2001 au Commissariat général pour les réfugiés" (n° 3054)
- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "l'afflux et le rapatriement de demandeurs d'asile et d'illégaux venant du Kazakhstan et d'un certain nombre d'autres pays principalement responsables de cet afflux" (n° 3055)
- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "les contrôles renforcés aux frontières entre le 26 décembre 2000 et le 10 janvier 2001" (n° 3056)
- M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "le nombre, d'une part, de demandes d'asile et, d'autre part, d'expulsions forcées ou non de personnes ayant épuisé toutes les voies de recours et d'illégaux en 2000" (n° 3057)
- M. Jacques Lefevre au ministre de l'Intérieur sur "les derniers événements relatifs à la politique d'asile" (n° 3058)
- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale et au ministre de l'Intérieur sur "l'entrée en vigueur, le 10 janvier 2001, du nouveau système d'accueil pour les demandeurs d'asile" (n° 613)
- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "la crise qui a éclaté dans notre pays en ce qui concerne l'accueil des demandeurs d'asile et l'improvisation et la confusion qui règnent à la suite de l'échec de la politique gouvernementale" (n° 615)
- M. Jo Vandeuren au vice-premier ministre et

ons land is ontstaan en de improvisatie en ontreding die het falend overheidsbeleid veroorzaakt" (nr. 615)

- de heer Jo Vandeuren aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de bestemming van het vakantiecentrum Hengelhof in Houthalen" (nr. 3035)

- mevrouw Michèle Gilkinet tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opvang van de kandidaat-vluchtelingen" (nr. 619)

02.01 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Bij de dienst Vreemdelingenzaken staat nog altijd een lange rij asielzoekers aan te schuiven. Gelukkig worden zij nu opgevangen in tenten. Maar de mensen blijven toestromen. Vanuit diverse hoeken, onder meer Artsen zonder Grenzen, is kritiek gerezen op de opvang.

Kan het wettelijk nog dat asielzoekers zich aanbieden en administratief niet kunnen worden opgevangen? In de beginperiode was ook niet duidelijk of die mensen als asielzoekers waren ingeschreven. Evenmin is het duidelijk welke instructies deze mensen krijgen.

02.02 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Het beleid wordt al maar chaotischer en onvoorspelbaarder. De minister heeft eigenlijk geen beleid en schuift de schuld voortdurend in andermans schoenen. Hij heeft de commissaris-generaal tot ontslag gedwongen. Ik heb de minister altijd met een zekere goodwill bejegend, maar nu is zijn geloofwaardigheid volledig ondergraven. Wij hebben geen garanties voor de toekomst. Hij had toch kunnen voorzien dat de afschaffing van de OCMW-toelage een extra aanzuigkracht voor asielzoekers zou veroorzaken. Waarom ging die maatregel niet in op 3 januari in plaats van op 10 januari?

Er werden reeds meermaals verscherpte grenscontroles aangekondigd. Toch zijn er nog nooit zoveel asielzoekers toegekomen. Die controles hebben blijkbaar geen effect gehad.

Volgens het interview met de nieuwe commissaris-generaal zullen eerst de nieuwe dossiers behandeld worden, terwijl de oude blijven liggen. Zal dat niet opnieuw de aanzuigkracht verhogen en zal men weldra geen tweede regularisatieronde moeten organiseren? Kan de minister ons garanderen dat zijn beleid in de toekomst minder chaotisch zal worden en dat hij de toevloed zal kunnen stoppen?

ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "la destination du centre de vacances Hengelhof à Houthalen" (n° 3035)

- Mme Michèle Gilkinet au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'accueil des candidats réfugiés" (n° 619)

02.01 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Les demandeurs d'asile font toujours la file devant l'Office des étrangers. Heureusement, ils sont à présent accueillis sous des tentes. L'afflux de demandeurs d'asile ne tarit cependant pas. Leur accueil a fait l'objet de nombreuses critiques, notamment de la part de Médecins sans frontières.

Est-il légalement admissible que rien ne se passe sur le plan administratif pour les demandeurs d'asile qui se présentent? Au début, il n'était même pas clair si ces personnes étaient inscrites comme demandeur d'asile. De même, on ignore quelles instructions leur sont exactement données.

02.02 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): La politique en matière d'asile est de plus en plus chaotique et imprévisible. En réalité, le ministre n'a pas de politique et rejette sans cesse la faute sur les autres. Il a contraint le commissaire général à démissionner. J'ai toujours manifesté une certaine bonne volonté à l'égard du ministre mais maintenant il a perdu toute crédibilité et nous n'avons aucune garantie pour l'avenir. Il aurait dû prévoir que l'annonce de la suppression de l'allocation du CPAS entraînerait un afflux de demandeurs d'asile. Pourquoi avoir décidé de faire entrer cette mesure en vigueur le 3 janvier au lieu du 10 janvier?

A plusieurs reprises déjà, on a annoncé le renforcement des contrôles aux frontières. En dépit de cela, l'afflux de demandeurs d'asile n'a jamais été aussi important. Apparemment, ces contrôles n'ont eu aucun effet.

Dans l'interview donnée par le nouveau commissaire général, celui-ci a déclaré que les nouveaux dossiers seront traités en premier lieu et que les anciens dossiers devront dès lors attendre. Cela n'entraînera-t-il pas un nouvel afflux de demandeurs d'asile et ne devra-t-on pas procéder à une deuxième opération de régularisation? Le ministre peut-il nous garantir que sa politique sera

moins chaotique à l'avenir et que l'on pourra arrêter l'afflux de demandeurs d'asile?

02.03 Karine Lalieux (PS): Op 22 november jongstleden vroeg ik u reeds om tekst en uitleg over de lange rijen wachtenden voor de dienst Vreemdelingenzaken. U stelde toen een vergadering met de onderscheiden betrokken partijen in het vooruitzicht. Die vergadering heeft intussen plaatsgevonden, maar kennelijk zonder gunstig gevolg. Ik woon in die wijk, en ik krijg vragen van heel veel mensen die willen dat er ten spoedigste werk gemaakt wordt van een oplossing voor deze problematiek. Al maanden wordt de situatie steeds maar erger, wat aanleiding geeft tot terechte kritiek, hoewel de regering recentelijk goede beslissingen genomen heeft. Momenteel gaat het blijkbaar beter dankzij de inzet van het leger en de ordediensten, die de stroom asielzoekers in goede banen leiden.

Hoe zal de administratie die stortvloed van dossiers aanpakken? Krijgt de dienst Vreemdelingenzaken de nodige mensen en middelen om te vermijden dat de situatie blijft aanslepen?

De inzet van de Brusselse politie kost de Stad Brussel 700.000 BEF per dag. Wordt die opdracht in de tijd beperkt? Heeft u extra middelen uitgetrokken?

De opdracht van het leger loopt nog tot 15 januari. Wat gebeurt er met asielzoekers voor wie geen plaats meer was in een open centrum?

Ik betreur de overhaasting waarmee dit dossier behandeld werd. Door degelijke regelingen te treffen had men die chaotische toestanden kunnen voorkomen.

02.04 Pieter De Crem (CVP): De repatriëring van uitgeprocedeerde asielzoekers naar Kazachstan laat zien dat het asielbeleid een grote mislukking is.

Hoeveel mensen zijn er tijdens de eerste vlucht gerepatriëerd en waarom werd de vlucht Melsbroek-Almaty afgebroken? Men zou niet in staat geweest zijn om te landen. Blijkbaar bestonden daar geen meteorologische redenen voor.

Hoeveel personen bevonden zich aan boord tijdens de tweede vlucht?

Minstens één gerepatriëerde werd inmiddels opgesloten. Het zou om een drugsverslaafde gaan en dat zou ook de reden zijn waarom het vliegtuig niet mocht landen.

02.03 Karine Lalieux (PS): Le 22 novembre dernier, je vous interrogeais déjà sur la gestion de la file devant l'Office des étrangers. A cette époque, vous aviez promis une réunion avec les différentes parties concernées. Cette réunion a eu lieu mais ne semble pas avoir eu de conséquences positives. J'habite le quartier et j'ai été interrogée par de nombreuses personnes qui souhaitent que cette problématique soit prise en considération le plus rapidement possible. La situation dégénère depuis des mois et a donné naissance à de nombreuses critiques justifiées alors que le gouvernement a pris de bonnes décisions dernièrement. Actuellement, la situation semble s'améliorer grâce à l'armée et aux forces de l'ordre qui canalisent les demandeurs d'asile.

Comment l'administration va-t-elle gérer cette masse de dossiers? Des moyens en personnel seront-ils alloués à l'Office des étrangers pour éviter que cette situation perdure?

La mission de la police de Bruxelles coûte chaque jour 700.000 francs à la Ville de Bruxelles. Sera-t-elle limitée dans le temps? Avez-vous prévu des moyens supplémentaires?

La mission de l'armée devrait s'arrêter le 15 janvier. Que va-t-on faire de ceux qui n'ont pas trouvé place dans un centre ouvert?

Je regrette la précipitation qui a présidé à la gestion de ce dossier. Des aménagements adéquats auraient permis d'éviter le chaos.

02.04 Pieter De Crem (CVP): Le rapatriement vers le Kazakhstan des demandeurs d'asile déboutés constitue l'illustration de l'échec de la politique d'asile mise en œuvre par le gouvernement.

Combien de personnes ont été rapatriées au cours du premier vol? Pourquoi le vol entre Melsbroek et Alma-Ata a-t-il été interrompu? Est-ce, comme on l'a dit, parce que l'avion n'était pas en mesure d'atterrir? Apparemment, les conditions météorologiques n'empêchaient pas l'atterrissage. Combien de passagers avaient embarqué lors du second vol?

Dans l'intervalle, une personne rapatriée au moins a été mise sous les verrous. Il s'agirait d'un toxicomane, dont la présence aurait été la cause de l'interdiction d'atterrissage du premier vol.

Hoe stond het met de begeleiding? In welke mate is het readmissiebeleid hier van toepassing? Hoe werd de repatriëring voorbereid? Er waren blijkbaar ook moeilijkheden met Landsverdediging.

Wat is de opportuniteit van de repatriëring van dertig Kazachen? Welke lessen trekt de minister uit deze onverkwikkelijke geschiedenis?

02.05 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Ik heb gesproken met Oeigoerse vrouwen van Kazachse nationaliteit die een asielaanvraag hebben ingediend. Een van hen wees mij erop dat ambtenaren van de Kazachse regering toegang hebben gehad tot het centrum te Brugge en in het bezit zouden zijn van inlichtingen over elke Kazach in het centrum.

Wie heeft die delegatie de toestemming gegeven om het centrum te betreden? Zijn er afspraken tussen onze en de Kazachse regering om de kwestie van de asielzoekers te regelen?

Behandelt de dienst Vreemdelingenzaken de dossiers individueel of per gezin?

Het blijkt dat sommige echtparen niet altijd samen in eenzelfde centrum worden ondergebracht.

Hoe zit het met de behandeling van de dossiers? De pers heeft over de in Kazachstan opgezette toeristenfiliëres bericht.

De Oeigoerse minderheid komt op voor politiek zelfbestuur en sommige asielzoekers werden in hun land gediscrimineerd. Kazachstan erkent hun strijd niet en ontkent tevens dat de betrokkenen werden gediscrimineerd.

De Oeigoeren zijn al jarenlang het slachtoffer van discriminatie, niet enkel in Kazachstan maar ook in China.

Vandaag nog hebben een aantal organisaties zeer uitgebreide rapporten voorgesteld. Daaruit blijkt dat de elementaire mensenrechten van de Oeigoerse minderheid in Kazachstan met voeten worden getreden. Wat is het standpunt van de Belgische regering ten aanzien van het probleem van de minderheden in de vroegere Sovjet-Unie? Ook in Tsjetsjenië rijzen er op dat gebied problemen.

02.06 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Iedereen heeft kunnen zien welke chaos is ontstaan voor de deuren van de dienst Vreemdelingenzaken in de eerste dagen van dit jaar. Waarom werd de datum van de nieuwe maatregel

Qu'en est-il de l'accompagnement? Dans quelle mesure une politique de réadmission est-elle d'application en l'occurrence? Apparemment, la Défense nationale avait également fait des difficultés.

En quoi le rapatriement de trente Kazakhs était-il opportun? Quelles leçons le ministre tire-t-il de cette fâcheuse histoire?

02.05 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): J'ai rencontré des femmes ouïghoures de nationalité kazakhe qui ont introduit une demande d'asile. L'une d'elle signale que des agents du gouvernement kazakhe ont eu accès au centre de Bruges et disposaient d'éléments de renseignements sur chacune des personnes de nationalité kazakhe qui s'y trouvaient.

Avec quelles autorisations cette délégation a-t-elle pu être admise au centre de Bruges? Y a-t-il des accords entre notre gouvernement et celui du Kazakhstan pour régler le dossier des demandeurs d'asile?

L'Office des étrangers traite-t-il des dossiers de manière individualisée ou « par ménage »?

Quant au placement en centre fermé, il s'avère que certains couples n'y sont pas toujours placés ensemble.

Qu'en est-il du traitement des dossiers de ces couples? La presse a fait écho à des filières touristiques mises au point au Kazakhstan.

La minorité ouïghoure réclame l'autonomie politique et certains candidats demandeurs d'asile politique ont été l'objet de discriminations. Le Kazakhstan ne reconnaît pas leur combat ni les discriminations que ces personnes ont vécues.

Depuis plusieurs années, il existe des discriminations à l'égard des Ouïghours au Kazakhstan mais également en Chine.

Encore aujourd'hui, on a pu entendre une série d'organisations présenter des rapports très étoffés. Il en ressortait qu'au Kazakhstan, des droits de l'homme élémentaires sont bafoués en ce qui concerne la minorité ouïghoure. Quelle est la position du gouvernement belge par rapport au problème des minorités en ex-URSS? Il se pose également des problèmes en Tchétchénie.

02.06 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Chacun a pu constater la situation chaotique aux portes de l'Office des étrangers au cours des premiers jours de cette année. Pourquoi la date d'entrée en vigueur des nouvelles mesures relatives

in verband met de OCMW-toelage vervroegd van 10 januari naar 3 januari? Waarom heeft men de grote toeloop niet voorzien? Wie is voor die toestand verantwoordelijk?

Waarom waren de hulpdiensten niet al op de eerste dag aanwezig en moest Artsen zonder Grenzen inspringen met de bedeling van soep? Waarom was de dienst Vreemdelingenzaken niet voorbereid? Hoeveel vluchtelingen hebben er zich elke dag aangeboden en tot welke categorieën behoren zij? Hoe kan het dat mensen werden aangevoerd in wagens met een Duitse nummerplaat? Hoe kan het dat zoveel asielzoekers over een Frans of Duits visum beschikten? Wat gebeurt er met de mensen die een briefje kregen om later terug te komen? Waarom worden bedriegers niet meteen in de gevangenis gestopt of het land uitgezet? Kan de minister toelichten hoe hij de verwerking van de asielaanvragen in de komende dagen en weken zal organiseren?

Mijn tweede vraag heeft betrekking op het asieltoerisme vanuit Kazachstan en andere landen.

De VTM-uitzending over het asieltoerisme toont aan dat deze vorm van toerisme op volle toeren draait.

Hoeveel asielaanvragen van Kazachen werden in november en december 2000 ingediend? Is het juist dat nog geen enkele asielzoeker werd erkend? Hoeveel asielzoekers uit Kazachstan zijn definitief uitgediendeerd? Waarom werden nog maar 33 van de 2.500 Kazachen uit het land gezet? Hoeveel Kazachen zijn vrijwillig vertrokken? Waarom worden nog steeds Kazachen toegelaten? Waarom wordt de Conventie van Dublin niet op de Kazachen toegepast? Is er overleg gepleegd met de buurlanden? Zal de Conventie van Dublin op de Kazachen worden toegepast? Hoe komt het dat zoveel Kazachen met een Duits of Frans visum reizen? Hoeveel Kazachen zullen worden gerepatriëerd? Welke maatregelen worden genomen om de Kazachen te ontraden asiel aan te vragen? Bestaat er een strenge visumplicht ten aanzien van andere Oost-Europese landen? Zal de Conventie van Dublin worden toegepast op asielzoekers uit die landen?

Mijn derde vraag gaat over de verscherpte grenscontroles tussen 26 december en 10 januari. Daartoe werd beslist op de Ministerraad van 22 december 2000.

Waarom werd die beslissing genomen? Hoeveel manschappen werden ingezet? Hoe werden de

à l'indemnité versée par les CPAS n'a-t-elle pas été anticipée et fixée au 3 janvier plutôt qu'au 10 janvier? Pourquoi cet afflux massif de candidats-réfugiés n'avait-il pas été prévu? Qui est responsable de cette situation? Pourquoi les services de secours n'étaient-ils pas présents dès le premier jour et MSF a-t-il dû organiser la distribution de potage? Pourquoi l'Office des étrangers ne s'était-il pas préparé à la situation? Combien de candidats-réfugiés se sont présentés chaque jour? A quelle catégorie appartiennent-ils? Comment expliquez-vous que certains candidats-réfugiés ont été acheminés à bord de voitures immatriculées en Allemagne? Pourquoi un nombre important de demandeurs d'asile disposaient-ils d'un visa français ou allemand? Qu'advient-il des personnes ayant reçu un document les invitant à se représenter à une date ultérieure? Pourquoi les escrocs ne sont-ils pas écroués ou expulsés sur-le-champ? Le ministre peut-il nous expliquer comment il compte organiser l'examen des demandes d'asile dans les jours et semaines à venir?

Ma deuxième question porte sur le tourisme d'asile au départ du Kazakhstan et d'autres pays.

L'émission consacrée par VTM à ce phénomène montre qu'il s'agit d'une activité très florissante.

Combien de demandes d'asile émanant de Kazakhs ont été introduites en novembre et en décembre 2000? Est-il exact qu'aucun demandeur d'asile n'a encore été reconnu? Combien de demandeurs d'asile originaires du Kazakhstan ont été définitivement déboutés? Pourquoi seulement 33 des 2500 demandeurs d'asile kazakhs ont-ils été expulsés? Combien de Kazakhs sont partis volontairement? Une concertation a-t-elle été organisée avec les pays voisins? Pourquoi la Convention de Dublin n'est-elle pas appliquée aux Kazakhs? Pourquoi de nombreux Kazakhs sont-ils en possession d'un visa allemand ou français? Combien de Kazakhs seront rapatriés? Quelles mesures seront prises pour dissuader les Kazakhs de demander l'asile dans notre pays? Les ressortissants d'autres pays d'Europe orientale sont-ils soumis à une réglementation plus sévère en matière de visa? La Convention de Dublin sera-t-elle appliquée aux demandeurs d'asile originaires de ces pays?

Ma troisième question concerne le renforcement des contrôles aux frontières entre le 26 décembre et le 10 janvier, conformément à une décision du Conseil des ministres du 22 décembre 2000.

Pourquoi cette décision a-t-elle été prise? Combien d'hommes ont été engagés dans cette opération? Comment ces contrôles ont-ils été opérés?

controles uitgevoerd? Hoeveel illegalen werden opgepakt? Wat waren de meest voorkomende nationaliteiten? Wat is ermee gebeurd? Hoeveel dienden alsnog een asielaanvraag in? Wat is de globale evaluatie van die grenscontroles?

Mijn vierde vraag gaat over het aantal asielaanvragen en uitwijzingen in 2000.

Verschillende cijfers doen de ronde. Vandaar mijn vraag naar correcte cijfers.

Hoeveel asielaanvragen zijn er ingediend in het jaar 2000 in het algemeen en in de maanden november en december in het bijzonder? Tot welke nationaliteit behoren deze aanvragers? Om hoeveel personen gaat het in werkelijkheid, want in één aanvraag kunnen verschillende kinderen verwerkt zijn?

Wat is momenteel de totale achterstand bij de asielaanvragen? Dat cijfer moet momenteel boven de 45.000 liggen, vermits er in oktober al een achterstand van 40.000 dossiers was.

Hoeveel uitwijzingen gebeurden er in het jaar 2000, vrijwillig en gedwongen? Wat bedoelt de heer Dassen met een slaagpercentage van 71 procent, tegenover 50 procent in het verleden? Hoeveel personen kregen het bevel om het grondgebied binnen de vijf dagen te verlaten? Hoeveel personen werden opgesloten en nadien gerepatrieerd? Hoeveel personen zijn er in het jaar 2000 na hun repatriëring terug op het Belgisch grondgebied aangetroffen?

02.07 Jacques Lefevre (PSC): Iedereen heeft de trieste aanblik gezien van die duizenden wachtenden op de stoep van de dienst Vreemdelingenzaken, die slechts 150 à 250 dossiers per dag kan verwerken. Kadert dit schouwspel misschien in een ontradingcampagne? Hoe komt het dat de regering die situatie niet heeft voorzien en voorkomen?

Kleine kinderen hebben in sommige gevallen 48 uur moeten wachten op melk of een schone luier. Dit komt bijna neer op het niet verlenen van hulp aan personen in nood.

De stroom vluchtelingen blijft aanzwellen. Als de toestroom niet ingeperkt wordt, zullen de opvangcentra allemaal binnen twee maanden vol zitten. De grenscontroles zijn veeleer een show die ten behoeve van de media wordt opgevoerd te noemen dan een waarlijk doeltreffende operatie. Wat is de balans daarvan? Brengt de regering ons imago in het buitenland door die opeenstapeling van geïmproviseerde maatregelen niet nog meer

Combien de clandestins ont été interceptés? Quelles nationalités étaient les plus représentées? Quel sort a-t-on réservé aux personnes interceptées? Combien ont introduit une demande d'asile? Quelle est l'évaluation globale de ces contrôles aux frontières?

Ma quatrième question a trait au nombre des demandes d'asile et des expulsions en l'an 2000.

Plusieurs chiffres circulant à ce propos, j'aimerais que vous me communiquiez les chiffres exacts. Combien de demandes d'asile ont été introduites, en particulier au cours des mois de novembre et de décembre? Quelle était la nationalité des demandeurs? De combien de personnes s'agit-il en réalité, une demande pouvant s'étendre à plusieurs enfants? Quel est l'arriéré actuel? L'arriéré concernant déjà 40.000 dossiers au mois d'octobre, l'arriéré actuel doit porter sur plus de 45.000 dossiers. Combien d'expulsions ont été effectuées en 2000, sur une base volontaire ou par la contrainte? Comment convient-il d'interpréter les propos de M. Dassen lorsque celui-ci évoque un taux de réussite de 71 pour cent, par rapport à 50 pour cent dans le passé? Combien de personnes ont reçu l'ordre de quitter le territoire dans les cinq jours? Combien de personnes ont été mises en détention avant d'être rapatriées? Au cours de l'an 2000, combien de personnes ont été interceptées à nouveau sur notre territoire alors qu'elles avaient été rapatriées?

02.07 Jacques Lefevre (PSC): Tout le monde a pu voir le triste spectacle de ces milliers de personnes qui attendent devant l'Office des étrangers alors que celui-ci ne peut traiter que 150 à 250 dossiers par jour. Cela fait-il partie d'une campagne de dissuasion? Pourquoi le gouvernement n'a-t-il pas pu prévoir et anticiper cette situation?

Des enfants en bas âge ont attendu 48 heures avant de recevoir un biberon ou un linge. On frise, là, la non-assistance à personne en danger.

Le nombre de réfugiés continue à augmenter. Les centres d'accueil seront tous remplis d'ici deux mois si le phénomène ne se résorbe pas. Les contrôles aux frontières tiennent plus du show médiatique que de l'opération efficace. Quel en est le bilan? Le gouvernement ne crée-t-il pas, par l'accumulation de ces mesures improvisées, une nouvelle altération de notre image de marque à l'étranger? L'objectif de réduction du nombre des étrangers se

schade toe ? Men is er hoe dan ook niet in geslaagd het aantal vreemdelingen dat zijn opwachting maakt aan onze grenzen te verminderen, zoals de bedoeling was.

Afgelopen weekend heeft de regering 33 Kazachen uitgewezen. Waarom heeft men opnieuw gekozen voor een collectieve uitwijzing, terwijl er al een rechtsvordering tegen ons land aanhangig is bij het Europese Hof voor de rechten van de mens, naar aanleiding van de collectieve uitwijzing van zigeuners ? Zal ons land zijn verantwoordelijkheid opnemen, in het besef dat de Kazachen in hun land van herkomst gediscrimineerd worden ? Bovendien zou Kazachstan zijn internationale verplichtingen niet nakomen. Hoeveel heeft de repatriëring van die Kazachen gekost ?

02.08 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Het Belgische asielbeleid is desastreus. De toevloed is sedert het aantreden van deze regering sterk toegenomen. De regering wilde een driesporenbeleid volgen met de regularisatie, een snel-Belgwet en uitwijzingen. Alleen de eerste twee punten werden uitgevoerd.

Vorig jaar liepen 42.193 aanvragen binnen. Momenteel vangen we 4,3 asielzoekers op per duizend inwoners, tegenover 1,2 per duizend gemiddeld in Europa.

Het totale aantal uitwijzingen beliep vorig jaar 3.000, het aantal dat de heer Coveliers per maand voorstelde.

De regering heeft de toestand met de hand laten lopen. Ook de premier gaf dit in oktober toe. De reden voor dit chaotische beleid is de verdeeldheid binnen de regering: vice-premier Vande Lanotte verklaarde dat de PS en Ecolo het asielbeleid saboteren.

De regering reageert met paniekvoetbal en de minister start met het opkopen van recreatiedomeinen zoals Hengelhof en Zon en Zee. Dit was een zware flater.

De minister heeft met niemand rekening gehouden en iedereen tegen zich in het harnas gejaagd. Hij reageerde door te stellen dat hij geen inspraak dulde in dit dossier. Is dat de nieuwe debatkultuur van deze regering? Zelfs de meest gematigde mensen zijn nu tegenstanders geworden van dit perverse asielbeleid.

In Antwerpen vernam de geschokte publieke opinie

présentant à nos frontières est, en tous cas, tout a fait manqué.

Le week-end dernier, le gouvernement a expulsé 33 Kazakhes. Pourquoi a-t-on procédé à une expulsion collective alors qu'une action contre la Belgique est pendante devant la Cour européenne des droits de l'homme suite à une expulsion collective de tziganes ? La Belgique assumera-t-elle ses responsabilités sachant que ces Kazakhes sont l'objet de discriminations dans leur pays d'origine ? De plus, il semble que le Kazakhstan ne respecterait pas ses engagements internationaux. Enfin, combien le rapatriement de ces Kazakhes a-t-il coûté ?

02.08 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): La politique belge en matière d'asile est désastreuse. L'afflux de réfugiés a fortement augmenté depuis l'entrée en fonction de ce gouvernement. Ce dernier souhaitait mener une politique d'asile fondée sur trois volets : les régularisations, l'accélération de la procédure de naturalisation et les expulsions. Seuls les deux premiers volets ont été mis en oeuvre.

L'année dernière, 42.193 demandes ont été introduites. A l'heure actuelle nous accueillons en moyenne 4,3 demandeurs d'asile pour mille habitants alors que la moyenne européenne est de 1,2 pour mille habitants.

L'année dernière, le nombre total d'expulsions s'est élevé 3000; M. Coveliers avait avancé le chiffre de 3.000 expulsions par mois.

Le gouvernement a laissé la situation dégénérer. Le premier ministre l'a lui-même avoué au mois d'octobre. Cette politique chaotique est le résultat des divisions au sein du gouvernement : le vice-premier ministre Vande Lanotte a ainsi déclaré que le PS et Ecolo sabotaient la politique d'asile.

Le gouvernement réagit dans la panique et le ministre se met à racheter des centres récréatifs comme Hengelhof et Zon en Zee. Ce fut une grande erreur.

Le ministre n'a tenu compte de personne et il s'est mis tout le monde à dos. Il a réagi en affirmant qu'il ne tolérerait aucune ingérence dans ce dossier. Est-ce un exemple de la nouvelle culture de débat de ce gouvernement ? Même les personnes les plus modérées sont à présent opposées à cette politique d'asile perverse.

A Anvers, un public choqué a appris que les

dat asielzoekers werden opgevangen in hotelkamers tegen een dure dagprijs, ook de aankoop van de vakantiecentra is niet goedkoop. Hoeveel kost dit alles aan de belastingbetaler? Voor het optrekken van de bestaansminima van onze eigen kansarmen is er dit jaar geen geld.

Ondertussen zet de regering met veel bombarie 33 Kazachen het land uit, maar de bevolking trapt hier niet meer in. Ons chaotische beleid schrikt geen enkele asielzoeker meer af. Hier is immers toch alles gratis te krijgen. Nu ze geen OCMW-toelage meer krijgen, zal het zwart werk en de criminaliteit nog stijgen. De enige oplossing is een korte procedure, terwijl de asielzoekers in gesloten centra opgesloten blijven. Het bedrag voor gedwongen uitwijzingen moet opgetrokken worden van 109 miljoen tot 4 miljard, maar daar heeft de regering geen oren naar.

Hoe denkt de minister de achterstand van 45.000 dossiers weg te werken, nu hij heeft gekozen voor het LIFO-systeem (*Last in, first out*)? Ondertussen moeten al die mensen met een oud dossier wel doorbetaald worden door de OCMW's. Op deze manier stevent de minister regelrecht op een tweede regularisatieronde af.

02.09 Pieter De Crem (CVP): Er heerst in dit land een echte asielcrisis. De regering had bij haar aantreden een nieuwe procedure beloofd. Die is er nog altijd niet. De regularisatie heeft een grote toevloed van asielzoekers veroorzaakt. Het readmissiebeleid is een farce.

De herhaaldelijk aangekondigde nieuwe procedure is er dus nog altijd niet. Vanmorgen lezen we dat volgens Pascal Smet de nieuwe procedure er ten vroegste in augustus zal komen. De regering speelt met vuur. Er komen steeds meer asielzoekers bij en haar beleid zorgt voor ontredde bij het personeel.

LIFO is nu het nieuwe toverwoord: diegenen die het laatst binnenkomen, worden eerst behandeld. Gaat dit initiatief uit van de nieuwe commissaris-generaal of van de regering? Zonder oproeping van kandidaten, zonder toetsing, werd de adjunct-kabinetschef van de minister tot commissaris-generaal benoemd. Zullen ook de andere twee topbenoemingen op die wijze gebeuren? Dat is dan het enige resultaat van achttien maanden asielbeleid.

demandeurs d'asile étaient hébergés à prix fort dans des chambres d'hôtel. L'achat de centres de vacances est également une opération coûteuse. Combien tout cela coûtera-t-il au contribuable ? Et dire qu'il n'y a pas d'argent pour augmenter le minimex pour les personnes de chez nous qui se trouvent dans le besoin.

Le gouvernement fait grand cas de l'expulsion de 33 Kasakhs mais la population n'est plus dupe. Notre politique chaotique ne dissuade plus aucun demandeur d'asile puisque chez nous tout s'obtient gratuitement. Dès lors que les demandeurs d'asile ne recevront plus l'allocation, le travail au noir et la criminalité augmenteront. La seule solution consiste à appliquer une procédure courte pendant laquelle les demandeurs d'asile restent dans des centres fermés. Le montant prévu pour les expulsions forcées devrait être porté de 109 millions à 4 milliards mais le gouvernement ne veut pas en entendre parler.

Comment le ministre compte-t-il résorber l'arriéré de 45.000 dossiers dès lors qu'il a opté pour le système LIFO (*Last In, First Out*). Entre-temps, tous ceux qui avaient introduit leur dossier sous l'ancien régime continuent à bénéficier de l'aide du CPAS. En agissant ainsi, le ministre ouvre toutes grandes les portes d'une deuxième opération de régularisation.

02.09 Pieter De Crem (CVP): Ce pays est en proie à une réelle crise en matière de politique d'asile. Lors de son installation, le gouvernement avait promis d'arrêter une nouvelle procédure. Elle n'existe toujours pas. La régularisation a entraîné un afflux massif de demandeurs d'asile. La politique de réadmission n'est qu'une aimable plaisanterie.

Annoncée à plusieurs reprises, la nouvelle procédure n'a toujours pas été mise en place. Ce matin, nous avons lu que Pascal Smet affirme que la nouvelle procédure ne sera pas définie avant le mois d'août au plus tôt. Le gouvernement joue avec le feu. Les demandeurs d'asile sont toujours plus nombreux et la politique gouvernementale suscite le désarroi parmi le personnel.

LIFO est devenu le nouveau mot miracle : ceux qui arrivent en dernier lieu verront leurs dossiers traités par priorité. Cette initiative émane-t-elle du nouveau commissaire général ou du gouvernement ? Le chef de cabinet adjoint du ministre a été nommé commissaire général sans qu'il y ait un appel aux candidats et sans aucun contrôle. Les deux autres nominations importantes se feront-elles de la même manière ? Voilà le seul résultat de 18 mois de politique d'asile.

De regularisatiecommissies zijn een travestie van rechtspraak. Er is een groot verschil tussen de rechtspraak van de Nederlandstalige en de Franstalige kamers. In de Franstalige kamers zitten beoordelaars die eveneens advocaat zijn van aanvragers. Dit kan niet. Er zijn nog nooit zoveel asielzoekers op ons grondgebied aangekomen als in het jaar 2000, de clandestinen niet meegerekend. De minister kondigt al achttien maanden aan dat er minder asielzoekers zullen zijn en dat er strengere grenscontroles komen door grensloketten. Wat weerhoudt hem om die grensloketten te installeren en 24 op 24 uur open te houden? Deze loketten, waar men 24 uur op 24 asiel kan vragen, zullen de aanzuigkracht alleen maar vergroten. Er zijn slechts twee grenscontroles geweest: tussen Battice en Einatten en tussen Martelange en de grenspost met Luxemburg. Tijdens die controles was er op deze twee posten geen verkeer meer, terwijl de andere posten, waar geen controle was, overstelpt werden. Hoe evalueert de minister deze controles?

Onze Schengen-partners veroordelen ons lakse asielbeleid. Hoe reageert de minister op die partners?

Uitwijzingen zijn een spijtig sluitstuk. Hoe gaat men repatriëren? Dertig per dertig? Gaat men elke vlucht twee keer uitvoeren? Gebeurt het met bussen of met vliegtuigen?

Slechts één op twee asielzoekers meldt zich in ons land via officiële weg. Wat men ook doet, de mensen zullen blijven komen en de reden is duidelijk.

We zijn op weg naar een nieuwe regularisatiebeweging. Zal de regering deze op gang brengen en zo ja, zal zij de niet geregulariseerden uitwijzen?

02.10 Jo Vandeurzen (CVP): In kortgeding werd beslist dat het asielcentrum in Hengelhof nog niet kan worden geopend. Veel Limburgers begrijpen niet hoe een deel van dit toeristisch belangrijk domein een andere bestemming kan krijgen.

Wat gebeurt er met het personeel, nu er geen activiteit is? Moet men over zo'n aangelegenheid geen overleg plegen met lokale overheden? Wat zal er gebeuren de dag dat de regering dit domein niet

Les commissions de régularisation sont une parodie de jurisprudence. Une grande différence sépare la jurisprudence suivie par les chambres néerlandophones de celle appliquée par les chambres francophones. Celles-ci comptent en leur sein des examinateurs qui sont aussi avocats de demandeurs. C'est inadmissible. Il n'y a jamais eu autant de demandeurs frappant à la porte de la Belgique qu'en l'an 2000, sans compter les clandestins. Cela fait déjà dix-huit mois que le ministre annonce que le nombre de demandeurs ira décroissant et que des contrôles frontaliers seront renforcés par la mise en place de guichets aux frontières. Qu'est-ce qui l'empêche d'installer ces guichets et de faire en sorte qu'ils restent ouverts 24 heures sur 24 ? Ces guichets, où les demandeurs pourraient solliciter l'asile jour et nuit, ne feront qu'augmenter l'effet de succion. Il n'y a eu que deux contrôles frontaliers : entre Battice et Eynatten, et entre Martelange et le poste-frontière belgo-luxembourgeois. Lors de ces contrôles, il n'y avait plus de transit dans ces deux postes. En revanche, les autres postes, où aucun contrôle n'était effectué, étaient submergés. Comment le ministre évalue-t-il ces contrôles ?

Nos partenaires de Schengen condamnent notre politique d'asile laxiste. Comment le ministre réagit-il à cette condamnation ?

Les expulsions sont un épilogue regrettable. Comment va-t-on procéder au rapatriement ? Va-t-on rapatrier les demandeurs par groupes de trente ? Y aura-t-il chaque fois deux vols ? Ou utilisera-t-on des autocars ?

Un demandeur sur deux seulement arrive dans notre pays par la voie officielle. Quoi que l'on fasse, des réfugiés continueront de venir chez nous, pour une raison évidente.

Nous nous dirigeons vers une nouvelle opération de régularisation. Le gouvernement va-t-il l'initier ? Dans l'affirmative, envisage-t-il d'expulser les personnes qui n'auront pas été régularisées ?

02.10 Jo Vandeurzen (CVP): En référé, il a été décidé que le centre d'Hengelhof ne pouvait pas encore être ouvert. De nombreux Limbourgeois ne comprennent pas comment on a pu donner une autre affectation à cet important domaine à vocation touristique.

Qu'advient-il du personnel, étant donné qu'il n'y a pas d'activité pour l'instant ? En de telles circonstances, ne faudrait-il pas organiser une concertation avec les pouvoirs locaux ? Que se

meer nodig heeft?

02.11 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): De regering heeft een noodmaatregel genomen, namelijk de invoering van nieuwe opvangprocedures per 3 januari 2001. Wat rechtvaardigt die beslissing? Op grond van welke objectieve gegevens werd die beslissing genomen?

Zal het aantal plaatsen in de gesloten centra volstaan? Op grond waarvan maakt u een onderscheid tussen "noodopvangplaatsen" en "opvangplaatsen in de eerste fase van de procedure"? Werden de ONG's en de betrokken overheidsdiensten ingelicht? Werd er rekening gehouden met de sluiting van de dienst Vreemdelingenzaken tussen Kerstmis en Nieuwjaar? Hoe komt het dat AZG noodmaatregelen heeft moeten nemen? De termijn voor de inschrijving op de door de heer Vande Lanotte uitgeschreven aanbesteding is verstreken. Wat is het resultaat? Wanneer zal het bestek klaar zijn? Hoe zal u een keuze maken?

De sluiting van de dienst Vreemdelingenzaken tussen Kerstmis en Nieuwjaar zorgt trouwens voor grote problemen. Zal de nieuwe procedure hier soelaas bieden? Blijven de tenten die werden opgezet voor de opvang van kandidaat-politieke vluchtelingen staan? Tot 15 januari wordt er voorzien in noodopvangplaatsen. Wat gebeurt er daarna?

De **voorzitter**: Ik heb twee bezoeken afgelegd, waarover ik een kort verslag had beloofd.

Ik heb nuttige informatie gekregen, onder meer van de heer Pascal Smet, de nieuwe commissaris-generaal. De organisatie van de opvang van asielzoekers leek me bijzonder chaotisch. De asielzoekers kregen alleen een papier waarop stond dat er geen financiële hulp meer werd gegeven. Ik vraag me ook af waarom de dienst Vreemdelingenzaken de asielzoekers niet in de kazernes ondervroeg.

De tenten waren smerig. Sommigen asielzoekers vonden een zitplaats, anderen niet. Als het de bedoeling was mensen af te schrikken, dan is men daarin geslaagd. De toestand was mensonterend.

02.12 Minister Johan Vande Lanotte (Nederlands): Mijn taak is asielzoekers na hun eerste gesprek bij de dienst Vreemdelingenzaken op te vangen. Vóór dat gesprek valt de opvang onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken. In de afgelopen kerstperiode

passera-t-il le jour où le gouvernement n'aura plus besoin de ce domaine?

02.11 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Le gouvernement a pris une mesure urgente, à savoir la mise en place de la nouvelle procédure d'accueil au 3 janvier 2001. Qu'est ce qui justifie une telle décision? Quels sont les éléments objectifs qui ont été pris en compte pour prendre une telle décision?

Le nombre de places en centres fermés sera-t-il suffisant? Sur quelle base avez-vous établi une différenciation entre « place d'accueil d'urgence » et « place d'accueil dans la première phase de la procédure »? Les ONG et services publics concernés ont-ils été informés? A-t-on tenu compte de la fermeture de l'Office des étrangers entre Noël et Nouvel An? Comment se fait-il que MSF ait dû prendre des mesures d'urgence? L'appel d'offre lancé par M. Vande Lanotte est tombé à échéance. Quel en est le résultat? Quand le cahier de charges sera-t-il finalisé? Comment allez-vous établir votre choix?

Par ailleurs, la fermeture de l'Office des étrangers durant la période Noël-Nouvel An pose des problèmes très importants. La nouvelle procédure remédiera-t-elle à cet état de choses? Les tentes installées pour l'accueil des candidats réfugiés resteront-elles en place? Les places d'urgence sont prévues jusqu'au 15 janvier. Qu'en sera-t-il après cette date?

Le **président**: J'ai effectué deux visites, à propos desquelles je vous avais promis un rapport succinct.

J'ai obtenu des informations utiles, notamment de la part de Monsieur Pascal Smet, le nouveau commissaire général. L'organisation de l'accueil des demandeurs d'asile m'a semblé particulièrement chaotique. Les demandeurs d'asile n'ont reçu qu'un document leur précisant que plus aucune aide financière n'était accordée. Je me demande également pourquoi l'Office des étrangers n'a pas interrogé les demandeurs d'asile dans les casernes.

Les tentes étaient sales. Certains demandeurs d'asile ont trouvé une place pour s'asseoir, d'autres pas. Si l'objectif était de faire peur aux gens, c'est réussi. La situation était scandaleuse.

02.12 Johan Vande Lanotte, ministre (en néerlandais): Je suis responsable de l'accueil des réfugiés ayant déjà passé la première interview à l'Office des Etrangers. Avant cette interview, l'accueil ressortit à la compétence du ministre de l'Intérieur. Durant la période de Noël, nous nous

hebben wij wel voortdurend overleg gepleegd.

Er was geen reden om te wachten met de afschaffing van de financiële hulp door de OCMW's. Vandaar de datum van 3 januari. We hadden in opvang voorzien en vreesden voor een aanzuigeffect als we nóg langer wachten. Toch is de toeloop nog zeer groot gebleken. Geen enkele dienst is op zo'n toeloop voorbereid. We zaten dus met een tijdelijk probleem.

Er werden inderdaad mensen vanuit Duitsland aangevoerd en we wilden ingrijpen.

De OCMW's waren gesloten tussen Kerstmis en Nieuwjaar en net daarom was de dienst Vreemdelingenzaken niet gesloten.

02.13 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Ik zei dat de dienst Vreemdelingenzaken twee weken gesloten was.

02.14 Minister Johan Vande Lanotte (*Frans*): Dat is niet correct. De dienst werkte tussen Kerstmis en Nieuwjaar en tijdens de feesten werd in een tijdelijke opvang voorzien om de sluiting van de OCMW's op te vangen.

02.15 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Waarom moest een NGO dan dringend optreden?

02.16 Minister Johan Vande Lanotte (*Frans*): Dat is een andere zaak: de toestroom was onverwacht groot.

Wij hadden ons helemaal niet aan dat aantal van 1.500 verwacht, maar de onthaalstructuren werden uitgebreid.

02.17 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): De dienst Vreemdelingenzaken behandelt dagelijks 150 tot 250 dossiers.

02.18 Minister Johan Vande Lanotte (*Frans*): De overige asielzoekers werden in een voorlopig centrum opgevangen.

Als er meer dan 200 personen zijn, wordt de rest opgevangen. De OCMW's hebben zelf verklaard dat zij de centra niet hebben "leeggemaakt".

De snelheid heeft niet voor extra problemen gezorgd: het aantal personen zou hetzelfde geweest zijn, men had ze niet naar de OCMW's kunnen doorverwijzen en men had ze in voorlopige centra moeten opvangen. Het aantal personen dat

sommes cependant sans cesse concertés en permanence.

Il n'y avait pas de raison de reporter la suppression de l'aide financière des CPAS. Au contraire, nous avions prévu des places d'accueil et craignons qu'un report génère un effet de succion. Il a, dès lors, été décidé de supprimer l'aide financière dès le 3 janvier. Cependant, l'afflux est resté massif. Aucun service n'est préparé à faire face à une telle affluence.

Des personnes se trouvant en Allemagne ont effectivement été acheminées en Belgique. Nous voulions intervenir en la matière.

Puisque les CPAS étaient fermés entre Noël et Nouvel An, l'Office des Etrangers est resté ouvert.

02.13 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): J'ai indiqué que l'office des étrangers a été fermé pendant 5 jours...

02.14 Johan Vande Lanotte, ministre (*en français*): Ce n'est pas vrai. Il a fonctionné entre Noël et Nouvel-An et un accueil temporaire a été prévu pour suppléer les CPAS inactifs pendant la période des fêtes.

02.15 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Comment se fait-il alors qu'une ONG ait dû intervenir d'urgence ?

02.16 Johan Vande Lanotte, ministre (*en français*): Ca, c'est autre chose: l'affluence de certaines personnes a été surprenante.

Le nombre de 1.500 était tout à fait inattendu mais le dispositif d'accueil a été renforcé.

02.17 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): L'Office des étrangers ne traite que 150 à 250 dossiers par jour.

02.18 Johan Vande Lanotte, ministre (*en français*): L'excédent de candidats a été accueilli dans un centre provisoire.

S'il y a plus de 200 personnes, l'excédent est accueilli. Les CPAS ont eux-mêmes déclaré que les centres n'ont pas été « vidés vers les CPAS ».

La rapidité n'a pas causé de problèmes supplémentaires: le nombre de personnes aurait été identique; elles n'auraient pu être renvoyées vers les CPAS et auraient dû être accueillies en centres provisoires. Le nombre de personnes

nog toestroomt stabiliseert zich nu : de situatie wordt stilaan normaal. Had men nog langer gewacht, dan zou de periode van normalisatie nog langer hebben aangesleept. Wij wilden anticiperen op het in de feiten vastgesteld effect van de aankondiging van de maatregel.

Voor de 33 kandidaten komt er eerst een onderzoek van de financiële betrouwbaarheid. Nadien zal hun technische capaciteit worden onderzocht. Commerciële partners en NGO's zijn bereid daaraan deel te nemen. Deze maand nog zullen wij de lijst opstellen van kandidaten die in aanmerking komen om een en ander te realiseren. Op grond van het bestek zullen wij hen naar hun programma vragen.

(Nederlands) We hebben in Middelkerke en Hengelhof het personeel in dienst genomen. Deze mensen worden nu opgeleid. De centra zullen dan geleidelijk aan worden geopend.

De beslissing is de verantwoordelijkheid van de federale regering en zij moet ze dus nemen. De gemeenten weigeren uiteraard. Overleg vooraf was dus uit den boze. Als de beslissing eenmaal genomen is, kan samen met de gemeenten overlegd worden. De mensen zullen dan begrijpen waarover het gaat. *(Onderbrekingen bij het Vlaams Blok)*

Omdat we niet konden huren, hebben we Hengelhof gekocht. Bij een eventuele verkoop zal uiteraard overleg worden gepleegd met de lokale overheid.

KINA is een organisatie van OCMW's; organisaties kunnen de OCMW's bijstaan bij de opvang. Het waren niet de OCMW's die de verblijfskosten betaalden, de asielzoekers betaalden zelf. Als het OCMW betaalt, wordt dat afgetrokken van de uitkering. Wel hebben sommige OCMW's die een eerste hulp hadden gekregen, zich niet ingespannen om zelf oplossingen te zoeken.

Overschakelen van het ene naar het andere systeem is altijd moeilijk. We hebben ons best gedaan, zo goed en zo kwaad als het ging. Geleidelijk regulariseert de toestand zich: het aantal asielzoekers neemt af en de opvang in de centra is momenteel voldoende. We zullen de versnelde procedure tot een goed eind kunnen brengen. Elk West-Europees land zou door zo'n situatie en toeloop moeilijkheden kennen.

02.19 Minister **Antoine Duquesne** *(Frans)*: In tegenstelling tot wat ik heb gehoord of gelezen, voeren minister Vande Lanotte en ikzelf in

arrivant encore est en cours de stabilisation. La situation est en cours de normalisation. En attendant plus longtemps, le délai de normalisation aurait été encore plus important. Nous avons voulu devancer l'effet d'annonce constaté dans les faits.

Pour les 33 candidats, il y aura un examen de fiabilité financière, tout d'abord. Ensuite, on examinera leur capacité technique. Des groupes commerciaux et des ONG sont disposés à participer. Dans le courant de ce mois, nous allons déterminer la liste des candidats susceptibles de réaliser ce travail. Sur base du cahier des charges, nous leur demanderons alors quel sera leur programme.

(En néerlandais) Nous avons engagé du personnel à Middelkerke et Hengelhof. Ces personnes sont actuellement en formation. Les centres seront donc ouverts progressivement.

La décision incombe au gouvernement fédéral et c'est donc lui qui doit la prendre. Les communes opposent de toute façon un refus. Une concertation préalable n'était donc pas souhaitable. Une fois que la décision est prise, une concertation avec les communes peut être organisée. Les gens comprendront alors de quoi il s'agit. *(Interruptions sur les bancs du Vlaams Blok)*

Comme nous ne pouvions le louer, nous avons acheté Hengelhof. En cas de vente éventuelle, les autorités locales seront évidemment consultées.

KINA est une organisation de CPAS; des organisations peuvent assister les CPAS pour l'accueil. Ce ne sont pas les CPAS mais les demandeurs d'asile qui ont payé les frais de séjour. Si le CPAS paie, le montant est déduit de l'allocation. Des CPAS qui avaient obtenu une première aide n'ont certes pas cherché à trouver eux-mêmes des solutions.

Il est toujours difficile de passer d'un système à l'autre. Nous avons fait ce qui était en notre pouvoir. La situation se régularise peu à peu : le nombre de demandeurs d'asile diminue et l'accueil dans les centres est actuellement suffisant.

Nous pourrions mener à bien la procédure accélérée. N'importe quel pays d'Europe occidentale éprouverait des difficultés face à une telle situation et à un tel afflux.

02.19 **Antoine Duquesne**, ministre *(en français)*: Contrairement à ce que j'ai pu entendre ou lire, le ministre Vande Lanotte et moi-même mettons en

samenspraak met elkaar het door de regering uitgestippelde beleid uit waarbij wij ons ervan bewust zijn dat het om een bijzonder moeilijke opdracht gaat. Daarom plegen onze kabinetten voortdurend overleg. Dit gezegd zijnde en ondanks de talrijke vragen die mij werden gesteld, sta ik erop elke vraag afzonderlijk te beantwoorden, hetzij nu, hetzij schriftelijk, omdat er geen sprake is van manipulatie en omdat de cijfers aantonen dat het noodzakelijk is maatregelen te treffen. Bovendien tonen de cijfers ook aan dat wij reeds resultaten hebben geboekt. De versnelling van de procedures en de afschaffing van de materiële hulp zijn al een vooruitgang. Ik moet een beleid uitvoeren dat en menselijk en vastberaden is. Dat doe ik in samenwerking met mijn collega Vande Lanotte.

(Nederlands) Ik zal nu een stand van zaken geven in verband met het asiel- en immigratiebeleid.

Het aantal asielaanvragen voor 2000 bedraagt 42.691. Het definitieve cijfer zal binnenkort bekend zijn.

(Frans) Er zijn in totaal 1924 Kazachse asielzoekers. In oktober en november werden telkens 124 aanvragen van Kazachen ingediend. Zeshonderd vierenzestig dossiers zijn geheel afgehandeld, vier mensen werden geregulariseerd.

(Nederlands) In november kwamen er 4.408 en in december 4.546 aanvragen binnen.

Voor het jaar 2000 zijn de meeste asielzoekers afkomstig uit Rusland, Kosovo, Iran en Albanië met 2.500 à 3.000 aanvragen voor elk van die landen. Voor Kazakstan, Bulgarije, Kongo en Armenië zijn er 1.000 tot 2.000 aanvragen voor elk van die landen.

In het laatste trimester werd een sterke stijging vastgesteld omwille van de netwerken. De reisagentschappen in Kazakstan zijn daarvan een goed voorbeeld, maar ze bestaan ook in andere landen.

(Frans) Een andere praktijk bestaat erin een visum te verkrijgen in een Schengen-land en dan asiel aan te vragen. De asielzoekers beweren dan dat ze geen paspoort hebben. Hun aantal is dan ook moeilijk te bepalen. Het aantal geschillen voor de Raad van State neemt toe. In 65% van de bij de Raad van State aanhangig gemaakte zaken gaat het om dilatoire verzoeken. Ook de lange duur van de procedure draagt natuurlijk niet bij tot een oplossing.

œuvre, d'une manière solidaire, la politique décidée par le gouvernement, tout en étant conscients des difficultés de la tâche. C'est pourquoi nos cabinets sont en concertation permanente. Ceci dit, malgré les nombreuses questions qui m'ont été posées, je tiens à donner une réponse à chacune d'entre elles, soit maintenant, soit par écrit, parce qu'il n'y a aucune volonté de manipulation et parce que les chiffres démontrent la nécessité de prendre des mesures. En outre, les chiffres démontrent également que nous avons déjà engrangé des résultats. L'accélération des procédures et la suppression de l'aide matérielle constituent déjà des progrès. Je dois mettre en œuvre une politique qui associe humanité et fermeté. J'agis en collaboration avec mon collègue Vande Lanotte.

(En néerlandais) Je vais à présent faire le point sur la situation en ce qui concerne la politique d'asile et d'immigration.

Pour l'an 2000, il y a eu 42.691 demandes d'asile. Le chiffre définitif sera connu d'ici peu.

(En français) Le nombre de demandeurs d'asile kazakhes est de 1.924. En octobre et en novembre, on en a comptabilisé 124 pour chacun de ces mois. Six cent soixante-quatre dossiers sont arrivés au terme de la procédure et quatre cas ont été régularisés.

(En néerlandais) En novembre, on a dénombré 4.408 demandes et 4.546 en décembre.

Pour l'an 2000, la plupart des demandeurs d'asile proviennent de Russie, du Kosovo, d'Iran et d'Albanie avec 2.500 à 3000 demandes pour chacun de ces pays. Pour le Kazakhstan, la Bulgarie, le Congo et l'Arménie on dénombre 1.000 à 2.000 demandeurs pour chacun de ces pays.

Au cours du dernier trimestre, on a pu constater une forte augmentation des demandes en raison de l'activité des réseaux. Les agences de voyage au Kazakhstan sont un bon exemple de la manière dont fonctionnent ces réseaux mais de telles agences existent aussi dans d'autres pays.

(En français) Une autre pratique vise à obtenir un visa dans un pays Schengen puis à demander l'asile. Lors de cette demande, les demandeurs prétendent ne pas disposer d'un passeport. Leur nombre est donc difficile à déterminer.

Par ailleurs, le contentieux gonfle devant le Conseil d'État. Les demandes dilatoires représentent 65% des cas qui lui sont soumis. Enfin, la longueur de la procédure n'arrange rien.

(Nederlands) Op 1 oktober 1999 bereikte de regering een akkoord over een vereenvoudigde en versnelde asielpcedure en een veralgemening van de hulp in natura. Een voorontwerp van asielwet bestaat sinds april. Het zal binnenkort naar de Raad van State worden gestuurd.

(Frans) Ik heb er mij samen met Johan Vande Lanotte moeten van vergewissen dat in de nodige middelen zou worden voorzien, gelet op het kostenplaatje van die hervorming. Wanneer men voorziet in een jurisdictionele instantie met volledige rechtsmacht, dan neemt de procedure ondanks de geleverde inspanningen een zekere tijd in beslag.

De oplossing bestaat erin over een toereikend aantal magistraten te beschikken om tegelijkertijd verscheidene dossiers te kunnen behandelen.

Ik heb erop aangedrongen dat men zou voorzien in een begrotingsprovisie omdat het momenteel onmogelijk is daar een precies cijfer op te kleven.

Het kostenplaatje van een status quo zal hoe dan ook hoger liggen. De snellere procedure zal het mogelijk maken de duur van de tenlasteneming in te korten en zal dus besparingen opleveren.

(Nederlands) Anderzijds nam mijn collega Vande Lanotte de maatregel om de financiële hulp te vervangen door materiële hulp.

(Frans) De inwerkingtreding van de beslissing om voortaan materiële steun toe te kennen moest vervroegd worden. Het aantal asielzoekers is de jongste tijd sterk toegenomen. Die mensen hoopten immers nog financiële hulp te genieten, waarmee ze dan de mensensmokkelaars en netwerken zouden kunnen betalen. Die laatsten willen wij evenwel net oprollen. Daarom werden ook de grenscontroles opgevoerd.

Op 9 januari werden er bij dergelijke controles 1062 mensen onderschept. Dat waren daarom niet allemaal illegalen. Het ging vooral om Afghanen, Turken en Kosovaren. De aan de grens tegengehouden vreemdelingen werden teruggestuurd naar het land waar ze vandaan kwamen. De operatie werd op 10 januari om 6 uur afgeblazen, en het is dan ook nog te vroeg om met een gedetailleerde evaluatie voor de dag te komen. De controles tonen duidelijk aan dat er geen sprake is van het door sommigen hier gelaakte gebrek aan vooruitziendheid.

(Nederlands) Gedurende een aantal weken zullen er nog verscherpte controles zijn in de omgeving van grensposten die veel worden gebruikt door asielzoekers. De instroomcijfers zullen nauwlettend

(En néerlandais) Le 1er octobre 1999, le gouvernement est parvenu à un accord concernant la simplification et l'accélération de la procédure d'asile ainsi que sur la généralisation de l'octroi d'une aide en nature. Un avant-projet de loi en matière d'asile existe depuis le mois d'avril et sera bientôt transmis au Conseil d'Etat.

(En français) J'ai dû m'assurer, avec Johan Vande Lanotte, que les moyens seraient assurés, cette réforme ayant un coût. Quand on prévoit, en effet, une instance à caractère juridictionnel de pleine juridiction, malgré les efforts consentis, la procédure demande un certain temps.

La solution est de pouvoir disposer d'un nombre suffisant de magistrats pour traiter en même temps plusieurs dossiers. J'ai insisté pour qu'on prévienne une provision budgétaire car on ne peut, à l'heure actuelle, prévoir un coût précis. Le coût d'un *statu quo* sera de toute façon plus élevé. L'accélération de la procédure permettra de diminuer la durée de la prise en charge et entraînera donc des économies.

(En néerlandais) Mon collègue Vande Lanotte a, par ailleurs, pris la décision de remplacer l'aide financière par une aide matérielle.

(En français) La date d'entrée en vigueur de l'aide en nature a dû être avancée. Le nombre de demandeurs d'asile a donc considérablement augmenté ces derniers temps. En effet, ces personnes espèrent bénéficier de l'aide financière afin de rembourser les passeurs et les filières. Or, nous entendons lutter contre ces derniers. C'est pourquoi nous avons intensifié les contrôles aux frontières.

En date du 9 janvier, 1.062 personnes ont été interceptées lors de ces contrôles sans que toutes soient en situation illégale. Parmi ces personnes, les plus nombreuses étaient de nationalité afghane, turque ou kosovare. Ces personnes, arrêtées à la frontière, ont été renvoyées vers les pays dont elles venaient. Une évaluation précise ne peut être faite à l'heure actuelle, l'opération prenant fin le 10 janvier à 6 heures. Ces contrôles démentent le manque de prévoyance que d'aucuns dénoncent ici.

(En néerlandais) Pendant quelques semaines, des contrôles accrus seront encore effectués aux abords des postes frontières qui ont souvent servi de lieu de passage aux demandeurs d'asile. Les

worden gevolgd. Het is juist dat de controles de toestroom bij de dienst Vreemdelingenzaken niet hebben kunnen indijken. Daarvoor bestaan verschillende redenen.

(Frans) Onze grenzen zullen nooit volledig ondoordringbaar zijn. Dat mag dan wenselijk zijn, haalbaar is het niet. Sommige vreemdelingen die zich al op ons grondgebied bevonden, hebben het statuut van vluchteling aangevraagd nog voor de financiële steun afgeschaft werd. Anderen geraken de grens gemakkelijk over met een Schengenvism en vragen dan in ons land het statuut van vluchteling aan. De Schengenlanden moeten dan ook nauwer samenwerken en wellicht ook het verdrag wijzigen.

(Nederlands) De dienst Vreemdelingenzaken heeft de situatie moeten aanpakken met de middelen waarover ze beschikte. De kritiek erop is onverantwoord.

In het bureau Vluchtelingen werden 60 personen aangeworven. De wachtzaal werd heringericht. Er zijn evenwel grenzen aan de registratiecapaciteit.

(Frans) Er zijn onvoorspelbare elementen zoals de beschikbaarheid van tolken wier afwezigheid de onmiddellijke behandeling van bepaalde gevallen kan verhinderen.

In de toestroom moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen drie groepen: de nieuwen, zij die moeten terugkomen en zij die zich opnieuw moeten melden voor de behandeling van hun dossier of de beslissing terzake.

(Nederlands) De ramingen stemmen helemaal niet overeen met de werkelijke toeloop. Het reële cijfer, 1.250 aanvragen per dag, overtreft het gemiddelde van alle Europese landen. Zodoende kunnen we niet alle aanvragen dag na dag registreren.

Deze situatie zal niet blijven duren aangezien nieuwe kandidaten ontmoedigd worden door de afschaffing van de financiële hulp. De kandidaten die van deze maatregel nog niet op de hoogte waren bij hun vertrek zullen de rij voor de dienst Vreemdelingenzaken nog tijdelijk doen aangroeien. Deze overgangperiode zou echter van korte duur moeten zijn.

(Frans) De cijfers bevestigen die toestand. Het vluchtelingenaantal daalde dagelijks met 200 eenheden. Mijn administratie zal per dag 200 aanvragen kunnen registreren. Ik heb mijn ambtenaren gevraagd zich zelf naar de opvangcentra te begeven zodat nutteloze verplaatsingen worden voorkomen.

chiffres des entrées seront examinés attentivement. Il est exact que les contrôles n'ont pas permis d'endiguer l'afflux auprès de l'Office des étrangers. Il y a à cela plusieurs raisons.

(En français) L'imperméabilité de nos frontières ne peut être absolue. Même si elle est souhaitable, elle n'est pas réalisable.

Certains étrangers, qui se trouvaient déjà sur notre territoire, ont demandé le statut de réfugié, avant la suppression de l'aide financière. D'autres, ayant obtenu un visa Schengen, passent facilement nos frontières et viennent demander un statut de réfugié dans notre pays. Nous devons donc accroître la collaboration entre les états Schengen et sans doute modifier la convention.

(En néerlandais) L'Office des étrangers a dû faire face à la situation avec les moyens dont il disposait. Les critiques qui lui sont adressées sont injustifiées.

60 personnes ont été engagées au bureau chargé des réfugiés. La salle d'attente a été réaménagée. La capacité d'enregistrement a toutefois ses limites.

(En français) Il existe des impondérables, comme la disposition d'interprètes dont l'absence peut empêcher de traiter immédiatement certaines situations.

Il existe donc trois types de flux de demandeurs, à savoir les nouveaux, ceux qui doivent revenir et ceux qui doivent se présenter à nouveau pour traitement ou décision de leur demande.

(En néerlandais) Les estimations ne correspondent nullement à l'afflux réel. Le chiffre réel, qui est de 1250 demandes sur une base journalière, dépasse la moyenne européenne. Même l'enregistrement quotidien des demandes introduites le jour-même est donc irréalisable.

Cette situation ne perdurera pas étant donné que la suppression de l'aide financière dissuadera les nouveaux candidats. Durant une période transitoire, les candidats qui n'étaient pas au courant de cette mesure au moment de quitter leur pays contribueront à allonger davantage encore la file humaine devant l'Office des Etrangers. Cette période de transition devrait cependant être brève.

(En français) Les chiffres confirment cet état de choses. Le nombre de réfugiés a diminué de 200 unités, chaque jour. Mon administration va pouvoir enregistrer 200 demandes par jour. J'ai demandé à mes agents de se rendre eux-mêmes dans les centres d'hébergement afin d'éviter les déplacements inutiles.

Het klopt niet dat ik mij dit probleem niet meer aantrek. Mijn collega's en ikzelf waakten ervoor dat voor alle noodsituaties een oplossing werd aangereikt.

Ik heb de dienst Vreemdelingenzaken en het bestuur van de stad Brussel samengebracht. Het stadsbestuur weigerde de vestiging op de oorspronkelijke voorgestelde site. Op 23 december is een akkoord gesloten betreffende de vestiging van zes als "wachtzaal" dienst doende tenten in de nabijheid van de Dienst Vreemdelingenzaken. Het Rode Kruis en de civiele bescherming hebben ook hun steun verleend.

De problemen inzake de noodopvang zouden rond 15 januari opgelost moeten zijn. Wij zullen echter een evaluatie maken. Wij behouden de opvangplaatsen in Sint-Pieters-Woluwe, die moeten volstaan voor de noodopvang.

(Nederlands) Benevens het ontradend effect van de afschaffing van de financiële steun voorziet het wetsontwerp ook in een decentralisering van de aanvragen.

(Frans) De ervaring van de jongste dagen toont aan dat dankzij de oprichting van opvangcentra de problemen inzake het levensonderhoud van de vluchtelingen zullen kunnen worden opgelost en hun aanvragen binnen vijf dagen zullen kunnen worden behandeld.

Terwijl de achterstand bij de dienst Vreemdelingenzaken met de helft is teruggedrongen, blijft de achterstand bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nog aanzienlijk.

Elk dossier vereist een snelle beslissing, wat niet betekent dat de duur en de kwaliteit van het onderzoek hieronder zullen leiden. Hoger beroep blijft uiteraard mogelijk. Vooral tijdens een drukke periode, zoals we die onlangs kenden, is het onmogelijk alle aanvragen de dag zelf te registreren. Bovendien kunnen alle zaken niet tegelijkertijd worden afgehandeld. Wij moeten duidelijk prioriteiten vaststellen.

De situatie werd ernstig genomen. De dienst Vreemdelingenzaken bleef trouwens open in tegenstelling tot andere besturen.

De commissie voor de Regularisaties zet haar werkzaamheden voort. Er werden al 1870

Il est faux d'affirmer que je me suis désintéressé du problème. Mes collègues et moi avons veillé à ce qu'une solution soit apportée à toutes les situations de détresse.

J'ai réuni l'Office des étrangers et les autorités de la ville de Bruxelles. Celles-ci ont refusé l'installation sur un premier site. Le 23 décembre, un accord a été conclu pour que six tentes, servant de « salle d'attente », soient dressées à proximité de l'Office. La Croix-Rouge et la protection civile ont également apporté leur aide.

Les problèmes d'hébergement d'urgence devraient prendre fin aux environs du 15 janvier, mais nous procéderons à une évaluation. Nous maintenons une capacité d'hébergement à Woluwé-Saint-Pierre; celle-ci devrait suffire aux besoins d'urgence.

(En néerlandais) Outre l'effet dissuasif de la suppression de l'aide financière, le projet de loi prévoit également une décentralisation des demandes.

(En français) L'expérience des derniers jours montre que la création des centres d'hébergement permettra de résoudre les problèmes de subsistance des réfugiés et de traiter leur demande dans les cinq jours.

L'arriéré du Commissariat aux Réfugiés et aux Apatrides est encore important, contrairement à celui de l'Office des étrangers qui a diminué de moitié.

Pour chaque dossier, une décision doit intervenir rapidement. La durée et la qualité de l'examen n'en seront pas réduits pour autant. Bien entendu, un recours est aussi toujours possible. Toutes les demandes ne peuvent toutefois être enregistrées le jour-même, surtout au cours d'une période comme celle que nous avons connue. De plus, il n'est pas possible de tout faire en même temps. Nous devons bien fixer des priorités.

La situation a donc été traitée avec sérieux et les portes de l'Office des étrangers sont restées ouvertes, contrairement à celles d'autres administrations.

En ce qui concerne les régularisations, la commission de régularisation poursuit ses travaux.

beslissingen genomen, die betrekking hebben op 2500 personen. Wij waken ervoor dat het beheersplan wordt gerespecteerd. Dankzij de verhoging van het werktempo van het secretariaat en van de kamers kon de achterstand worden opgeslorpt. Het secretariaat onderzoekt 4000 dossiers waarvan slechts 30% naar de kamers wordt doorverwezen. Bij de behandeling van de overige dossiers wordt gewoonweg de wet toegepast. Juni en mei zijn "reservemaanden" die ons de mogelijkheid moeten bieden de achterstand weg te werken. Begin februari moet het in het beheersplan vastgestelde streefgetal worden bereikt. Daartoe moeten de kamers de wet op humane wijze toepassen, maar ook de termijnen in acht nemen. De adviezen betreffende de naleving van de openbare orde moeten ten laatste op 15 januari worden overgezonden.

De termijnen zullen dus worden nageleefd. Er komt echter geen tweede regularisatiecampagne.

Wat de verwijdering betreft, waren er in 2000 5382 uitwijzingen en 6067 gedwongen repatriëringen. In meer dan 71% van de gevallen kende de repatriëring een positieve afloop. Uiteindelijk verlieten iets meer dan 10.000 personen ons land. Sommigen vertrokken bovendien vrijwillig.

(Nederlands) Ik heb geen mediashow georganiseerd rond de vlucht naar Kazakstan en ben niet verantwoordelijk voor de mediabelangstelling in een periode waarin weinig nieuws te rapen valt.

(Frans) Persoonlijk vind ik dat journalisten die uitwijzingen per se willen bijwonen zich aan een betreurenswaardige vorm van verslaggeving bezondigen. Om redenen van waardigheid wens ik dat die uitwijzingen op discrete wijze gebeuren en dat uitgeprocedeerde asielzoekers vrijwillig naar hun land van herkomst terugkeren. 33 mensen werden gerepatriëerd. Een buitenlandse overheid mag nooit de toelating krijgen de dossiers in te zien. De delegatie van Kazakstan tussen 30 november en 20 december bestond uit twee ambtenaren die voor de identificatie bevoegd zijn. Met Kazakstan werd geen akkoord bereikt over de behandeling van de asielaanvragen. Sommige koppels werden gescheiden op grond van het aantal beschikbare plaatsen, maar zij konden telefonisch in contact blijven. Zij werden zo vlug mogelijk herenigd, maar ze werden in aparte vleugels geplaatst. Toch konden zij elkaar urenlang per dag ontmoeten in een afzonderlijke ruimte. Een onafhankelijke instantie onderzocht elk individueel dossier en kwam niet tot de conclusie dat er sprake was van vervolging. Het gaat echter niet om een globaal

1.870 décisions ont été rendues concernant 2.500 personnes. Nous veillons à ce que le plan de gestion soit respecté. Le retard est résorbé par un rythme accru au sein du secrétariat et des chambres. Le secrétariat assure une production de 4.000 dossiers dont 30 % seulement sont dirigés vers les chambres, les autres étant traités par une application pure et simple de la loi. Les mois de mai et de juin sont des mois de réserve devant permettre de résorber les retards. Début février, le solde prévu dans le plan de gestion devra être atteint. Pour ce faire, les chambres devront appliquer la loi de façon humaine, mais en respectant les délais. Les avis concernant le respect de l'ordre public devront être fournis le 15 janvier au plus tard.

Les délais seront donc respectés, mais une seconde opération de régularisation n'aura pas lieu.

Quant aux éloignements, en 2000, 5.382 expulsions et 6.067 rapatriements forcés ont été effectués. Plus de 71 % de ces rapatriements ont connu une issue positive. Bref, un peu plus de 10.000 personnes ont quitté notre territoire. De plus, certains sont partis volontairement.

(En néerlandais) Je n'ai pas organisé de show médiatique à propos du vol à destination du Kazakhstan et je ne suis pas responsable de l'intérêt que les médias y ont consacré à une époque de l'année où les nouvelles sont rares.

(En français) Personnellement, je trouve déplorable une certaine forme d'acharnement médiatique à assister à ces expulsions. Pour des raisons de dignité, je souhaite que ces expulsions se fassent dans la discrétion et que les retours se fassent sur une base volontaire. 33 personnes ont été rapatriées. L'accès aux dossiers n'est jamais autorisé à une autorité étrangère. La délégation kazakke entre le 30 novembre et le 20 décembre était composée de deux fonctionnaires ayant compétence d'identification. Il n'y a pas eu d'accord avec le Kazakhstan quant au traitement des demandes d'asile. Certains couples ont été séparés en fonction du nombre de places disponibles mais ont pu rester en contact par téléphone. Ils ont été rassemblés dès que possible, mais dans des ailes séparées. Les membres d'un couple pouvaient néanmoins se rencontrer, plusieurs heures par jour, dans un local séparé. Une instance indépendante a examiné chaque dossier individuel et n'a pas conclu à l'existence de persécutions. Il ne s'agit cependant pas d'un avis global sur la situation au Kazakhstan. Le HCR n'est pas intervenu et l'Organisation

advies over de toestand in Kazakstan. Het HCV is niet tussenbeide gekomen, en afgevaardigden van de Internationale Organisatie voor de migratie stonden in voor het onthaal op de luchthaven. De commandant van het vliegtuig besloot om naar Zaventem terug te keren op grond van de door de Russische luchtvaartinstanties verstrekte meteorologische informatie, en dit voor het "no return point". 55 personen zorgden voor de begeleiding. Er werd niet opgetreden. De Kazakken bleven kalm.

De vlucht is slechts een uitvoeringsmaatregel die past in het door de regering vastgestelde uitwijzingsbeleid. De vrijwillige terugkeer, de gedwongen terugkeer, de geëscorteerde terugkeer en de speciale vluchten maken allen deel uit van dit beleid, dat wordt voortgezet.

Het betreft een aanzienlijke inspanning die een tweeledige effect beoogt: duidelijk maken dat België niet het door sommigen beschreven paradijs is en dat wie niet aan de asielvoorwaarden voldoet, wordt teruggestuurd. Bovendien stijgt op die manier het aantal personen dat vrijwillig terugkeert. Ook worden de betrokken landen er aldus op gewezen dat zij de criminele uitbuiting van de migratiestromen een halt moeten toeroepen. Ik bezocht Oekraïne, Roemenië en Bulgarije waar ik bepaalde beloftes bedong.

Volgende maandag vertrek ik naar Slowakije. Enkele weken later trek ik naar Rusland. Samen met de eerste minister zal ik ook een bezoek brengen aan de buurlanden met het verzoek de samenwerking te versterken.

Als er geen enkele vorm van Europese solidariteit komt, zullen de door België geleverde inspanningen ontoereikend zijn. Waarom wordt er uitgaande van gemeenschappelijke programma's terzake geen gemeenschappelijk repatriëringsbeleid ingesteld? De regering en ikzelf blijven erbij dat dit politiek gezien de enige oplossing is.

02.20 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Ik reken erop dat de minister de nodige maatregelen treft én uitvoert om de omstandigheden waarin de asielzoekers worden opgevangen te verbeteren, zodat er niet langer op privé-organisaties als Artsen zonder Grenzen worden gesteund.

02.21 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik stel vast dat Agalev en Ecolo nog in de mooie belofte geloven. Het is alsof de minister voor het eerst geconfronteerd wordt met de problematiek. Ik neem geen vrede met de algemene maatregelen die de

Internationale pour les Migrations était représentée pour l'accueil à l'aéroport. Le commandant de l'avion a décidé de rebrousser chemin sur la base des informations météorologiques fournies par les autorités aéronautiques russes avant le point de *non return*. L'accompagnement se composait de 55 personnes. Aucune intervention n'a été accomplie. L'attitude des Kazakhes a été calme.

Ce vol n'est qu'une mesure d'exécution de la politique d'éloignement décidée par le gouvernement. Cette politique comporte des retours volontaires, des retours forcés, des retours avec escorte, des vols spéciaux. Cette politique se poursuivra.

Il s'agit d'un effort important ayant un effet double, faire savoir que la Belgique n'est pas le paradis décrit par certains et que ceux qui n'entrent pas dans les conditions d'asile sont renvoyés. De plus, cela accroît le nombre de retours volontaires. Cela démontre aux pays concernés qu'ils doivent endiguer l'exploitation criminelle des flux migratoires. Je suis allé en Ukraine, en Roumanie et en Bulgarie, où j'ai obtenu certains engagements.

Dès lundi prochain, je me rendrai en Slovaquie puis, dans quelques semaines, en Russie. Le premier ministre et moi-même nous rendrons aussi dans des pays voisins afin de demander une plus grande coopération.

Les efforts consentis par la Belgique ne seront pas suffisants si aucune solidarité européenne ne se dessine. Pourquoi ne pas mettre en place une politique commune de rapatriement via des programmes communs de rapatriement? De toute façon, pour moi et pour le gouvernement, il n'y a pas d'autre politique possible.

02.20 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): J'espère que le ministre prendra et concrétisera les mesures nécessaires pour améliorer les conditions d'accueil réservées aux demandeurs d'asile, afin qu'il ne faille plus compter sur le soutien d'organisations privées telles que "Médecins sans frontières".

02.21 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Je constate qu'Agalev et Ecolo croient encore aux belles promesses. C'est comme si le ministre était confronté pour la première fois à la problématique. Les mesures générales annoncées par le ministre

minister aankondigt.

Ik ben bezorgd om wat nu gebeurt met het commissariaat-generaal. Het mandaat van de heer De Smedt liep nog tot februari 2002. Hij werd onder druk gezet om af te treden omdat hij de minister stoorde. De benoeming van de heer Smet past wel in zijn beleid, maar doet vragen rijzen over de onafhankelijkheid en objectiviteit van het commissariaat-generaal.

De minister kondigt grenscontroles aan. Er werden maar 500 personen opgepakt. De minister kan beter stoppen met maatregelen aan te kondigen die toch niets opleveren. De minister faalt zowel inzake asielbeleid als inzake politiebeleid. Hij is de achillespees van deze regering.

02.22 Karine Lalieux (PS): Ik verheug mij over de maatregelen die genomen werden. Wel hadden zij vroeger kunnen uitgevoerd worden vermits u op de hoogte bent van de situatie. Zo had men de moeilijke beelden kunnen voorkomen die de media hebben uitgezonden.

02.23 Pieter De Crem (CVP): De opmerkingen van de heer Van Hoorebeke zijn terecht. Zeker de manier waarop de afhandeling van het asielprobleem voorgesteld wordt in de media is bewustzijnsvernuwend. De minister bewierookt de heer Smet die anderhalf jaar lang zijn kabinetsmedewerker was. Natuurlijk loopt hij in de pas van de minister. De voormalige commissaris-generaal is door de minister wel monddood gemaakt omdat hij niet in de pas liep.

In Vlaanderen denkt men dat Koen Dassen minister van Binnenlandse Zaken is in plaats van kabinetschef.

Volgens de minister zit iedereen fout in het asioldossier. Toch is het zijn beleid dat faalt. De minister moet stoppen met de mensen een rad voor de ogen te draaien. De materiële hulp is enkel mogelijk voor zover de regering huisvesting vindt. Veel OCMW-voorzitters hebben niet de nodige huisvesting en huren woningen op de privé-markt. Deze asielzoekers blijven recht hebben op financiële steun. Zo blijft het geld naar de huisjesmelkers gaan. Het is vooral het spreidingsbeleid dat volledig faalt. De procedures terzake functioneren niet langer en moeten worden aangepast. Het oorspronkelijke doel van de spreiding is al lang voorbijgestoken.

Tot slot vraag ik de ministers nogmaals of de regering zinnens is een nieuwe regularisatieoperatie

ne me satisfont pas.

Ce qu'il advient aujourd'hui du commissariat général me préoccupe. Le mandat de M. De Smedt ne prenait fin qu'en février 2002. Il a été pressé de démissionner parce qu'il dérangeait le ministre. La nomination de M. Smet s'inscrit parfaitement dans cette politique mais soulève des questions quant à l'indépendance et l'objectivité du commissariat général.

Le ministre annonce des contrôles aux frontières. 500 personnes seulement ont été interceptées. Le ministre ferait mieux de ne plus annoncer des mesures qui, de toute façon, restent sans effet. Le ministre échoue en ce qui concerne tant la politique d'asile que la politique policière. Il est le talon d'Achille de ce gouvernement.

02.22 Karine Lalieux (PS): Je suis satisfaite par les mesures qui ont été prises. Elles auraient néanmoins pu être mises en œuvre plus tôt car vous connaissiez la situation. Cela aurait notamment permis d'éviter les images pénibles diffusées par les médias.

02.23 Pieter De Crem (CVP): Les observations de M. Van Hoorebeke sont justifiées. La manière dont les médias présentent la gestion du problème de l'asile est inappropriée. Le ministre encense M. Smet qui, pendant dix-huit mois, a été un collaborateur de son cabinet. Il est évident que sa conduite lui est dictée par le ministre. L'ancien commissaire général a été réduit au silence par le ministre parce qu'il n'était pas assez docile.

En Flandre, on pense que Koen Dassen est ministre de l'Intérieur plutôt que chef de cabinet. Selon le ministre, chacun a tort dans le dossier des demandeurs d'asile. C'est pourtant sa politique qui s'avère inefficace.

Le ministre doit cesser de jeter de la poudre aux yeux. L'aide matérielle n'est possible que pour autant que le gouvernement trouve des logements. De nombreux présidents de CPAS ne disposent pas des logements nécessaires et louent des habitations sur le marché privé. Les demandeurs d'asile conservent leur droit à une aide financière. L'argent continue ainsi à affluer chez les propriétaires qui abusent de la situation. C'est surtout la politique de répartition qui échoue totalement. Les procédures en la matière ne fonctionnent plus et doivent être adaptées. L'objectif initialement fixé pour la répartition est déjà dépassé depuis longtemps.

Enfin, je demande une nouvelle fois aux ministres si le gouvernement a l'intention de mener une

te starten.

02.24 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Het is verbazingwekkend dat de asielzoekers in contact worden gebracht met een afvaardiging uit hun eigen land. Zijzelf en hun familieleden thuis worden op die wijze in gevaar gebracht.

U heeft het over individuele dossiers. Ik vestig uw aandacht op het advies dat door het comité voor emancipatie in verband met koppels werd uitgebracht.

02.25 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Dat minister Vande Lanotte arrogant is, gaf hij zelf toe in een recent kranteninterview. Hij is ook leugenachtig. Sommige asielzoekers zeggen inderdaad dat ze al twee maanden in hotels verblijven, betaald door OCMW's, en dat zij daarbovenop nog een bedrag krijgen.

Het was niet nodig vakantiecentra op te kopen. De heer Vande Lanotte kreeg al heel wat offertes van private tentenfirma's. De miljoenen voor de aankoop van vakantiecentra betekenen een verspilling van belastinggeld vermits voor een gedeelte van deze som tentenkampen kunnen worden gebouwd.

In tegenstelling tot wat vice-premier Vande Lanotte beweert, zitten er in de Leopoldskazerne in Gent wel asielzoekers.

Een deel van de achterstand werd inderdaad weggewerkt, maar inmiddels zijn er weer nieuwe asielzoekers bijgekomen. Ik vrees dat er een nieuwe regularisatie-operatie op komst is.

Het Vlaams Blok stelt voor tijdelijk gesloten opvangcentra aan de grenzen op te richten, zodat de asielzoekers na een korte, maar correcte procedure, onmiddellijk kunnen worden gerepatriëerd.

Moties

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Filip De Man en Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Guido Tastenhoye en Pieter De Crem en mevrouw Michèle Gilkinet
en het antwoord van de minister van Binnenlandse

nouvelle opération de régularisation.

02.24 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Il est étonnant que des demandeurs d'asile soient mis en contact avec une délégation de leur pays d'origine. Ceci les met en danger et met en danger les membres de leur famille qui sont restés au pays.

Vous parlez de dossiers individualisés. J'attire votre attention sur l'avis que le comité d'émancipation a rédigé et qui concerne les couples.

02.25 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Dans une interview récente à un journal, le ministre Vande Lanotte a admis être arrogant. Il est également menteur. Certains demandeurs d'asile affirment effectivement qu'ils résident déjà depuis deux mois dans des hôtels payés par les CPAS et qu'ils reçoivent en plus une somme d'argent.

Il n'était pas nécessaire d'acheter des centres de vacances. Le ministre Vande Lanotte a déjà reçu plusieurs offres de firmes privées qui vendent des tentes. Les millions consacrés à l'achat des centres de vacances sont un gaspillage de l'argent du contribuable puisqu'on aurait pu acheter des camps de tentes pour une fraction seulement de cette somme.

Contrairement à ce que prétend le vice-premier ministre Vande Lanotte, des demandeurs d'asile sont effectivement hébergés dans la caserne Léopold à Gand.

Une partie de l'arriéré a effectivement pu être résorbé mais de nouveaux demandeurs d'asile sont arrivés entre-temps. Je crains qu'une nouvelle opération de régularisation s'annonce.

Le Vlaams Blok propose de créer des centres d'accueil temporaires aux frontières, afin de permettre de rapatrier les demandeurs d'asile aussitôt après une procédure courte mais correcte.

Motions

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Filip De Man et Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Pieter De Crem et Guido Tastenhoye et Mme Michèle Gilkinet et la réponse du ministre de l'Intérieur,
recommande au gouvernement,

zaken,
beveelt de regering aan,
gezien de rampzalige toestand waarin het beleid is terechtgekomen met

- een achterstand van 45.000 dossiers
- 42.000 nieuwe aanvragen in het jaar 2000

om volgende maatregelen "snel en efficiënt" in de praktijk te brengen:

- verkorting van de huidige procedure;
- opvang van asielzoekers in gesloten centra aan de grenzen van ons land op plaatsen waar ze geen overlast kunnen veroorzaken zodat er een einde komt aan het fenomeen dat afgewezen asielzoekers probleemloos in de illegaliteit kunnen onderduiken;
- toekenning van louter materiële (en dus geen enkele financiële) hulp;
- invoering van een lijst met veilige landen zodat wie uit een veilig land komt, onder geen beding kan erkend worden als politieke vluchteling;
- opvang van enkel Europese asielzoekers, door het inschrijven van het territorialiteitsbeginsel in de Conventie van Genève;
- doorverwijzing van asielzoekers naar het land waar ze Europa zijn binnengekomen, zoals voorzien in de Conventie van Dublin;
- effectieve uitwijzing en repatriëring van afgewezen asielzoekers en illegalen;
- actieve opsporing en vervolging van mensenhandelaars, werkgevers die illegalen tewerkstellen en organisaties die illegalen helpen onderduiken."

Een motie van wantrouwen werd ingediend door de heren Pieter De Crem, Marcel Hendrickx en Karel Van Hoorebeke en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Guido Tastenhoye en Pieter De Crem en mevrouw Michèle Gilkinet
en het antwoord van de minister van Binnenlandse zaken,
onttrekt de regering het vertrouwen om het asiel- en vluchtelingendossier op een humane, samenhangende en substantiële wijze aan te pakken, en betreurt de onmogelijkheid van de regeringsmeerderheid om de nodige politieke beslissingen met betrekking tot de nieuwe asielprocedure, de uitwijzingen en de repatrieringen onmiddellijk te nemen."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Corinne De Permentier en Kristien Grauwels en de heren Willy Cortois, Denis D'hondt, Charles Janssens en Jan Peeters.

Over de moties zal later worden gestemd. De

compte tenu du bilan catastrophique de la politique d'asile du gouvernement qui se solde par

- un arriéré de 45.000 dossiers
- 42.000 nouvelles demandes en l'an 2000,

de mettre "rapidement et efficacement" en pratique les mesures suivantes:

- raccourcissement de la procédure d'asile;
- accueil des demandeurs d'asile dans des centres fermés établis aux frontières dans des sites où ils ne peuvent engendrer de nuisance, et ce, afin de mettre un terme au phénomène de la disparition dans l'illégalité des demandeurs d'asiles déboutés;
- octroi d'une aide uniquement matérielle (à l'exclusion de toute aide financière);
- instauration d'une liste des pays sûrs, pour que les demandeurs originaires d'un pays sûr ne puissent en aucun cas se voir octroyer le statut de réfugié politique;
- accueil exclusif de demandeurs d'asile européens, par l'inscription du principe de territorialité dans la Convention de Genève;
- renvoi des demandeurs vers le pays par lequel ils sont rentrés en Europe, conformément à la Convention de Dublin;
- expulsion effective et rapatriement de demandeurs d'asile déboutés et des étrangers en séjour illégal;
- dépistage actif et instauration de poursuites à l'encontre des trafiquants d'êtres humains, des employeurs recourant aux services de travailleurs illégaux et des organisations aidant les étrangers à plonger dans la clandestinité."

Une motion de méfiance a été déposée par MM. Pieter De Crem, Marcel Hendricks et Karel Van Hoorebeke et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Guido Tastenhoye et Pieter De Crem et Mme Michèle Gilkinet
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
retire sa confiance au gouvernement qu'elle juge incapable de gérer le dossier des demandes d'asile et des réfugiés d'un manière humaine, cohérente et substantielle et regrette l'impossibilité de la majorité de prendre les décisions politiques nécessaires à la mise en place immédiate d'une nouvelle politique en matière d'asile, d'expulsion et de rapatriement."

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Corinne De Permentier et Kristien Grauwels et MM. Willy Cortois, Denis D'hondt, Charles Janssens et Jan Peeters.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La

bespreking is gesloten.

03 Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de lessen die dienen getrokken te worden uit de elektronische stemming te Jurbise" (nr. 3006)

03.01 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): In Jurbise werd bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen elektronisch gestemd. Bij die verkiezingen werden vreemde en abnormale dingen vastgesteld. Zo ligt het aantal geregistreerde stemmen hoger dan het aantal burgers dat heeft gestemd. Daarnaast is het kiescijfer van de eerste lijst 586 terwijl het aantal lijststemmen 255 bedraagt. Voor de tweede lijst is het kiescijfer 1.691 en bedragen de lijststemmen 255. Voor de derde lijst is het kiescijfer 2 870 en bedragen de lijststemmen 255. Ten slotte, wat de vierde lijst betreft, is het kiescijfer 575 en bedragen de lijststemmen 55.

Die cijfers zijn nogal verwarrend en volgens de statistici is er één kans op 85.000 dat zoiets gebeurt.

Op grond van deze cijfers en andere "disfuncties" is klacht ingediend bij de bestendige deputatie. Die voerde aan dat ze terzake niet bevoegd is en verwierp het beroep. Voorts wees zij erop dat de aanpassing van de resultaten niet bewezen is.

Bij de behandeling van het beroep zijn de resultaten uit de "zwarte doos" herlezen. Ze stemmen volledig overeen met de officiële resultaten. De magnetische kaarten zijn echter niet herlezen.

Vervolgens werd beroep aangetekend bij de Raad van State, zonder dat dit de installatie van de gemeenteraad in het gedrang bracht. Moeten de resultaten niet nader worden onderzocht? Moeten de kaarten niet worden herlezen?

Meer in het algemeen toont het geval van Jurbise aan dat bij elektronische stemming alleen de controle door de technici en niet de controle door de burger is gewaarborgd.

Hoe staat het met de ontwikkeling van het systeem voor het optisch lezen van de papieren stembrieven?

De **voorzitter**: Ik dank u voor uw betoog. Het is de laatste keer dat u het woord nam als parlements lid.

Ik wens u veel geluk in de eerstvolgende dagen.

discussion est close.

03 Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au ministre de l'Intérieur sur "les leçons à tirer du scrutin électronique à Jurbise" (n° 3006)

03.01 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): À Jurbise, on a voté électroniquement lors des dernières élections communales.

Des bizarreries et anomalies ont émaillé ce scrutin. Ainsi, le nombre de voix enregistré est supérieur au nombre de votants. Par ailleurs, le chiffre électoral de la première liste est de 586 et les votes en case de tête de 255. Pour la deuxième liste, le chiffre électoral est de 1.691 et les votes en case de tête de 255 ; pour la troisième liste, le chiffre électoral est de 2.870 et les votes en case de tête de 255 ; enfin pour la quatrième liste, le chiffre électoral est de 575 et les votes en case de tête de 55.

Ces chiffres sont assez troublants et, selon les statisticiens, il y a une chance sur 85.000 pour que cela se produise.

Une réclamation a été déposée devant la députation permanente, sur la base de ces chiffres et d'autres « dysfonctionnements ». La DP a rejeté le recours, en affirmant ne pas être compétente et en indiquant que les résultats n'auraient pas été modifiés pour autant.

Lors de l'examen du recours, les résultats contenus dans la « boîte noire » ont été relus. Ils sont identiques aux résultats officiels. Mais les cartes magnétiques n'ont pas été relues.

Un recours a ensuite été déposé au Conseil d'État, ce qui n'a pas empêché l'installation du conseil communal. Ne convient-il pas d'examiner plus précisément les résultats ? Ne faut-il pas relire les cartes ?

Ce cas jurbisien montre que, plus généralement, le vote électronique ne garantit pas le contrôle des citoyens, mais uniquement celui des techniciens.

Où en est l'évolution du système de lecture optique des bulletins de vote papier ?

Le **président**: Je tiens à vous remercier pour votre intervention qui est la dernière en tant que parlementaire.

Je vous souhaite beaucoup de succès dans les

jours qui viennent.

03.02 Minister **Antoine Duquesne** (*Frans*): De verstandhouding met de heer Viseur was altijd uitstekend en ik zal zijn afwezigheid betreuren.

03.02 **Antoine Duquesne**, ministre (*en français*): J'ai entretenu avec M. Viseur d'excellentes relations et je regretterai son absence.

Op 15 december 2000 verwierp de bestendige deputatie van de provincie Henegouwen de klachten en valideerde derhalve de verkiezingsresultaten. Er is beroep aangetekend bij de Raad van State. Alleen als de bestendige deputatie de verkiezingen nietig verklaart of de verkiezingsresultaten aanpast, is dit beroep evenwel opschortend.

Het onderzoek dat in het kader van het beroep is verricht, legde geen mankementen aan het in Jurbise gebruikte systeem bloot.

Le 15 décembre 2000, la députation permanente du Hainaut a rejeté les réclamations et a donc validé les résultats des élections. Un recours a été déposé devant le Conseil d'État. Cependant, ce recours n'est suspensif que si la DP a annulé les élections ou modifié leurs résultats.

L'examen du recours n'a révélé aucune défaillance du système utilisé à Jurbise.

De bestendige deputatie bepaalt de wijze waarop de nieuwe telling wordt uitgevoerd. In het geval van Jurbise is geen enkele anomalie vastgesteld. De getuigen waren aanwezig en de kiezers konden de op de kaart ingegeven informatie checken. De scoreverschillen kunnen alleen te wijten zijn aan fouten die de bijzitters bij het bijhouden van de kieslijsten maakten.

C'est la DP qui détermine les modalités du nouveau comptage. Dans le cas de Jurbise, on n'a remarqué aucune anomalie. Les témoins étaient présents et les électeurs pouvaient vérifier le contenu de leur carte. Les différences dans les chiffres ne peuvent découler que d'erreurs dans la tenue des listes électorales par les assesseurs.

Wat de stemopneming via optische lezing betreft, werd het experiment op 8 oktober jongstleden voortgezet.

Het bestuur bereidt een verslag voor en de resultaten lijken over het algemeen bevredigend.

Ik zal een dossier voorleggen om de situatie in het algemeen en de voortgang van de experimentele fase waarin wij ons nu bevinden, te evalueren.

Enfin, en ce qui concerne le dépouillement par lecture optique, l'expérience s'est poursuivie le 8 octobre dernier.

L'administration prépare un rapport et les résultats apparaissent comme globalement satisfaisants. Je compte soumettre un dossier pour évaluer la situation en général et la suite à réserver à la phase expérimentale dans laquelle nous nous trouvons.

03.03 **Jean-Pierre Viseur** (ECOLO-AGALEV): Uw antwoord strookt met het verslag van de bestendige deputatie. Het probleem van het gebrek aan zekerheid rond de stemming staat haaks op de eisen met betrekking tot de manier waarop democratische verkiezingen dienen te verlopen. Ik pleit ervoor dat de elektronische stemming ter discussie wordt gesteld en dat voor een systeem van optische lezing wordt gekozen.

03.03 **Jean-Pierre Viseur** (ECOLO-AGALEV): Votre réponse est conforme au rapport de la députation permanente. Le problème du manque de certitude qui entache des scrutins est contraire aux exigences d'un scrutin démocratique. Je plaide pour que le vote électronique soit remis en question et pour que l'on opte pour le système de lecture optique.

Dat was inderdaad mijn laatste betoog. Ik dank u allen voor uw loftuigen. Ik wens u op mijn beurt een lange politieke carrière en veel geluk toe. (*Applaus op alle banken*)

Ceci était, en effet, ma dernière intervention. Je vous remercie pour tous vos compliments. Je vous souhaite, à mon tour, une longue carrière politique et beaucoup de bonheur dans la vie. (*Applaudissements sur tous les bancs*)

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 **Samengevoegde mondelinge vragen van - de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de hulpverleningszones voor de brandweer"**

04 **Questions orales jointes de - M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "les zones de recours pour les services d'incendie" (n° 3008)**

(nr. 3008)

- de heer Jan Peeters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de afbakening van de brandweerzones in de provincie Antwerpen, meer bepaald voor de gemeente Lille" (nr. 3013)

04.01 Marcel Hendrickx (CVP): Het ministerieel besluit van 15 december 2000 roept enkele vragen op. Het gaat over de hulpverleningszones in de provincie Antwerpen.

Wanneer treedt het ministerieel besluit in werking? Volgens voormalig staatssecretaris Jan Peeters beslissen de gemeenten zelf tot samenwerking. Zij doen dit binnen de 60 dagen na verschijning in het *Belgisch Staatsblad*.

Deze clausule staat echter niet vermeld in het besluit van de minister van 18 december 2000. De wijzigingen van bepaalde geografische zones is mij ook niet duidelijk. Turnhout bijvoorbeeld moet in Poederlee blussen terwijl Herentals veel dichterbij is.

Zijn er nog correcties aan dit MB mogelijk? Is het rondschrĳven van april 1999 van toenmalig staatssecretaris Peeters nog van toepassing? Dienen de gemeenteraden hulpverleningscontracten goed te keuren? Kunnen zij dit wel doen?

04.02 Jan Peeters (SP): In 1999 lag het in de bedoeling van de regering en mijzelf om gemeentebesturen en provinciegouverneurs inspraak te verlenen. Vóór de indeling van de brandweerzones werd opgesteld was er dan ook overleg. In overleg werd beslist de bestaande toestand voor Lille te behouden. Van dat advies wordt echter afgeweken in het recente ministerieel besluit en Lille wordt toegewezen aan Turnhout, wat tot problemen op het terrein zal leiden, gezien de grotere afstand.

Is een correctie van het MB mogelijk? Zoniet, kunnen onderlinge hulpverleningscontracten worden afgesloten om de bestaande toestand de facto te bewaren?

04.03 Minister Antoine Duquesne (Nederlands): De hulpverleningszones van de brandweer worden afgebakend door het MB van 15 december 2000 gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 18 december 2000. De rondzendbrieven van 28 juli 1998 en van 21 april 1999 van voormalig staatssecretaris Peeters blijven onverminderd van

- M. Jan Peeters au ministre de l'Intérieur sur "la délimitation des zones de services d'incendie dans la province d'Anvers, plus particulièrement pour la commune de Lille" (n° 3013)

04.01 Marcel Hendrickx (CVP): L'arrêté ministériel du 15 décembre 2000 soulève un certain nombre de questions. Elles concernent les zones de secours dans la province d'Anvers.

Quant l'arrêté ministériel entrera-t-il en vigueur? Selon le précédent secrétaire d'Etat, M. Jan Peeters, les communes décideront elles-mêmes si elles désirent coopérer. La décision devra être prise dans les 60 jours qui suivent la publication au *Moniteur belge*.

Cette clause ne figure toutefois pas dans l'arrêté ministériel du 18 décembre 2000. Je m'interroge aussi au sujet de la modification de certaines zones géographiques. Turnhout devra, par exemple, assurer les services de lutte contre l'incendie dans la commune de Poederlee alors que Herentals est beaucoup plus proche.

L'arrêté ministériel concerné pourrait-il encore être aménagé? La circulaire envoyée en avril 1999 par M. Peeters, le secrétaire d'Etat de l'époque, est-elle encore d'application? Les conseils communaux doivent-ils approuver les contrats d'assistance? Sont-ils compétents en la matière?

04.02 Jan Peeters (SP): En 1999, mon objectif et celui du gouvernement consistaient à donner voix au chapitre aux administrations communales et aux gouverneurs de province. Avant que les zones de secours soient établies, une concertation avait été organisée. Au cours de cette dernière, il avait été décidé de ne rien changer à la situation qui prévalait pour Lille. Mais le récent arrêté ministériel ne tient pas compte de cet avis et Turnhout s'est vu attribuer Lille, ce qui entraînera des problèmes sur le terrain étant donné qu'une distance plus importante sépare ces deux villes.

Est-il possible d'apporter une correction à l'arrêté ministériel? Dans la négative, des contrats de secours mutuels peuvent-ils être conclus pour maintenir dans la pratique la situation telle quelle?

04.03 Antoine Duquesne, ministre: (en néerlandais) L'arrêté ministériel du 15 décembre 2000, publié au *Moniteur belge* le 18 décembre 2000, fixe les zones de secours des services d'incendie. Les circulaires du 28 juillet 1998 et du 21 avril 1999 de l'ancien secrétaire d'Etat, M. Peeters, n'en restent pas moins d'application.

toepassing.

In iedere hulpverleningszone worden de hulpverleningsovereenkomsten goedgekeurd door de verschillende gemeenteraden van de gemeenten die zijn toegetreden.

Het KB van 11 april 1999 bepaalt de modaliteiten van de oprichting en werking van de hulpverleningszones. Het MB van 14 april 1999 legt de minimale inhoud van de overeenkomsten vast.

In iedere zone is er een beheerscomité en een technische commissie, waarvan de samenstelling en installatie wordt ingeschreven in het KB van 11 april 1999.

De zonevorming doet in geen geval afbreuk aan de reglementering onder meer inzake de indeling in gewestelijke groepen.

Ik geef nu antwoord op de vraag van de heer Peeters. Het is louter om bestuurlijke redenen dat Lille bij Turnhout werd ondergebracht. Op het terrein blijkt de toepassing van het KB van april 1999 heel wat problemen op te leveren. Het is mogelijk het ministerieel besluit te wijzigen indien de noodzaak daartoe wordt gemotiveerd.

04.04 Marcel Hendrickx (CVP): Ik betwijfel sterk of het KB van 11 april 1999 wel bekend is bij de gemeenten. Misschien moet de minister hen hieraan expliciet herinneren?

04.05 Jan Peeters (SP): Het wijzigen van het MB is mogelijk wanneer het operationeel nodig is. Ik stel voor dat de gemeenten daarover overleggen met Binnenlandse Zaken. Ik zal de zaak voor wat Lille betreft zeker aankaarten.

Het incident is gesloten.

05 Mondelinge vraag van de heer Paul Tant aan de minister van Binnenlandse Zaken over "artikel 76bis van de gemeentekieswet" (nr. 3020)

05.01 Paul Tant (CVP): Ik heb een concrete vraag over artikel 76bis van de gemeentekieswet, meer bepaald betreffende een beroepsprocedure bij de Raad van State en de gevolgen voor de burgemeesterbenoeming.

Wanneer de Koning weet heeft van een beroepsprocedure bij de Raad van State, kan hij dan overgaan tot de benoeming van de burgemeester en, zo ja, kan deze dan het nieuwe

Dans chaque zone de secours, les différents conseils communaux adoptent les accords de secours auxquels ils adhèrent.

L'arrêté royal du 11 avril 1999 détermine les modalités de création et de fonctionnement des zones de secours. L'arrêté ministériel du 14 avril 1999 établit le contenu minimal d'un accord.

Chaque zone dispose d'un comité de gestion et d'une commission technique dont la composition et l'installation figurent dans l'arrêté royal du 11 avril 1999.

La formation de la zone n'est en rien contraire à la réglementation en vigueur, notamment celle qui concerne la répartition en groupes régionaux.

A M. Peeters, je dirai que c'est pour des raisons purement administratives que l'on a fait dépendre Lille de Turnhout. Sur le terrain, l'application de l'arrêté royal d'avril 1999 génère énormément de problèmes. Il est possible de modifier l'arrêté ministériel sur une demande motivée.

04.04 Marcel Hendrickx (CVP): Je doute fortement que les communes connaissent bien l'arrêté royal du 11 avril 1999. Peut-être que le ministre devrait explicitement rappeler l'existence de ce texte?

04.05 Jan Peeters (SP): Il est possible de modifier l'arrêté royal lorsque cela s'avère nécessaire d'un point de vue opérationnel. Je propose que les communes organisent une concertation à ce sujet avec le département de l'Intérieur. J'aborderai certainement la question en ce qui concerne Lille.

L'incident est clos.

05 Question orale de M. Paul Tant au ministre de l'Intérieur sur "l'article 76bis de la loi électorale communale" (n° 3020)

05.01 Paul Tant (CVP): Je souhaiterais poser une question concrète concernant l'article 76 bis de la loi électorale communale et plus particulièrement concernant la procédure d'appel déposée auprès du Conseil d'Etat et de ses conséquences pour la nomination du bourgmestre.

Lorsque le Roi a connaissance d'une procédure d'appel déposée auprès du Conseil d'Etat, peut-il procéder à la nomination du bourgmestre ? Dans l'affirmative, ce dernier peut-il légalement organiser

schepencollege wettelijk laten samenstellen? Wie zit de installatievergadering voor?

Kunnen er in dit geval rechtsgeldige gemeenteraden worden gehouden?

05.02 Minister **Antoine Duquesne** (*Frans*): Het beroep bij de Raad van State is alleen opschortend als het gericht is tegen een beslissing van de bestendige deputatie die de verkiezingen vernietigt of die de zetelverdeling tussen de lijsten wijzigt.

In geval van een niet-opchortend beroep is er geen enkel beletsel om een burgemeester te benoemen, niets staat de installatie van de nieuwe gemeenteraad in de weg en de reeds benoemde burgemeester zit de installatievergadering voor.

De nieuwe gemeenteraad kan in afwachting van de uitspraak van de Raad van State zo dikwijls bijeenkomen als de gemeentezaken het vereisen.

In geval van opschortend beroep bij de Raad van State kan de burgemeester pas worden benoemd wanneer de Raad van State beslist de verkiezingen niet te vernietigen of de zetelverdeling niet te wijzigen.

05.03 **Paul Tant** (CVP): De interpretatie vloeit voort uit de lectuur van de volledige laatste paragraaf. De tekst is echter verwarrend wanneer men enkel de laatste zin leest. Een correctie van het artikel lijkt dan ook aangewezen.

Het incident is gesloten.

06 **Mondelinge vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "zitpenningen en vergoedingen in de politieraden"** (nr. 3034)

06.01 **Marcel Hendrickx** (CVP): De gemeenten starten met de vorming van de politieraden. Die moeten tien maal per jaar vergaderen, maar niemand weet of hieraan zitpenningen zijn verbonden. Wie kan van die zitpenningen genieten? Kunnen de schepenen en burgemeesters ervan genieten?

De secretaris van de politieraad en het -college bekleedt een belangrijke functie. Welke kwalitatieve niveaus moeten die secretarissen hebben? Welke vergoeding krijgen zij?

06.02 Minister **Antoine Duquesne** (*Frans*): De vergaderingen van de politieraden en de

l'installation du nouveau collège des échevins ? Qui préside la réunion d'installation ?

En l'occurrence, le conseil communal peut-il se réunir valablement?

05.02 **Antoine Duquesne**, ministre (*en français*): Le recours au Conseil d'État n'est suspensif que s'il est dirigé contre une décision de la députation permanente annulant les élections ou modifiant la répartition des sièges entre les listes.

En cas de recours non suspensif, rien ne s'oppose à la nomination d'un bourgmestre ni à l'installation du nouveau conseil communal, le bourgmestre déjà nommé présidant la séance d'installation.

Dans l'attente de la décision du Conseil d'État, le nouveau conseil communal peut se réunir aussi souvent que les affaires l'exigent.

En cas de recours suspensif au Conseil d'État, la nomination du bourgmestre ne prend effet que lorsque le Conseil d'État décide de ne pas annuler les élections ou de ne pas modifier la répartition des sièges.

05.03 **Paul Tant** (CVP): L'interprétation découle de la lecture du dernier paragraphe dans son intégralité.

Mais ce texte sème le trouble dans les esprits lorsque la lecture se limite à la dernière phrase. Il semblerait donc indiqué de procéder à la correction de cet article.

L'incident est clos.

06 **Question orale de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "les jetons de présence et les indemnités dans les conseils de police"** (n° 3034)

06.01 **Marcel Hendrickx** (CVP): Les communes mettent en place les conseils de police. Ces conseils de police devront se réunir dix fois par an mais nul ne sait ce qu'il en est des éventuels jetons de présence. Qui pourra en bénéficier? Le secrétaire du conseil de police et le collège occupent une fonction importante. A quelles exigences qualitatives les secrétaires devront-ils répondre ? Comment seront-ils indemnisés ?

06.02 **Antoine Duquesne**, ministre (*en français*): Les réunions des conseils de police et les jetons de

presentiegelden die er betrekking op hebben, worden in de wet vermeld.

Twee verschillende secretarissen kunnen worden benoemd : één voor de politieraad en één voor het politiecollege. Ik heb echter aanbevolen die twee functies tot één enkele functie te bundelen en aan éénzelfde persoon toe te vertrouwen. In dat geval wordt de functie uitgeoefend door een lid van het administratief en logistiek kader van het lokale politiekorps of van een gemeentebestuur. Er werd in geen enkele specifieke financiële regeling voorzien. Het geldelijk statuut van die secretaris hangt af van de positie die het personeelslid dat werd aangewezen om de functie van secretaris uit te oefenen, op dat ogenblik bekleedt.

Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan een wetsontwerp tot rechtzetting van een aantal onvolkomenheden. Voortaan kunnen de gemeenteraad, c.q. de politieraad, een vergoeding voor de bijzonder boekhouder vaststellen.

06.03 Marcel Hendrickx (CVP): Ik zal uw antwoord inzake de zitpenningen nalezen.

Ik meen dat de functie van secretaris beter zou moeten worden omschreven. Het is een belangrijke functie om de politieraden te laten functioneren.

Ik wil aansluiten bij de vraag van mijn collega inzake de meerpolitiezones en vragen of dit ook geldt voor de één-politiezones?

06.04 Minister Antoine Duquesne (Nederlands): Het antwoord op deze laatste vraag is ja.

Het incident is gesloten.

07 Salengevoegde vragen en interpellaties van:

- de heer Willy Cortois aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de leidinggevende functies in het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 3049)
- de heer Karel Van Hoorebeke aan de eerste minister over "de desastreuse selectiewijze van de directeurs bij de federale politie" (nr. 618)
- de heer Dirk Pieters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de gerechtelijk directeur van de gedeconcentreerde gerechtelijke eenheid te Brussel" (nr. 622)
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de politiedirecteurs in Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 3065)

présence qui s'y rapportent sont mentionnés dans la loi.

Il peut exister deux secrétaires distincts, un pour le conseil de police et un pour le collège de police. Cependant, j'ai recommandé de confier ces deux fonctions à une seule personne au sein d'une seule fonction. Celle-ci est alors remplie par un membre du cadre administratif et logistique du corps de la police locale ou d'une administration communale. Aucun règlement financier spécifique n'est prévu. Le statut pécuniaire de ce secrétaire dépend de la position qu'occupe à ce moment le membre du personnel désigné pour exercer la fonction de secrétaire.

Je suis en train de mettre la dernière main à une loi modifiant quelques imperfections. Désormais, le conseil communal, éventuellement le conseil de police, pourra fixer une allocation pour le comptable spécial.

06.03 Marcel Hendrickx (CVP): Je relirai votre réponse relative aux jetons de présence.

J'estime que la fonction de secrétaire – qui est importante pour le fonctionnement des conseils de police – doit être mieux décrite.

Je souhaiterais me rallier à la question de mon collègue relative aux zones de police regroupant plusieurs communes et demander si la réponse apportée par le ministre s'applique également aux zones ne comptant qu'une seule commune?

06.04 Antoine Duquesne, ministre (*en néerlandais*) : La réponse à cette dernière question est oui.

L'incident est clos.

07 Questions orales et interpellations jointes de:

- M. Willy Cortois au ministre de l'Intérieur sur "les fonctions dirigeantes dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 3049)
- M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "la façon désastreuse dont ont été sélectionnés les directeurs de la police fédérale" (n° 618)
- M. Dirk Pieters au ministre de l'Intérieur sur "la nomination du directeur judiciaire de l'unité judiciaire déconcentrée de Bruxelles" (n° 622)
- M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "la nomination des directeurs de police à Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 3065)

07.01 Willy Cortois (VLD): Mijn vraag betreft het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, dat twee totaal verschillende taalkundige zones heeft en twee verschillende beelden van criminaliteit. Voor de politiehervorming worden binnenkort vier topfuncties ingevuld, onder meer die van gerechtelijk directeur voor Brussel. Men zou er kunnen voor opteren een eentalige kandidaat te selecteren. Ik pleit ervoor dat men voor ieder van die vier topfuncties de kennis van de tweede landstaal als voorwaarde vooropstelt. Alleen zo is communicatie mogelijk. Wat is het standpunt van de minister?

07.02 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik ben het niet eens met het systeem dat werd uitgewerkt voor Brussel-Halle-Vilvoorde. De adjunct-DIRCO en de adjunct-DIRJU zijn werkzaam op Nederlandstalig grondgebied en moeten dus Nederlandstalig zijn. Om die reden zou voor de directeurs worden geopteerd voor Franstaligen. Een Nederlandstalig kandidaat van de gerechtelijke politie doorliep de *assessment*-procedure met succes. Toch zou worden gekozen voor een Nederlandsonkundig kandidaat uit Luik.

Wat is het standpunt van de minister?

07.03 Dirk Pieters (CVP): Ik sluit me aan bij de vragen van mijn collega's.

Ik wil de minister formeel horen bevestigen dat alle procedures werden gevolgd. De minister zou zich verzetten tegen de benoeming van een tweetalige, maar tot de Nederlandstalige taalrol behorende kandidaat tot DIRJU van het gerechtelijke arrondissement Brussel. Deze kandidaat werd nochtans door de selectiecommissie zeer geschikt bevonden. Is de minister van mening dat de directeur niet tweetalig moet zijn omdat de adjunct-chef reeds Nederlandstalig is?

07.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Ik ondervroeg de minister van Justitie hier gisteren over. Hij weigerde op mijn vragen te antwoorden. Daaruit leid ik af dat ofwel de beslissing al genomen is en nadelig is voor de Nederlandstaligen, ofwel er nog onenigheid over bestaat. In Brussel zouden twee Franstaligen de nieuwe veiligheidsfuncties DIRCO en DIRJU krijgen. De persoon die oorspronkelijk als meest geschikte persoon geselecteerd werd voor de functie van gerechtelijk directeur in Brussel, komt niet aan bod. Er zouden twee Franstaligen worden aangesteld als DIRCO en DIRJU, terwijl de procureur in Brussel ook al een Franstalige is. De drie veiligheidsfuncties aan de top worden dus Franstalig. Is het aanvaardbaar dat DIRCO en DIRJU Franstaligen zouden zijn?

07.01 Willy Cortois (VLD): On trouve dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde deux zones linguistiques totalement différentes ainsi que deux formes différentes de criminalité. Dans le cadre de la réforme des polices, on pourvoira prochainement à quatre fonctions dirigeantes, dont celle de directeur judiciaire de Bruxelles. On pourrait sélectionner un candidat unilingue. Je plaide cependant pour que la connaissance de la deuxième langue nationale constitue une condition d'accès à chacune de ces fonctions dirigeantes. C'est la seule manière de rendre la communication possible. Quel est le point de vue du ministre ?

07.02 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Je suis opposé au système élaboré pour Bruxelles-Hal-Vilvorde. Le DIRCO adjoint et le DIRJU adjoint travaillent en territoire néerlandophone. Ils doivent donc être néerlandophones. Et c'est pour cette raison que des francophones devraient occuper les postes de directeurs. Un candidat néerlandophone de la police judiciaire a passé avec succès la procédure d'évaluation. Et l'on choisirait malgré tout un candidat liégeois qui ne parle pas néerlandais.

Quel est le point de vue du ministre ?

07.03 Dirk Pieters (CVP): Je me joins aux questions de mes collègues.

Je veux entendre le ministre confirmer formellement que toutes les procédures ont été suivies. Il paraît que le ministre s'oppose à la nomination d'un candidat bilingue, mais appartenant au rôle linguistique néerlandophone, au poste de DIRJU de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles. La commission de sélection a pourtant jugé ce candidat tout à fait apte à la fonction. Le ministre estime-t-il que le directeur ne doit pas être bilingue parce que les adjoints sont néerlandophones ?

07.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): J'ai interrogé le ministre de la Justice à ce sujet hier. Il a refusé de répondre à mes questions. J'en déduis soit que la décision a déjà été prise et qu'elle est défavorable aux néerlandophones, soit que les ministres concernés ne se sont pas encore mis d'accord. À Bruxelles, ce sont deux francophones qui occuperaient les fonctions de DIRCO et de DIRJU. On écarte donc la personne qui avait été jugée la plus apte à occuper la fonction de directeur judiciaire à Bruxelles. Deux francophones occuperaient donc les postes de DIRCO et de DIRJU alors que le procureur de Bruxelles est déjà francophone. Les trois fonctions dirigeantes liées à la sécurité seraient donc assumées par des francophones. Est-il acceptable que le DIRCO et le

Bestaat de mogelijkheid dat een van beiden niet tweetalig moet zijn? Waarom komt de geselecteerde kandidaat niet aan bod?

07.05 Minister **Antoine Duquesne** (Nederlands): De regering moet nog beslissen over Brussel. Voor het gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde werd beslist dat er een adjunct-DIRCO en een adjunct-DIRJU moesten komen.

Het is belangrijk dat de twee directeurs tegelijkertijd worden benoemd. Op dit ogenblik is er echter geen geschikte DIRCO. De regering zoekt daarvoor een oplossing

(Frans) Hij zal erop toezien dat de taalvereisten en de procedures worden nageleefd opdat men bevoegde kandidaten zou kiezen zoals dat ook voor de andere benoemingen het geval was. De rest zijn slechts veronderstellingen die soms tot de charme van onze debatten uitmaken. (Glimlachjes)

07.06 **Dirk Pieters** (CVP): Uw antwoord verontrust me. De tweetaligheid van beide directeurs is essentieel, ongeacht tot welke taalrol ze behoren. De minister zegt dat het niet zeker is dat men de resultaten van het *assessment* zal volgen. Wat betekent dit?

07.07 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): De minister heeft niet geantwoord op mijn beide vragen, namelijk of het mogelijk is dat een Nederlandsonkundige wordt benoemd en of het kan dat twee Franstaligen worden benoemd.

Het is toch onaanvaardbaar dat de leidinggevenden niet tweetalig zijn, terwijl zulks wel wordt verwacht van de politiemensen op het terrein. Daarnaast betekent deze toestand een dubbele overwinning voor de Franstaligen: het gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde wordt ondergeschikt en bovendien komen alle topfuncties in Brussel-Halle-Vilvoorde in Franstalige handen. Dat is onaanvaardbaar voor de Vlamingen uit de Rand.

Moties

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Dirk Pieters en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Karel Van Hoorebeke en Dirk Pieters
en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,
dringt er bij de regering op aan om er bij de

DIRJU soient des francophones ? Peut-on admettre que l'un des deux ne soit pas bilingue ? Pourquoi a-t-on écarté le candidat sélectionné ?

07.05 **Antoine Duquesne**, ministre: (en néerlandais) Le gouvernement doit encore prendre une décision concernant Bruxelles. Pour ce qui est de l'arrondissement de Hal-Vilvorde, il a été décidé qu'il fallait nommer un DIRCO adjoint et un DIRJU adjoint.

Il est important que ces deux directeurs soient nommés simultanément. Actuellement, il n'y a pas de DIRCO approprié. Le gouvernement cherche une solution à ce problème.

(En français) Il sera attentif à l'aspect linguistique du problème et au respect des procédures, afin de choisir des candidats compétents, comme il l'a fait pour les autres nominations. Pour le surplus, il ne s'agit que de supputations qui font parfois le charme de nos débats. (Sourires)

07.06 **Dirk Pieters** (CVP): Votre réponse m'inquiète. Il est essentiel que les deux directeurs soient bilingues, quel que soit leur rôle linguistique. Le ministre affirme que l'on ne suivra pas nécessairement les résultats de l'évaluation. Qu'est-ce que cela signifie ?

07.07 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Le ministre n'a pas répondu à mes deux questions, à savoir s'il est possible que l'on nomme une personne qui ne parle pas néerlandais et s'il est possible de nommer deux francophones.

Il est inadmissible que les directeurs ne soient pas bilingues, alors qu'on attend cette qualité des policiers de terrain. Cette situation représente, en outre, une double victoire pour les francophones: l'arrondissement judiciaire de Hal-Vilvorde est subordonné et toutes les fonctions dirigeantes de Bruxelles-Hal-Vilvoorde sont aux mains des francophones. C'est inacceptable pour les Flamands de la périphérie.

Motions

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Une motion de recommandation a été déposée par M. Dirk Pieters et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Karel Van Hoorebeke et Dirk Pieters
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
demande au gouvernement de veiller à ce que seuls les candidats parfaitement bilingues puissent

benoeming van de directeurs van de federale politie voor het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde over te waken dat slechts perfect tweetaligen worden aangesteld en dat niet van de voorziene procedures wordt afgeweken."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Willy Cortois.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18:59 uur.

être nommés aux fonctions de directeurs de la police fédérale de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde et à ce qu'il ne soit pas dérogé aux procédures établies."

Une motion pure et simple a été déposée par M. Willy Cortois.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

La réunion publique de commission est levée à 18:59 heures.